HLIndex.ln 113-F109156
Beograd, 03.04.2015.

OKRUŽNI SUD U SREMSKOJ MITROVICI
Poslovni broj: K.28/94
Dana, 26.aprila 1996.godine
Sremska Mitrovica

U IME NARODA!

OKRUŽNI SUD U SREMSKOJ MITROVICI,kao prvostepeni krivični sud, u veću sastavljenom od sudija ovog suda Bogosavljević Gordane kao predsednika veća i Aćimović Dragana, kao člana veća, te sudije porotnika Grozdanić Danila, Panić Krste i Trbojević Dragana, kao članova veća, uz sudelovanje zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih DRAŠKOVIĆ PAVLA iz Sela Vrapce Opština Medvedja, i VUKOVIĆ GORANA zv."ŠOJKA" iz Djurisela Opština Kragujevac, sada u pritvoru, zbog četiri krivična dela ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Republike Srbije, optuženog NIKOLIĆ MILANA, zv. "DJENERAL" iz Ranilovića SO Arandjelovac, zbog četiri krivična dela ubistva iz niskih pobuda u podstrekavanju iz čl.47 st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije, te optuženog ŽIVKOVIĆ PETRA iz Sota, zbog krivičnog dela izazivanje nacionalne,rasne i verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st.1. Krivičnog zakona Jugoslavije, a sve u vezi sa čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije - u podstrekavanju, a po optužnici Okružnog javnog tužilaštva u Sremskoj Mitrovici,poslovni broj Kt. 457/93 od 6.4.1994.godine, a protiv prvooptuženog Drašković Pavla i zbog krivičnog dela iz čl. 33. st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji po optužnici OJT-a u Sremskoj Mitrovici,broj Kt.457/93 od 24.1.1993.godine, i protiv drugooptuženog Vuković Gorana i zbog krivičnog dela kradje iz čl. 166. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, a po optužnici OJT-a u Sremskoj Mitrovici broj Kt. 457/93 od 2o.6.1995.godine, a nakon dovršenog usmenog i javnog glavnog pretresa,održanog dana 22.4, 23.4. i 25.4.1996.godine,u prisustvu prvooptuženog Drašković Pavla i njegovih branilaca - advokata RADULOVIĆ ILIJE iz Šapca i SRETENOVIĆ DRAGORADA iz Sremske MItrovice, drugooptuženog Vuković Gorana i njegovog branioca -advokata MARKOVIĆ ZVONKA iz Kragujevca, trećeoptuženog Nikolić Milana i njegovih branilaca - advokata GUBERINA VELJKA i VUKASOVIĆ NENADA iz Beograda i OLIVERE JELKIĆ iz Sremske Mitrovice, te četvrtooptuženog Živković Petra i njegovog branioca - advokata OLIVERE JELKIĆ iz Sremske Mitrovice, te zamenika Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici UDICKI PREDRAGA, doneo je dana 26.4.1996.godine, a dana 27.4.1996.godine i javno objavio sledeću

P R E S U D U

PRVOOPTUŽENI DRAŠKOVIĆ PAVLE, od oca Obrena i majke Stanojke rodjene Ivanović, rodjen 23.3.1967.godine u Selu Vrapce SO Medvedja,gde mu je je i mesto prebivališta, po narodnosti Srbin, državljanin SRJ, pismen, završio III stepen gradjevinske struke, bez zaposlenja, oženjen, otac dvoje maloletne dece, od pet i četiri godine, vojsku služio 1985-86 u Karlovcu i Banjaluci, vodi se u Vojnoj evidenciji kod SO Medvedja, bez imovine, ranije osudjivan i to: presudom Opštinskog suda Lebani broj K. 33o/87 od 2.11.1987.godine, zbog krivičnog dela iz čl. 174. Krivičnog zakona SRS, na tri meseca zatvora uslovno na dve godine, presudom Opštinskog suda Leskovac broj K.451/91 od 1o.7.1991.godine, zbog krivičnog dela iz čl. 174. Krivičnog zakona SRS, na četiri meseca zatvora uslovno na jednu godinu i presudom Opštinskog suda Lebani, broj K. 636/89 od 8.4.1993.godine za krivično delo iz čl. 176. st. 1. Krivičnog zakona RS na novčanu kaznu u iznosu od 4oo,oo dinara,nalazi se u pritvoru od 12.1o.1993.godine, pa nadalje.

...

DRUGOOPTUŽENI VUKOVIĆ GORAN zv. "Šojka"od oca Radivoja i majke Milunke, rodjene Djordjević, rodjen 19.8.197o.godine u Kragujevcu, sa stalnim mestom prebivališta Djuriselo Opština Kragujevac, po narodnosti Srbin,državljanin SRJ, po zanimanju metaloglodač, bez stalnog zaposlenja, završio ŠUP,oženjen,otac jednog maloletnog deteta,staro dve godine, vojsku služio 1989. godine u Ajdovčini, sa činom desetara, vodi se u Vojnoj evidenciji kod SO Kragujevac, bez imovine, ranije nije osudjivan, nalazi se u pritvoru od 13.1o.1993.godine, pa nadalje.

TREĆEOPTUŽENI NIKOLIĆ MILAN, zv. "Djeneral", od oca Radisava i majke Leposave,rodjene Milinković, rodjen u Arandjelovcu 1o.9.1958.godine sa stalnim mestom prebivališta u Selu Ranilović SO Arandjelovac, po zanimanju samostalni zanatlija gradjevinske struke, završio gradjevinsku tehničku školu, a potom i Višu gradjevinsku školu, oženjen , otac dvoje maloletne dece, stare jedanaest i dvanaest godina, vojsku služio 1979/8o u Varaždinu, sa činom desetara, vodi se u Vojnoj evidenciji kod SO Arandjelovac, bez imovine, ranije nije osudjivan, nalazio se u pritvoru od 13.1o.1993.godine, do 27.4.1996.godine,po narodnosti Srbin, državljanin SRJ.

ČETVRTOOPTUŽENI ŽIVKOVIĆ PETAR, od oca Milivoja i majke Smilje, rodjene Tošić, rodjen 6.3.1945.godine u Selu Kaludjerovo Opština Babušnica, živi u Sotu,Ul.Moše Pijade 6, po narodnosti Srbin, državljanin SRJ, oženjen , otac dvoje punoletne dece, po zanimanju prosevetni radnik,zaposlen u Preduzeću "Grafosrem" u Šidu, sa minimalnim ličnim dohotkom, završio Višu pedagošku školu, vojsku služio u Zrenjaninu 1969/70 godina, vodi se u Vojnoj evidenciji kod SO Šid,od imovine poseduje kuću i pola jutra zemlje, osudjivan presudom Opštinskog suda u Šidu borj K.192/94 od 27.1o.1994.godine, zbog krivičnog dela iz čl.33. st. 2.u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji, tako što mu je izrečena uslovna osuda i utvrdjena kazna zatvora u trajanju od tri meseca, čije je izvršenje odloženo na rok za jednu godinu, a izrečena mu je i mera bezbednosti oduzimanje jedne automatske puške, sa jednim okvirom i dvesta metaka zaistu pušku, nalazio se u pritvoru od 12.1o.1993.godine do 2o.1.1994.godine.

I-OPTUŽENI DRAŠKOVIĆ PAVLE,

II-OPTUŽENI VUKOVIĆ GORAN, zv. "Šojka",

III-OPTUŽENI NIKOLIĆ MILAN, zv. "Djeneral",

KRIVI SU:

što su i to:

1. III-Okrivljeni Nikolić Milan, zv. "Djeneral" u proleće 1993.godine, u selu Nijemcima, budući u to vreme komadant Dobrovoljačke jedinice, koja je postojala u Republici Srpska Krajina, na području Zapadnog Srema i Slavonije, sklopivši čvrsto prijatljestvo sa I-optuženim Drašković Pavlo i II-Optuženim Vuković Goranom, zv. "Šojka" koji su bili dobrovoljci u toj

...

četi, upoznao ih sa svojom idejom da na teritoriji SR Jugoslavije u selima Zapadnog dela Srema, pretežno nastanjenim hrvatskim i drugim nesrpskim življem,ozbiljnim pretnjama i prinudom treba vršiti pritisak na Hrvate i na pripadnike drugih nesrpskih nacionalnosti, te ih zastrašiti, tako da napuste ta sela i da to zastrašivanje "odjekne" i na taj način bi se ubrzalo prvenstveno iseljavanje Hrvata, ali i drugih nesrpskih nacionalnosti naklonjenih Hrvatima, sa kojom idejom su se prvooptuženi Drašković Pavle i drugooptuženi Vuković Goran složili, pa je zatim trećeoptuženi Nikolić Milan, iskoristivši svoju blisku vezu sa devojkom Živković Sanjom, estradnom pevačicom iz Sota, odlučio da svoju pomenutu ideju realizuje prvo u Sotu, s tim što bi odredjene podatke o pojedinim licima nesrpske nacionalnosti iz Sota pribavio preko oca imenovane Živković Sanje, četvrtooptuženog Živković Petra, kojeg je iskoristio u tom cilju, pa je jednom prilikom početkom aprila 1993.godine, sa I i II-optuženima, došao u Sot kod IV-optuženog i tražio od istog da I i II-optuženom pruži odredjene podatke, za Krošlak Stevana, zv. "Ištuk" iz Sota, Slovaka, gde je IV-optuženi u toku te večeri njima dao podatke da je Krošlak stariji čovek, da živi u istoj ulici u kojoj i on živi - Moše Pijade broj 19, sa starom nepokretnom majkom i da poseduje lovačku pušku, pa kad su posle dobijenih podataka I,II i III-optuženi napustili kuću IV-optuženog Živković Petra, III-optuženi Nikolić Milan, podstrekao I i II-optužene na gore opisan pritisak prema Krošlaku -ugrožavanjem sigurnosti i zaplašivanjem, kako bi se iselio, i da mu ozbiljno zaprete ubistvom kojim činom bi izazvali ubrzano iseljavanje lica nesrpske nacionalnosti iz Sota, pa je za tu svrhu I-optuženom Drašković Pavlu,obezbedio i dao sredstvo da bi izvršio zaplašivanje, a to je pištolj proizvodnje "Crvena zastava", tipa "M-57", cal. 7,62 mm, fabrički broj 212147, pa su posle toga dana 9.aprila 1993.godine, uveče kada je pao mrak i okrivljeni Drašković Pavle i Vuković Goran dovezavši se putničkim automobilom u Sot (posle 2o časova), sa maskama fantomkama na glavi i najlonskim rukavicama na rukama, ušli sa zadnje strane u dvorište kuće u ulici Moše Pijade broj 19, s tim što je I-optuženi Drašković Pavle bio naoružan pištoljem dobijenim od III-optuženog Nikolić Milana, pa su u dvorištu kraj svinjca u koji je oštećeni Krošlak Stevan ušao da nahrani svinje, zauzeli "busiju", te kada je ovaj izašao iz svinjca, iznenada mu priskočili, sa ciljem da ga zaplaše, s tim što je I-optuženi imao uperen pištolj, a II-optuženi Vuković masku fantomku, da bi i on svojim prisustvom ovako maskiran povećao osećanje oštećenog o sopstvenom ugrožavanju, jer bi se takvim opisanim prizorom prosto šokirao, što se i dogodilo, pa kada je isti mahinalno pokušao da dohvati vile,a kako je video da mu vile ne mogu pomoći, očajnički je pokušao da pobegne, okrećući ledja napadačima, i potrčavši u kuću zapomažući, u kom trenutku je I-optuženi Drašković Pavle, bez prethodnog dogovora sa II-optuženim Vuković Goranom, da sem zastraživanja oštećenog Krošlaka i liše života, ispalio u pravcu ledjnog dela tela oštećenog tri hitca od koga su dva pogodila oštećenog, kojom prilikom je isti zadobio prostrelnu ranu tela, čiji je ulaz u slabinskom delu ledja s desne strane, a izlaz s prednje strane tela, na ivici rebarnog luka, u čijem kanalu je došlo do lomljenja IV slabinskog pršljenja, a u trbušnoj duplji do potpunog prekida gušteračno-dvanaestopalačne arterije, dvanaestopalačnog creva i okornjaka tankog creva i drugu ranu čiji je ulaz na spoljašnjem delu desnog sedalnog predela, a izlaz na prednjoj spoljašnjoj strani tog predela, pa je smrt oštećenog Krošlak Stevana kasnije nastupila, usled šoka nastalog u sklopu masivnog unutrašnjeg i spoljašnjeg iskrvarenja iz strelnih rana,a kojeg je I-optuženi lišio života iz niskih pobuda, samo

---

1/66

zato što je pripadnik nesrpske nacionalnosti i da tim činom izazove ubrzano iseljavanje lica nesrpske nacionalnosti iz Sota.

Čime su izvršili krivična dela i to: I-optuženi Drašković Pavle krivično delo ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Srbije, na štetu Krošlak Stevana, a II-optuženi Vuković Goran, krivično delo izazivanje nacionalne, rasne, i verske mržnje, razdora i netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona Jugoslavije.

2. III-optuženi Nikolić Milan, posle dogadjaja opisanog pod tačkom 1. ove izreke, a u daljoj realizaciji svoje, već napred pomenute orjentacije i namere, saznavši da u Kukujevcima živi poznata tročlana hrvatska porodica -dvoje supružnika Oskomić Nikola i Agica, te njihova tetka Tomić Marija, stara 87 godina, odlučio da se izvrši zastrašivanje ove tročlane porodice,kako bi se ubrzalo iseljavanje Hrvata iz Kukujevaca, te podstrekao I-optuženog Drašković Pavla i II-optuženog Vuković Gorana. da ozbiljnom pretnjom izvrše pritisak na ovu porodicu, kako bi se iselila, što su I i II-optuženi pristali da učine, te je u realizaciji ovog njihovog dogovora u noći izmedju 29. i 3o. jula 1993.godine, III-optuženi Nikolić Milan svojim putničkim vozilom marke "Lada" dovezao II-optuženog Vukovića i I-optuženog Draškovića na kraj sela Kukujevaca u blizini kuće pomenute familije, koja kuća je locirana u Ul. Vladimira Nazora, broj 4o, a dogovoreno je da ih III-optuženi Nikolić Milan u odredjeno vreme sačeka na dogovorenom mestu, pored puta, sa navedenim automobilom i odveze, te je tom prilikom optuženi Nikolić Milan dao II-optuženom Vuković Goranu pištolj marke "Škorpion" cal. 7,65 mm, fabrički broj 24971, sa prigušivačem, a I-optuženom Drašković Pavlu je dao da iz prtljažnika vozila uzme jedan metalni pajser, pa su I i II-optuženi sa ovim sredstvima, a stavivši svaki sebi na glavu crnu platnenu kapuljaču sa prorezima za oči, zv. "Fantomku" i navukavši na ruke plastične najlonske rukavice, a sve u cilju zaplašivanja navedene porodice, kako bi se ista iselila, preskočili ogradu na dvorištu, prišli sporednoj zgradi, ušli u kuhinju, gde se sam nalazio oštećeni Oskomić Nikola, slušajući vesti sa tranzistora, pa mu iznenada tako maskirani prišli i to: optuženi Vuković Goran sa pištoljem uperenim u njega, a optuženi Drašković Pavle sa gvozdenim pajserom u ruci,pitajući ga da li mu se sin nalazi u Zagrebu, te ga je dalje pitao zašto se ne iseljava i dok je vodio ovaj razgovor optuženi Drašković Pavle ga je više puta udario pomenutim pajserom u glavu, jasno mu stavljajući do znanja da treba da se iseli, jer mu je život u opasnosti, i tom prilikom mu naneo u potiljačnom delu glave tri prskotine koje su probile poglavninu, ali samo do kosti, a zatim I i II-optuženi isekli dva gajtana, i to jedan sa radio-kasetofona, a drugi od telefona, pa oštećenog ovim gajtanima svezali i ruke i noge, a preko usta mu zavezali krpu, da nebi mogao da viče, pa su tada oštećenog zajedno odvukli u ostavu (špajz) i gurnuli ga niz stepenice na pod u unutrašnjosti ove prostorije, da bi zatim zajedno prešli u glavnu zgradu kuće i ušli u hodnik iste, gde se u tom momentu pojavila oštećena Oskomić Agica, čuvši da neko ulazi u kuću i pomislivši da je to oštećeni Nikola, pa ga je pozvala imenom, izašavši na vrata koja se nalaze izmedju sobe i hodnika, a tada su joj priskočili II-optuežni Vuković Goran sa uperenim pištoljem i I-optuežni Drašković Pavle sa pajserom, pa videvši ih tako naoružane i sa kapuljačama na glavi, oštećena Agica je počela da vršiti od straha, a tada je optuženi Drašković Pavle u cilju da i nju kao pripadnika druge nacionalnosti zaplaši kako bi napustila selo, istu više puta udario pajserom od čega je ista pala kolenima na pod,

....

zadobivši od pomenutih udaraca i pada kolenima na pod krvni podliv u predelu dojke, krvni podliv u predelu desne lopatice, na obema rukama krvne podlive sa zadnje strane - predela lakta i krvne podlive u predelu nadlaktice i podlaktice leve ruke, a zatim rascep dužine oko 1 cm, na prvom članku palca, leve ruke, (verovatno u momentu kada se rukom pokušala da zaštiti od udarca pajsera) i oguljotine u predelu oba kolena, sa nagnječenjima, pa kako je tako oborena u klečećem položaju,bila potpuno svesna, nastavila je da vršiti, optuženi Drašković Pavle ju je pustio i istrčao iz kuće,pobegavši u dvorište, dok je II-optuženi Vuković Goran prišao klečećoj oštećenoj Agici i primakavši prednji kraj prigušivača na pištolju potiljačnom delu glave oštećene iz neposredne blizine ispalio jedan hitac iz pištolja marke "Škorpion" sa prigušivačem, nanevši pritom oštećenoj prostrelnu ranu glave sa ulazom na potiljačnom delu glave i izlazom u desnom čeonom predelu, što je izazvalo smrt imenovane usled opsežnog razorenja i nagnječenja velikog mozga i prodora krvi u moždane komore, pa kada se u tom momentu u hodniku izašavši iz susedne prostorije pojavila starica Tomić Marija u spavaćici, a čuvši prethodno vrisak oštećene Agice, II-optuženi Vuković Goran je prislonio navedeni pištolj (čelo prigušivača) u potiljačni deo glave ove oštećene, na granici sa vratom sa leve strane, ispalio hitac, nanevši pritom Tomić Mariji prostrelnu ranu glave, čiji se ulaz nalazi na mestu opisasnom prislona pištolja, a izlaz u predelu čeone kosti sa leve strane glave, što je izazvalo smrt imenovane usled opsežnog nagnječenja i razaranja tkiva mozga,nakon čega se II-optuženi Vuković sam vratio u pomoćnu zgradu, gde su prethodno u ostavi on i Drašković ostavili svezanog i ošamućenog Oskomić Nikolu koji je ležao ledjima na podu, ušao u ostavu da liši života i Oskomić Nikolu, pa je u tom cilju ciljaju ciljajući ga u glavu iz neposredne blizine iz pomenutog pištolja "Škorpion" sa prigušivačem, ispalio tri hitca nanevši mu pritom dve prostrelne i jednu ustrelnu ranu glave što je izazvalo smrt oštećenog Oskomić Nikole usled nagnječenja i razaranja mozga i krvarenja u moždane komore, a u sklopu kanala ovih rana, a sva navedena tri oštećena lica je lišio života iz niskih pobuda kao pripadnike nesrpske nacionalnosti u cilju da bi ova ubbistva odjeknula, kako bi se sa tih prostora iseljavali Hrvati i ostali pripadnici nesrpske nacionalnosti, a potom napustio kuću i zajedno sa optuženim Drašković Pavlom koji je već bio u dvorištu,pobegao do mesta gde je po dogovoru trebao da ih čeka automobilom III-optuženi Nikolić Milan,pa kako ga tamo nisu našli jer ih nije sačekao, I i II optuženi su peške napustili Kukujevce i udaljili se.

Čime je I-optuženi Drašković Pavlo izvršio krivično delo izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora i netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st.1. Krivičnog zakona Jugoslavije, a II-optuženi Vuković Goran, tri krivična dela ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona SRS i to jedno na štetu pok. Oskomić Nikole, drugo na štetu pok. Oskomić Agice i treće na štetu pok. Tomić Marije, svi iz Kukujevaca, a III-optuženi Nikolić Milan krivično delo izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. a sve u vezi čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije u podstrekavanju, a u produženom trajanju i to radnjama opisanim u tački 1. i 2. izreke ove presude.

---

a I-optuženi Drašković Pavle i

što je decembra meseca 1992.godine neovlašćeno držao u svom stambenom objektu u Medvedji i to sve do 25.12.1992.godine, jedan metak za AP cal. 7,62 mm, sa posebnim zrnom, 66 metaka za AP 7,62 mm, čije je držanje gradjanima nije uopšte dozvoljeno.

Čime je optuženi Drašković Pavle izvršio i krivično delo iz čl. 33. st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji.

A II-optuženi Vuković Goran i

što je dana 5.oktobra 1993.godine u Ilači - Republika Srpska Krajina iz prostorije Mesne zajednice na tačno neutvrdjen način došao u posed putničkog vozila marke "Zastava - Jugo 55-A", reg. oznake VU-84-58, te vozeći isti automobil u toku noći izmedju 5. i 6. oktobra 1993.godine dovezao se u Šid, s tim što su se u vozilu pored njega nalazila još dva za sada neindentifikovana punoletna lica, muškarca, pa je vozilo zaustavio u naselju "Istok", te je tu postignut dogovor izmedju njega, drugooptuženog Vuković gorana i dva navedena lica, da u nameri pribavljanja protivimovinske koristi, koja se sigurno ne može smatrati kao sitna, zajednički izvrše oduzimanje tudjih pokretnih stvari, pa je u realizaciji ovog dogovora, II-optuženi Vuković Goran ostao u kolima da čuva stražu, a dva nepoznata lica su prišli nedaleko parkiranom putničkom automobilu "Golf-VWCL" reg. oznake BN-5o1-14, vlasništvo Ilić Nebojše iz Šida, a koji se nalazio parkiran nedaleko od zgrade u kojoj ovaj oštećeni stanuje, pa su prišavši ovom putničkom automobilu sa njega demontirali četiri kompletna točka i sa njima se vratili u automobil sa kojim su se dovezli, pa je na taj način II-optuženi Vuković Goran sa ova dva nepoznata lica kao saizvršilac prisvojio ove točkove, pa je zatim on, II-optuženi Vuković pokušao napustiti područje Opštine Šid i vratiti se u Republiku Srpsku Krajinu,ali je u vožnji naišao u patroli OUP-a Šid koja je kolima krenula za njim, pa kada je video da će ga patrola sustići, pa pošto ga je prethodno počela zaustavljati i uporno goniti, zaustavio putničko vozilo koga je vozio i u kome su se nalazili ukradeni točkovi, a zatim je zajedno sa pomenuta dva nepoznata lica napustio vozilo i pobegao u pravcu granice Republike Srpske Krajine, a umišljaj izvršilaca je bio na pribavljanje veće imovinske koristi.

Čime je zajedno sa dva nepoznata punoletna lica izvršio krivično delo kradje iz čl. 165. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije.

Pa sud I-optuženom Drašković Pavlu i II-optuženom Vuković Goranu, zbog izvršenih krivičnih dela, na osnovu navedenih zakonskih propisa, a primenom čl. 5, 33, 38, 41, 42. tač. 2. i 43. Krivičnog zakona Jugoslavije
UTVRDJUJE POJEDINAČNE KAZNE i to:

I-optuženom DRašković Pavlu,

za krivično delo ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 2. Krivičnog zakona Srbije, učinjeno na štetu pok. Krošlak Stevana, a opisano pod tač. 1. izreke,

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) GODINA.

...

Za krivično delo izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora i netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona SR Jugoslavije

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVE) GODINE

Za krivično delo iz čl. 33 st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji,

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE.

II-optuženom Vuković Goranu,

Za krivično delo izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora i netrpeljvisti iz čl.134. st. 2. u vezi st.1. Krivičnóg zakona SR Jugoslavije, a opisano pod tačkom 1. izreke presude,

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD (1) JEDNE GODINE.

Za krivično delo ubistva iz čl. 47. st. 2. tač.4. Krivičnog zakona RS, učinjeno na štetu pok. Oskomić Nikole iz Kukujevaca,

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) GODINA.

Za krivično delo ubistva iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona RS, učinjeno na štetu Oskomić Agice,

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) GODINA.

Za krivično delo ubistva iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona RS učinjenog na štetu pok. Tomić Marije,(sva tri ubistva opisana pod tačkom 2. izreke presude),

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) GODINA.

Za krivično delo kradje iz čl. 165. st. 1. Krivičnog zakona RS učinjeno na štetu Ilić Nebojše,

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) MESECA.

Pa sud I-optuženog Drašković Pavla i II-opuženog Vuković Gorana, zbog navedenih krivičnih dela, primenom čl. 48. st. 2. Krivičnog zakona Jugoslavije, a III-optuženog Nikolić Milana, zbog krivičnog dela izazivanja nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti u podstrekavanju iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona Jugoslavije, a u vezi čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije, u produženom trajanju,opisano pod tač. 1. i 2. izreke presude, na osnovu navedenog propisa, a primenom čl. 5, 33,38, i 41. Krivičnog zakona Jugoslavije

...

O S U DJ U J E

i to:

I-optuženog Drašković Pavla

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1o(DESET)GODINA

II-optuženog Vuković Gorana zv. "Šojka"

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 15(PETNAEST)GODINA

III-optuženog Nikolić Milana, zv. "Djeneral"

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE i 6 (ŠEST) MESECI.

Na osnovu čl. 5o. st. 1. Krivičnog zakona Jugoslavije,optuženima se uračunava u izrečenu kaznu zatvora vreme provedeno u pritvoru i to: optuženom Drašković Pavlu,počev od 12.1o.1993.godine pa nadalje, drugoptuženom Vuković Goranu,počev od 13.1o.1993.godine pa nadalje, a trećeoptuženom Nikolić Milanu počev od 13.1o.1993.godine do 27.4.1996.godine.

Na osnovu čl. 69. Krivičnog zakona Jugoslavije, prema optuženom Drašković Pavlu i Vuković Goranu SE IZRIČE mera bezbednosti oduzimanje predmeta, pa se od optuženog Drašković Pavla oduzima pištolj proizvodnje "Crvena zastava" tipa"M-57", cal. 7,62 mm, fabrički broj 212147 kojim je izvršio krivično delo u Sotu, kao i jedan metak za AP cal. 7,62 sa posebnim zrnom, i 66 metaka za AP cal. 7,62 mm, a od drugooptuženog Vuković Gorana se oduzima pištolj marke "Škorpion" cal. 7,65 mm, fabrički broj 24971, sa prigušivačem, sa kojim je izvršio krivična dela u Kukujevcima.

Na osnovu čl. 98. st. 3. Zakona o krivičnom postupku OBAVEZUJU SE I i II i III-optuženi da solidarno nadoknade sudu trošak krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 4.862,oo dinara, te da plate sudu paušal svaki po 5oo,oo dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravosnžanosti presude, a pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu čl. 35o. tač. 3. ZKP-a,

I-optuženi DRAŠKOVIĆ PAVLE,

II-optuženi VUKOVIĆ GORAN, zv. "Šojka",

III-optuženi NIKOLIĆ MILAN, zv. "Djeneral"

IV -optuženi ŽIVKOVIĆ PETAR, svi sa podatcima kao u spisu,

...

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

da su i to:

III-optuženi Nikolić Milan zv. "Djeneral" u proleće 1993.godine, u selu Nijemcima, budući u to vreme komadant Dobrovoljačke jedinice, koja je destvovala u Republici Srpska Krajina, na području Zapadnog Srema i Slavonije,sklopivši čvrsto prijateljstvo, sa I-optuženim Drašković Pavlom i II-optuženim Vuković Goranom, zv. "Šojka" koji su bili dobrovoljci u toj četi,upoznao ih sa svojom idejom, da na teritoriji SRJ, u selima Zapadnog dela Srema, pretežno nastanjenim hrvatskim i drugim nesrpskim življem,podstrekao navedena dva optužena da ne samo ozbiljnim pretnjama i prinudom izvrše pritisak na Hrvate i na pripadnike drugih nesrpskih nacionalnosti, da napuste ta sela, već da pojedina lica i likvidiraju, ubiju, kako bi ova ubistva "odjeknula" i na taj način se ubrzalo prvenstveno iseljavanje Hrvata, ali i drugih nesrpskih nacionalnosti, naklonjenih Hrvatima, te da konkretno u odnosu na Krošlak Stevana zv."Ištuk", Slovaka iz Sota, ne samo izvrše ozbiljnu pretnju ubistvom Krošlaku, već da i Krošlak Stevana, likvidiraju - ubiju iz niskih pobuda i to samo zato da tim činom izazovu ubrzano iseljavanje lica nesrpske nacionalnosti iz Sota, te da je u tu svrhu, dakle u svrhu lišenja života pok. Krošlak Stevana, I-optuženom Drašković Pavlu,obezbedio i dao i sredstvo izvršenja, pištolj proizvodnje "Crvena zastava" tipa "M-57", cal. 7,62 mm, fabrički broj 212147,

kao i da je posle dogadjaja vezanog za ubistvo izvršeno u Sotu na način kako je to opisano pod tač. 1. osudjujućeg dela presude, a u daljoj realizaciji svoje napred navedene orjentacije u 1. delu ovog oslobadjajućeg dela, saznavši da u Kukujevcima živi poznata tročlana hrvatska porodica -dvoje supružnika, Oskomić Nikola i Agica, te njihova tetka Tomić Marija, stara 87 godina, odlučio da se i ova tročlana porodica liši života, opet iz niskih pobuda, tj. samo zato da taj čin izazove ubrazno iseljavanje Hrvata iz Kukujevaca, te da je podstrekao optužene Drašković Pavla i Vuković Gorana da oni iz već pomenutih niskih pobuda zajednički liše života spomenuta tri člana ove porodice, pa da su I-optuženi Drašković Pavle i II-optuženi Vuković Goran pristali da traženo učine, pa da ih je u realizaciji takvog dogovora u noći izmedju 29. i 3o. jula 1993.godine, svojim putničkim vozilom marke "Lada" dovezao na kraj Sela Kukujevaca u blizinu kuće pomenute familije, koja kuća je locirana u Ul. Vladimira Nazora broj 4o, i da su I i II optuženi imali zadatak da po ulasku u kuću, sve članove ove porodice, zajednički liše života, te da je dogovoreno da ih III-optuženi Nikolić Milan, u dogledno vreme sačeka na ugovorenom mestu pored puta, da ih istim automobilom posle "obavljenog posla" što pre odbaci dalje od mesta izvršenih ubistava i da im je za izvršenje krivičnog dela ubistva iz niskih pobuda dao sredstva izvršenja tog dela i to: II-optuženom Vuković Goranu, svoj pištolj marke"Škorpion" cal. 7,65 mm, fabrički broj 24971 sa prigušivaćem, a Drašković Pavlu iz prtljažnika vozila dao da uzme jedan metalni pajser.

da ih je tako podstrekao da iz niskih pobuda liše života Krošlak Stevana Sota, Oskomić Nikolu, Oskomić Agicu, i Tomić Mariju iz Kukujevaca,

...

Čime bi izvršio četiri dela krivična dela ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Kirivičnog zakona Republike Srbije u podstrekavanju, u vezi čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije, a na štetu Krošlak Stevana, Oskomić Agice, Oskomić Nikole i Tomić Marije.

A I-optuženi Drašković Pavle,

da je u noći izmedju 29. i 3o.jula 1993.godine u Kukujevcima, u Ul. Vladimira Nazora, broj 4o, kao saizvršilac, sa drugooptuženim Vuković Goranom lišio života Oskomić Nikolu, Oskomić Agicu, i Tomić Mariju i to tako da je ušavši u kuću zajedno sa Vuković Ggoranom, a pri tom kod sebe imajući pajser, a na glavi kapuljaču, kada je oštećena Agica počela da vršiti od straha, da ju je tada optuženi Drašković pavle hteo lišiti života iz niskih pobuda, samo zato što je hrvatske nacionalnosti, i da bi to ubistvo "odjeknulo", te da se isele iz Kukujevaca Hrvati, i ostali pripadnici nesrpske nacionalnosti, i da je u tom cilju više puta udario pajserom od čega je ista pala kolenima na pod, zadobivši od pomenutih udaraca i pada na kolena povrede opisane u tačci 2. osudjujućeg dela izreke ove presude, te da je nanošenjem tih povreda zajedno sa optuženim Vuković Goranom, koji je prišao klečećoj oštećenoj Agici i primakavši prednji kraj prigušivača na pištolju, potiljačnom delu glave oštećene iz neposredne blizine ispalio 1 hitac, koji je izazvao smrt imenovane, iz razloga i načina opisanih u osudjujućem delu presude, te da je kao saizvršilac izvršio ovo krivično delo ubistva iz niskih pobuda, a zatim kada se usled vriska oštećene Agice, u Hodniku izašavši iz susedne prostorije pojavila starica Tomić Marija u spavaćici, zajedno sa II-optuženim Vuković Goranom prišao istoj, i da je tom prilikom I-optuženi uhvatio za telo staricu da se ne miče, a drugooptuženi Vuković Goran je prislonio pištolj (čelo prigušivača) u potiljačni deo glave ove oštećene,na granici sa vratom sa leve strane, te ispalio hitac nanevši pritom Tomić Mariji prostrelnu ranu glave, čiji se uláz nalazi na mestu opisanom prislona pištolja, a izlaz u predelu čeone kosti, sa leve strane što je izazvalo smrt imenovane, usled opsežnog nagnječenja i razaranja tkiva mozga, pa da su posle toga zajedno se on i II-optuženi Vuković Goran, vratili u pomoćnu zgradu, gde su u ostavi kako je to opisano u tačci 2. osudjujućeg dela izreke, ostavili svezanog i ošamućenog Oskomić Nikolu, koji je ležao na ledjima na podu, pa da su obojica ušli u ostavu u zajedničkoj nameri, da pomenutog oštećenog liše života, i da je tada II-optuženi Vuković Goran u oštećenog Nikolu, ciljajući ga u glavu iz neposredne blizine ispalio tri hitca nanevši mu pri tom dve prostrelne i jednu ustrelnu ranu glave, što je izazvalo smrt oštećenog Oskomić Nikole, usled nagnječenja i razaranja mozga i krvarenja u moždane komore, a u sklopu kanala ovih rana, pa da su na kraju on,I-optuženi Drašković Pavle i II-optuežni Vuković Goran napustili kuću i pobegli.

Čime bi I-opuženi Drašković Pavle, kao saizvršilac sa II-optuženim Vuković Goranom, tri krivična dela ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2.tač. 4.Krivičnog zakona RS, i to na štetu Oskomić Nikole, Oskomić Agice i Tomić Marije.

A II-optuženi Vuković Goran,

da je zajedno sa optuženim Drašković Pavlom, a nakon što ih je početkom aprila 1993.godine III-optuženi Nikolić Milan, podstrekao da liše života oštećenog Krošlak Stevana iz Sota i to iz niskih pobuda, kao Slovaka, dakle pripadnika nesrpskenacionalnosti i da bi to ubistvo "odjeknulo" i na taj način ubrzalo iseljavanje.Hrvata i drugih nesrpskih nacionalnosti iz Sota,

u tom cilju da je dana 9.aprila 1993.godine, uveče kada je pao mrak, sa optuženim Drašković Pavlom, se dovezao putničkim automobilom u Sot (posle 2o časova), sa maskama fantomkama na glavi i najlonskim rukavicama na rukama i da je u toj nameri sa Drašković Pavlom ušao sa zadnje strane dvorišta u kući u Ul. Moše Pijade broj 19,kojom prilikom je optuženi Drašković Pavle bio naoružan pištoljem dobijenim od Nikolić Milana, pa su u dvorištu kraj svinjca u koji je ušao pokojni Krošlak Stevan da nahrani svinje, zauzeli "Busiju" i kada je ovaj izašao iz svinjca iznenada mu priskočili i to okrivljeni Drašković Pavle sa uperenim pištoljem, a II-optuženi Vuković Goran sa ispruženim rukama i kada se oštećeni ovim prizorom šokirao i očajnički pokušao da pobegne, okrećući ledja napadačima i potrčavši u kuću, tada I-optuženi Drašković Pavle, u zajedničkoj nameri, koju da su imali on i II-optuženi Vuković Goran da liše života oštećenog, je ispalio u pravcu ledjnog dela tela oštećenog tri hitca od koga su dva pogodila oštećenog, kojom prilikom je usled zadobijenih rana kod oštećenogKrošlak Stevana kasnije nastupila smrt usled šoka nastalog u sklopu masivnog unutrašnjeg i spoljašnjeg iskrvavljenja iz strelnih rana.

Čime bi optuženi Vuković Goran, kao sa izvršilac sa optuženim Drašković Pavlom izvršio krivično delo ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona RS, a na štetu pok. Krošlak Stevana.

A IV-optuženi Živković Petar iz Sota,

da se nakon upoznavanja sa III-optuženim Nikolić Milanom,preko svoje kćerke, Živković Sanje, sa kojom je III-optuežni imao vezu,zbližio u proleće 1993.godine i da je III-optuženi odlazio više puta, vodeći pri tom sa sobom optuženog Drašković Pavla i Vuković Gorana, kod IV-optuženog u Sot, a i u drugi stambeni prostor koga je porodica IV-optuženog Živković Petra (posebno njegova supruga), koristila u Bačincima, i da su u razgovorima, on IV-optuženi i III-optuženi Nikolić Milan došli do medjusobne saglasnosti da i u selu Sot, a u cilju izazivanja nacionalne mržnje i netrpeljivosti, treba vršiti pritisak,na pripadnike nesrpske nacionalnosti da se isele iz Sota, pa da je pritom IV-optuženi Živković Petar u prisustvu III-optuženog Nikolić Milana, I-optuženog Drašković pavla i II-optuženog Vuković Gorana,posebno spomenuo i istakao Krošlak Stevana, zv. "Ištuk" iz Sota,Slovaka, naglasivši da se radi o licu prohrvatski nastrojenom, a zatim da je postrekao optuženog Drašković Pavla, Vuković Gorana i Nikolić Milana, da prema pomenutom Krošlak Stevanu izvrše pritisak uperen na izazivanje nacionalne mržnje i netrpeljivosti,njega kao pripadnika nesrpske nacionalnosti i Srba u mestu i to ugrožavanjem sigurnosti imenovanog Krošlak Stevana, tako da ovi okrivljeni dodju noću u Krošlakovu kuću maskirani kapuljačama, sa prorezima za cči tzv. "fantomkama" i sa oružjem u rukama uperenim u istog, što će ovaj sigurno shvatiti, kao ozbiljnu pretnju ubistvom i što će na njega delovati da se iz svoje kuće u Sotu iseli u Hrvatsku, koji pomenutih troje okrivljenih su na ovakvo podstrekavanje da izvrše pritisak ugrožavanja sigurnosti pristali, i da je u tom cilju optuženi Živković Petar, zaKrošlak Stevana dao podatke da je stariji čovek, da stanuje u blizini njegove kuće u istoj ulici na broju 19, da živi sam sa starom nepokretnom majkom i da poseduje lovačku pušku, pa da je IV-optuženi Živković petar, to veče kada je ostale optužene podstrekao na opisani pritisak prema Krošlaku, ugrožavanjem sigurnosti, a to je bilo početkom aprila 1993.godine u jednom momentu izašao zajedno sa II-optuženim Vuković Goranom, da mu pokaže kuću Krošlak Stevana u Ul. Moše Pijade broj 19, kako bi ovaj tu kuću zapamtio, te video da se u dvorište te kuće može neometano prići i sa zadnje strane i da kao dobar

...

ijentir koji se lako može videti u mraku, kad se do tog dvorišta pridje sa dnje strane je traktorska prikolica, na sredini dvorišta, a da su nakon oga prvooptuženi Drašković Pavle, Vuković Goran i Nikolić Milan napustili ću IV-optuženog Živković Petra i da se u daljim razgovorima III-optuženi kolić Milan, nadovezujući se na već opisano podstrekavanje IV-optuženog vković Petra, sada izvršio novo podstrekavanje I i II optuženih da izvrše ivično delo ubistva Krošlak Stevana iz niskih pobuda, a kako je to opisano 1. delu izreke oslobadjajuće presude.

Čime bi IV-optuženi Živković Petar, izvršio krivično delo zazivanje rasne, nacionalne i verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz l. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona Jugoslavije, a sve u vezi čl. 3. Krivičnog zakona Jugoslavije u podstrekavvanju.

O b r a z l o ž e nj e

Okružno javno tužilaštvo u Sremskoj Mitrovici je podiglo optužnicu broj Kt. 457/93 od 6.4.1994.godine protiv optuženih Drašković Pavla i Vuković Gorana, zv. "Šojka" za četiri krivična dela ubistva iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Srbije i to kao saizvršioci, te protiv trećeoptuženog Nikolić Milana zv. Djeneral za četiri krivična dela ubistva iz niskih pobuda u podstrekavanju iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Srbije, u vezi čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije, a protiv IV-optuženog Živković Petra iz Sota zbog krivičnog dela izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. KZJ, u podstrekavanju - u vezi čl. 23. KZJ. U istoj optužnici pod tačkom 3. drugooptuženom Vuković Goranu je stavilo na teret i izvršenje krivičnog dela teške kradje iz čl. 166. st. 3. u vezi st. 1. KZS. U toku glavnog pretresa, zamenik Okružnog javnog tužioca Udicki Predrag, koji je zastupao optužnicu, je izvršio njenu izmenu i to u pogledu tačke 3, a koji deo se odnosi samo na optuženog Vuković Gorana, pa je tako 2o.6.1995.godine, izmenio ovaj deo optužnice i optuženom Vuković Goranu stavio na teret i izvršenje krivičnog dela kradje iz čll. 165. st. 1. KZRS, izvršeno na štetu Ilić Nebojše iz Šida.

U toku glavnog pretresa Opštinski sud Lebane, je dostavio ovom sudu radi spajanja njihov krivični spis protiv optuženog Drašković Pavla zakrivično delo iz čl. 33. st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružjui municiji a po optužnici Opštinskog javnog tužilaštva iz Lebana od 22.1.1993.godine. Ovu optužnicu je Okružno javno tužilaštvo u Sremskoj Mitrovici prihvatilo kao svoj optužni akt i to pod brojem Kt. 457/93, a sud je na poslednjem glavnom pretresu doneo rešenje o spajanju postupka u ova dva krivična predmeta i to u smislu čl. 32. ZKP-a, te je doneta jedinstvena presuda.

I-optuženi Drašković Pavle je u toku istrage priznao da je on pucao iz pištolja TT(zv. tetejac) cal. 7,62 mm, u oštećenog Krošlak Stevana u Sotu, a nikada nije priznao da je on iz pištolja marke "Škorpion" sa prigušišvačem pucao i lišio života bilo kojeg od članova porodice Oskomić u Kukujevcima, već je iz ovog pištolja pucao optuženi Vuković Goran zv. "Šojka". Prvi put je ispitan 19.lo.1993.godine i tada je u odbrani naveo da su on, optuženi Vuković i III-optuženi Nikolić bili dobrovoljci u vojsci u Lipovcu u toku 1993.godne i da medju njima nije bilo nekog posebnog prijateljstva, bio je sa njima kao i sa ostalim dobrovoljcima. Jedno veče njih trojica su zajedno iz Lipovca otišli u Sot kod IV-optuežnog Živković Petra, kojeg je on tada prvi put upoznao i tom prilikom iz razgovora koji je

koji je vodjen izmedju III i IV-optuženog,a čuo je da u Sotu ima jedan čovek koji pomaže Ustaše, tako što im daje novčane priloge. Na početku svoje odbrane, optuženi Drašković je isticao da je III-optuženi Nikolić rekao d on i vuković odu kući kod tog čoveka, a toje bio Krošlak Stevan i da ga samo zaplaše, i ništa više. Dalje navodi da je on otišao sa drugooptuženim do kuće Krošlaka, koju je pokazao njima Nikolić, ili Živković, tu nije bio siguran, i pošto u kući to prvo veče nije bilo svetla, nije bilo nikoga, nisu ni ulazili i nisu izvršili zadatak.

Sutradan su on i optuženi Vuković u toku dana bili u Šidu i konzumirali alkohol, pili su konjak, vinjak i vino, tako da je on popio najmanje litar konjaka i 2-3 litra vina, dok je drugooptuženi nešto manje popio. Branio se da nisu planirali u toku dana da idu u Sot, ali tako u pijanom stanju, uveče odlučili su da zajedno odu u Sot i zaplaše Krošlak Stevana. Priznao je da je on poneo pištolj marke TT cal. 7,62, koji pištolj mu je dao III-optuženi Nikolić Milan, da bi sa pištoljem bili bezbedniji. Svaki od njih je poneo sa sobom crne kapuljače koje su stavili na glavu, a koji imaju proreze za oči i usta. Automobilom kojim je upravljao Vuković Goran, stigli su u Sot, a tako maskirani ušli su u dvorište kod Krošlaka sa zadnje strane, i videli ga da izlazi iz svinjca noseći vile. Navodi da je on tada iskočio pred oštećenog, uperio mu pištolj u čelo i rekao mu da ne mrda. Tada je oštećeni Krošlak počeo da se dere, i vilama pošao na njega, pa je on tada reagovao, tako što je nekontrolisano pištolj koji mu je bio prislonjen na čelo opalio i ubio Krošlaka. Branio se da je posle tog pucnja Krošlak pao, ali da on nije znao da ga je ubio, jer su on i drugooptuženi odmah pobegli iz sela i odvezli se za Šid, a zatim u Nijemce, gde su u to vreme kao vojska bili smešteni.Trčeći do auta, koji je bio nešto dalje od kuće, on je bacio na jedno mesto pištolj i naveo je da otprilike zna mesto gde je bacio pištolj. Branio se da je bio prilično napit kada je ovo delo izvršio.

Na tom prvom ispitivanju optuženi Drašković je u odbrani izjavio da je bio dobrovoljac u ovom ratu u kojem mu je poginuo brat, da bi kasnije objasnio da je to brat od tetke i nekoliko drugova, tako da on ima negativan odnos prema Hrvatima, za koje kaže da su Ustaše, jer su mu Ustaše ubile brata. Uz to na taj njegov negativan odnos uticalo je i to što je boraveći u Republici Srpskoj Krajini imao priliku da vidi kako se Srbi iseljavaju iz Hrvatske u Zapadni Srem bez ikakve imovine, izbodeni, a da Hrvati sa ovog područja odlaze natovareni šleperima u Hrvatsku i odvoze imovinu koju su ovde stekli.

Za dogadjaj u Kukujevcima, na prvom ispitivanju optuženi Drašković je naveo da je trećeoptuženi Nikolić njemu i optuženom Vukoviću rekao da u Kukujevcima ima jedan bogat Hrvat, Oskomić Nikola, da ima imovine i da ga treba zaplašiti, da bi se iselio i da imovinu ostavi svoju u Kukujevcima. U tom cilju njih dvojicu je kritično veče dovezao kolima III-optuženi u Kukujevce, pokazao im kuću Oskomića, te su se dogovorili da ih Nikolić sačeka u odredjeno vreme na odredjenom mestu i da ih odveze. Detaljno je opisao njegov i Vukovićev dolazak u dvorište kod pok. Oskomića - preskočili su metalnu ogradu, videli su pok. Nikolu kada je ušao u kuću, otišli su do pomoćne zgrade gde je gorelo svetlo, prišli su prozoru i videli kako Oskomić Nikola sluša vesti sa radio-kasetofona i sedi za stolom, te kako komentariše to što je čuo na radiju. Odlučili su da ga napadnu i zaplaše, pa su obojica sa kapuljačama na glavi (fantomke), upali u tu prostoriju gde je sedeo oštećeni. Objasnio je da su i on i optuženi Vuković na rukama imali rukavice, to su plastične bele rukavice koje koriste lekari a navodi da su ih stavili da nebi ostali njihovi otisci i da ih nebi

...

sutradan pronašli. Tom prilikom Vuković je u ruci imao pištolj marke "Škorpion" sa prigušivačem koji je dobio od optuženog Nikolića a on je imao pajser. Kada su ušli u prostoriju drugooptuženi je uperio pištolj u Oskomića, rekli su mu da ide na krevet, pa su ga na krevetu vezali krpama i žicama i tada su ga ispitivali o sinu, gde mu je sin i gde se isti nalazi. Optuženi Drašković je priznao da je pajserom udario Nikolu Oskomića po potiljku, ali se stalno tokom istrage branio da mu je zadao samo jedan udarac pajserom, a zatim su ga vezanog zajedno on i Vuković gurnuli u špajz. Nakon toga dalje je izjavio u svojoj odbrani, da su on i Vuković otišli u kuću gde je drugooptuženi upalio svetlo u hodniku, pa se tada pojavila jedna žena i kada ih je videla sa kapuljačama, a drugooptuženog i sa pištoljem u ruci, ona je počela da vrišti i pobegla je u sobu. Obojica su potrčali za njom, pa ju je on uhvatio rukama za usta da ne vrišti, pošto su se počela paliti napolju svetla, on je ovu ženu gurnuo dole i rekao optuženom Vukoviću da beže, pa je sam počeo prvi da beži iz kuće. Medjutim, Vuković nije odmah sa njim izašao, već je upucao tu ženu, a to je zaključio jer je bežeći čuo pucanj. Uz put je u hodniku video da se pojavila i druga, starija žena, baba, a branio se da sa njom nije uopšte imao nikakav kontakt. Čuo je i drugi pucanj iz kuće, pa je zaključio da je optuženi Vuković ubio i tu babu. Bio je u dvorištu kada je posle dva navedena punja izašao iz kuće i Vuković u dvorište, i video je da je on sam bez reči otišao u zgradu gde su ostavili vezanog oštećenog Oskomić Nikolu, pa je čuo iz pravca te zgrade dva-tri pucnja. Nakon toga bežali su i udaljavali se iz dvorišta bez reči, preskočili su ogradu i trčali do mesta gde je po dogovoru trebalo da ih čeka Nikolić Milan, on ih nije sačekao, pa su pešice krenuli ka Šidu.

U toj prvoj odbrani optuženi Drašković je naveo da je usput sa sebe skinuo i bacio u jedan kanal svoju majicu koja je bila krvava, akoja je nadjena .Bacio je kada su se približili benziskoj pumpi na ulazu u Šid. Krv na majici u predelu njegovih grudi, je bila krv od Oskomić Nikole, a objasnio je da je njegova rukavica na ruci bila krvava, pa je rukom zakačio to mesto na majici gde je ostala mrlja. Usput je odbacio pajser rukavice i masku, a branio se da nezna šta je optuženi Vuković uradio sa svojim rukavicama, maskom i pištoljem sa prigušivačem. Lutali su u toku noći, a sutradan su se našli sa okrivljenim Nikolićem, te su ga pitali zašto ih nije sačekao, a on im je rekao da je dolazio ali da oni nisu bili na dogovorenom mestu. Optuženi Drašković se branio da su i to veče prilikom dolaska u kuću kod Oskomića, bili pod uticajem alkohola i da su bili potpuno trezni to se nebi desilo.

Prilikom drugog ispitivanja u istrazi a nakon podignutog zahteva o sprovodjenju istrage, dana 27.lo.1993.godine, optuženi Drašković je u suštini izneo istu odbranu,kao i na prvom ispitivanju na navode krivične prijave, sem što ju je izmenio u nekim detaljima. Tako je na ovom drugom zapisniku, povodom ubistva Krošlak Stevana u odbrani istakao da je Krošlak kada ih je primetio pošao vilama na njega, pa da se on povlačio nazad, te je u tom povlačenju počeo da pada, pa je prilikom padanja ispalio jedan hitac u pravcu Krošlaka. Mislio je da puca u vis a ne u njega, video je da je Krošlak posle tog pucnja pao, pa su tada on i Vuković otišli sa tog mesta. Nije znao da je ubio oštećenog Krošlaka i tek sutradan u Nijemcima je čuo od optuženog Nikolića da je Krošlak ubijen.

...

Povodom ubistva u Kukujevcima u kući porodice Oskomić, ostao je kod svoje odbrane da on nije ni pucao, a da nije ni držao ženu u koju je pucao Vuković, a takodje ni babu jer je on prvi izašao iz kuće, te uopšte nije ulazo sa optuženim Vukovićem u špajz gde su prethodno ostavili Oskomić Nikolu. Ponovio je svoju prvobitnu odbranu da im je optuženi Nikolić rekao da samo idu i zaplaše Hrvate da bi se iselili i da Nikolić nikada nije rekao da treba da izvrše ubistva, niti su on i Vuković krenuli u nameri da izvrše ubistva ni u Sotu ni u Kukujevcima. Kada im je rekao Nikolić da idu i zaplaše Hrvate, nije im rekao kako to zaplašivanje da izvrše. Za pištolj iz kojeg je on pucao na Krošlaka ponovo je izjavio da ga je bacio kada su se udaljavali iz Sota, te dopunio svoju odbranu navodeći da je odvodio radnike SUP-a, da im pokaže mesto gde je pištolj bačen. Medjutim nije bio prisutan kada je pištolj nadjen. Za pištolj marke "Škorpion" sa prigušivačem, ponovio je da ga je kritično veče u Kukujevcima imao drugooptuženi, jedino je izmenio prvobitnu odbranu u delu gde kaže da nezna odakle Vukoviću taj pištolj.Za pajser je rekao da ga je on imao u ruci i da mu ga je Vuković dao, a pošto je izvadio pajser ispod sedišta automobila kojim ih je Nikolić dovezao u Kukujevce.

Još jedan detalj je drugačije opisao u odnosu na prvo ispitivanje, a to je detalj vezan za Oskomić Nikolu, za kojeg je sada naveo da su ga on i drugooptuženi vezali za ruke i noge, gajtanom i da je oštećeni Oskomić iako tako vezan, dok su ga njih dvojica držali za telo, u skokovima došao do špajza, pa su ga oni tada lepo spustili niz stepenice u špajz i tu ga ostavili.

Što se tiče optuženog Živković Petra, prvooptuženi je ponovio odbranu da je veče pre ubistva u Sotu, prvi put bio u kući kod Živkovića i da nije čuo da Živković govori o tome da treba ljude, Hrvate ubijati ili nešto slično, a njemu Živković nije rekao ništa u vezi dogadjaja u Sotu. Nezna šta su optuženi Nikolić i optuženi Živković razgovarali to veče u kući kod Živkovića.

Prilikom suočenja u istrazi,optuženi Drašković je drugooptuženom Vukoviću, na zapisniku od 27.lo.1993.godine, rekao da je istina ono što je on naveo u odbrani da su zajedno došli u dvorište kuće Krošlaka u Sotu, da ga zaplaše, da su obojica imali maske, da je on imao pištolj i da je Vuković bio tu pored njega kada je ispalio hitac na Krošlaka koji je vilama pošao na njega,usled čega se on okliznuo i dok je padao na ledja, došlo je do ispaljivanja metaka iz pištolja. U suočenju mu je rekao da su toga dana prethodno u Šidu pili, što je Vuković osporavao. Za dogadjaj u kući pok. Oskomića u Kukujevcima, prvooptuženi je u lice rekao Vukoviću da je on pucao u obe žene i da je potom otišao sam u špajz gde su vezanog ostavili Oskomić Nikolu i da i njega ubio. Ponovio je svoju prvobitnu odbranu da je on imao pajser sa kojim je u pomoćnoj zgradi jednom udario Oskomić Nikolu, ali je prilikom suočenja rekao Vukoviću da mu je on uzeo pajser iz ruku i sa istim udario nekoliko puta po glavi Oskomić Agicu.

....

Nakon što su napustili kuću, naveo je da su lutali celu noć, da je on bacio pajser rukavice i masku, a da se optuženi Vuković nije oslobodio "škorpiona" sa prigušivačem, već ga je nosio sa sobom i odneo ga u Nijemce. Prilikom tog suočenja kada je Vuković rekao Draškoviću da je on pucao u oštećenu Agicu i Mariju Tomić, optuženi Drašković je reagovao tako što je pokušao da fizički napadne na drugooptuženog, govoreći mu da laže, i da to nije istina što govori, koja reakcija je konstatovana na pomenutom zapisniku o suočenju.

U suočenjem sa III-optuženim Nikolićem, prvooptuženi poriče svoju prvobitnu odbranu da im je Nikolić rekao da idu i zaplaše Krošlaka, i govori optuženom Nikoliću da on sa njim nikada nije razgovarao o tome, da se vrši pritisak na Hrvate da se iseljavaju. On i tada priznaje da je sa Vukovićem išao da zaplaši Krošlaka, ali Nikoliću kaže da nezna da li je to Nikolić znao. Za pištolj u suočenju kaže da ga je dobio od njega - Nikolića, dan-dva pre ubistva u Sotu, jer ga je on sam tražio, ali da on - optuežni Nikolić nije znao da će sa tim pištoljem ići u Sot da zaplaši oštećenog Krošlaka. Prilikom suočenja on ne kaže optuženomNikoliću u lice da ih je ovaj dovezao u Kukujevce do kuće pok. Oskomićevih, već ističe da je to veče optuženi Nikolić išao kod devojke u Kuzmin, pa je njih usput povezao i ostavio ih na ulazu u Kukujevce, a pretpostavlja da je on - Nikolić bio obavešten od Vukovića da idu da zaplaše Oskomiće. Kada su se posle toga sreli u Nijemcima, nisu govorili o dogadjaju u kukujevcima, nije ga on ništa pitao. Takva je izjava u suočenja je različita u odnosu na prvu kada je opuženi Drašković naveo da je razgovarao sa optuženim nikolićem, što ih nije sačekao, bio je ljut zbog toga na njega, a kada ga je optuženi Nikolić pitao šta se desilo u Kukujevcima, rekao mu je "pusti me, nemoj da me ništa pitaš".

U suočenjem sa IV-optuženim Živković Petrom, na zapisniku od 27.1o.1993.godine, optuženi Drašković je ponovio svoju odbranu, da je prvi i jedini put bio u Sotu kod IV-optuženog to veče sa II i III-optuženima, te da su se on i Vuković raspitivali za Krošlaka za kojeg su saznali da radi za Hrvate, pa je on od Vukovića čuo da mu je Živković pokazao broj kuće gde stanuje Krošlak, jer je on sa optuženim Vukovićem na momenat izašao iz sobe. Ponovio je svoju odbranu i u suočenju da se u kuću kod optuženog Živkovića nije razgovaralo da treba da se vrši pritisak na Hrvate u Sotu, da se sele, a to veče su se zadržali kod njega u kući toliko vremena koliko je potrebno da se popije kafa.

Na prvom glavnom pretresu 1.11.1994.godine optuženi Drašković Pavle je u celosti izmenio svoju odbranu i branio se da nisu tačni navodi optužnice i da ništa od onoga što se njemu stavlja tom optužnicom na teret on nije počinio. Objasnio je da on dobro zna šta je rekao u istrazi prilikom ispitivanja i suočenja, da se on seća tih svojih izjava, da su to njegove izjave,ali da je takvu odbranu dao jer je morao da tako iznese, bio je pod pritiskom od strane radnika SUP-a. Naime, na glavnom pretresu se branio da je on od radnika SUP-a u pretkrivičnom postupku dobio tačna upustva kako i šta treba da izjavi kod istražnog sudije, da su mu pretili da ukoliko ne bude rekao onako kako to oni zahtevaju, da mogu da ga izvedu u bilo koje doba dana i da se onda zna šta će biti sa njim. Opisao je i fizičku torturu koju su radnici SUP-a imali nad njim, sem tog psihičkog pritiska, pa se tako branio da je on od tog fizičkog zlostavljanja imao povrede i to u predelu glave i predelu ruku inogu je imao podlive i te podlive su videli pritvorenici koji su bili sa njim u istražnom zatvoru.

...

n što je lišen slobode, branio se na glavnom pretresu vodjen je na lice
a od strane više radnika MUP-a, po njegovoj proceni bilo ih je stotina,
u mu oni rekli da treba da pokaže gde je bačen pištolj, zna da pištolj u
ovom prisustvu nije pronadjen. Vodili su ga i na lice mesta gde je on
dno bacio majicu posle ubistva u Kukujevcima i zna da je jedan od
nika SUP-a našao tu majicu, a po ranije dobijenom upustvu od njih, tu na
mesta on je rekao da je to njegova majica koju je navodno bacio.
jutim, tvrdio je na glavnom pretresu da to nije bila njegova majica, da
učestvovao niukakvom ubistvu, da majicu kratkih rukava nisu ni dužili u
sci a da je morao da kaže da majica pripada njemu, jer mu je tako
erisano. Dalje se na glavnom pretresu branio da je pre nego što će biti
eden kod istražnog sudije, 14.lo.1993.godine obavio sa njim razgovor
nik SUP-a nezna ime, i rekao mu da kod istražnog sudije mora da kaže
ko kako su mu oni napisali, i koji tekst je on morao u SUP-u kao svoju
avu da potpiše. Posle tog ispitivanja 15.lo.1993.godine ponovo su
tražni zatvor došli radnici SUP-a i rekli mu da je dobro što se držao te
jave i da i dalje ostane kod takve izjave,koju su mu oni napisali, a
nio se da nezna kako su oni znali šta je on rekao na ispitivanju kod
tražnog sudije.
rdio je da nije bio nikada ni u Kukujevcima ni u Sotu, da se ne seća ni da
prošao kroz Kukujevce. Za kritičan dan 9.4.1993.godine kada je izvršeno
istvo u Sotu, optuženi Drašković se na pretresu branio da je on 9. i lo.
rila 1993.godine bio u zatvoru u Nijemcima, u koji zatvor je bio stavljen
Vojne policije. Naime, bio je priveden zajedno sa jednom Ruskinjom,ona je
la barska igračica, nije imala dozvolu boravka niti dokumente, a on je bio
njom, čuvao ju je, pa su ih zajedno priveli pa su njega držali dva dana u
tvoru. Iz ovog zatvora su ga dana 11.4.1993.godine odveli u OUP Šid, a
kon kraćeg razgovora su njega pustili dok su Ruskinju koja se zvala
leksandra,zadržali i prebacili je u zatvor u Sremskoj Mitrovici. Kada je
rvooptuženom predočeno da je sud dobio podatak, obzirom na njegov istican
libi, da je bio pritvoren lo.4.1993.godine u 23 časa, od strane vojne
olicije,zbog remećenja javnog reda i da ovaj dopis nije potvrdio njegov
libi vezan za ovu Ruskinju, optuženi se branio da odgovor Vojne pošte
ankovci nije tačan, da je pritvoren lo.4.1993. već 9.4.1993.godne. Smatra
a je to čista policijska igra, da su to namestili radnici SUP-a jer vodili
u mu da je u pritvoru od 13.lo.1993. a on je ustvari lišen slobode
2.lo.1993.godine,što upravo znači da za po jedan dan sve se ne slaže inije
ačno.

Na glavnom pretresu je dopunio svoju odbranu i naveo da je on bio u Dobrovoljačkoj jedinici pri Vojsci Jugoslavije, da je III-optuežni Nikolić bio komandir voda u kojem je on bio, da je u dobrovoljce otišao odmah posle Nove godine 1992.godine, što se tiče odnosa izmedju njega i II i III-optuženog, branio se da to nije bilo vrsno prijateljstvo kako to stoji u optužnici, već je on sa njima bio kao i sa ostalim dobrovoljcima, boravio je zajedno sa njima u Nijemcima. Van tih vojnih druženja nije se sa njima družio niti odlazio zajedno kolima a dozvolio je mogućnost da su nekada negde seli i popili jer to je normalno na ratištu, da vojnici sede i popiju zajedno. Tvrdio je da nikada nije imao u posedu pištolj koji se navodi u optužnici "Crvena zastava" cal. 7,62, a da je na ratištu bio zadužen sa automatskom puškom. U daljem toku glavnog pretresa, do kraja ovog postpuka optuženi je ostao kod ovako izmenjene odbrane da nije učestvovao ni u jednom ubistvu, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva i da je u istražnom postupku morao da da onakvu odbranu zbog psihičkog i fizičkog maltretiranja.

....

Što se tiče druge optužnice protiv optuženog Drašković Pavla za rivično delo iz čl. 33. st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružju i uniciji,ovde treba reći da je na poslednjem glavnom pretresu dana 3.4.1996.godine Zamenik OJT-a Udicki Predrag prihvatajući optužnicu OJT-a u ebanu, izvršio delimičnu izmenu tako što je iz dispozitiva izostavio reči tromblonski nastavak za AP, pribor za čišćenje oružja iz kompleta za AP i orbicu za RAP za AP", sa obrazloženjem da ovo samo nepotrebno opterećuje vu optužnicu.

Optuženi Drašković Pavle je u celosti priznao navode ove ptužnice da je kod njega u kući pronadjena municija u decembru 1992.godine, ako je to navedeno u optužnici. Objasnio je da je to municija, koja se kod jega našla sa ratišta, jer je to bilo vreme, 1992.godina kada su ljudi sa ratišta nosili sa sobom po džepovima municiju i ostavljali je za uspomenu. Konkretno to su bili metci za automatsku pušku koji su stajali kod njega u vitrini. Bio je kod kuće kada su ovi metci oduzeti, a branio se da nije mislio da je zabranjeno to držati, tako da te metke nije ni skrivao, samo ih je ostavio u vitrini onako razbacane. Zna da je prilikom pretresanja u to vreme milicija uglavnom od ljudi tražila da li imaju kod sebe oružje, pa ukoliko bi pronašla samo metke bez oružja, ti ljudi su puštani tako da on nije mislio da je zabranjeno držati municiju.Dodao je u svojoj odbrani i to da je boraveći u toj 1992.godini na ratištu on povremeno dolazo svojoj kući u medvedje pa je upravo metke kući doneo sa ratišta iz Nijemaca.

Drugooptuženi Vuković Goran zv. "Šojka je prilikom prvog ispitivanja u istrazi 15.1o.1993.godine u svojoj odbrani naveo da je imao veoma težak život u porodici, jer mu se otac odao alkoholu, rasipao je imovinu, pa su osiromašili, tako da je teško odrastao u jednom siromašnom porodičnom ambijentu. Kada je izbio rat 1991.godine, prijavio se u dobrovoljačku ekipu koja je oformljena u Smederevskoj Palanci, a čiji je komadant bio optuženi Nikolić Milan zv. "Djeneral". Sa tom Dobrovoljačkom jedinicom su došli u Zapadni Srem, gde je proveo sve vreme dok je bio rat. Kako je čuo da su doborovoljcima dali kuće, a budući sam siromašan, odlučuje da u Nijemcima uzme kuću i da tu nastavi da živi, tim pre što je u medjuvremenu našao i devojku iz okoline Šida, sa kojom se oženio. U Nijemcima je upoznao Drašković Pavla, koji je tu takodje stanovao, približili su se i postali dobri prijatelji. Naveo je da su izlazili više puta zajedno u kafane, a da se sa njima družio i Nikolić Milan koji je ostao u Nijemcima, tako da su postali bliži prijatelji. Optuženi Nikolić Milan je vodio njega i optuženog Draškovića u Sot, gde su se upoznali sa optuženim Živković Petrom, čija je ćerka u to vreme bila devojka Nikolić Milanu. U razgovoru koji je vodjen kod Živkovića došlo se do podataka za Krošlak Stevana iz Sota, pa je tu rečeno da je on stariji čovek, da živi sam sa majkom, da pomaže Ustaše, da je nacionalista i da ga treba proterati iz Sota, da takvi kao on ne treba da ostanu da žive u Sotu. Došlo je do toga, da je njemu i Drašković Pavlu, Nikolić Milan rekao da na neki način zaplaše Krošlak Stevana da bi se on zbog toga iselio. Verovatno je to bio 9.april 1993.godine, kada su on i optuženi Drašković krenuli vozilom koje je inače bilo prvooptuženog, ali koji je on vozio u Sot. U odbrani je naveo dase optuženi Drašković pripremio da ide i da zaplaši tog čoveka i da je zbog toga poneo sa sobom pištolj,kapuljaču i rukavice, pa obzirom da se radi o starijem čoveku, dogovoreno je da samo Pavle ode da ga zaplaši, tako da je optuženi Vuković isticao u odbrani da je on ostao u parkiranom autu na ulazu u Selo Sot, a da je prvooptuženi otišao na adresu Krošlaka, zna da se radi o kući broj 19 u Sotu, od koje je on bio udaljen 7oo-8oo metara.

....

Dok je sedeo u parkiranom automobilu, čuo je dva-tri pucnja i
je da se nešto nepredvidjeno desilo, a nakon par minuta od ove pucnjave
o je optuženog Draškovića kako trči prema autu, on je odmah upalio auto
renuli su sa tog mesta. Dalje je naveo da je on pitao optuženog
kovića šta se desilo,pa da mu je ovaj kazao da je bio prinudjen da puca
veka u Sotu,jer je on videći ga potrčao u kuću po pušku, to je procenio
su imali informaciju da je on lovac i da je naoružan. Za pištolj mu je
o da ga je bacio usput dok je bežao, kasnije mu je detaljnije objasnio
o na kojem je pištolj bacio,pa je čak predložio da se vrate po taj
olj, što on nije prihvatio. Iz Sota su otišli prema Bačincima,a kad je
ulo otišli su za Nijemce. U pogledu bačenog pištolja naveo je da je on
lišenja slobode opisao radnicima SUP-a mesto gde je po kazivanju
optuženog pištolj bačen, to mesto je pokazao radnicima SUP-a, ali u
govom prisustvu oni taj pištolj nisu našli.
se tiče samog načina zastrašivanja, branio se da njima Nikolić nije
ao na koji način treba da zaplaše oštećenog Krošlaka, a on to veče nije
o ni masku ni rukavice, već samo prvooptuženi Drašković.. VEzano za
hol o kojem je govorio i prvooptuženi u svojoj odbrani u istrazi,
ooptuženi se branio da on ne pije, da ništa nije pio, da sa njim u
štvu optuženi Drašković nije pio alkohol, ali je zapazio da se osećao
is alkohola od Draškovića. Medjutim, ne veruje da je on bio pijan, a kod
ga je došao oko 19 časova, i ništa nije pio do tog dogadjaja u Sotu sa
šlak Stevanom.

Dalje je na tom prvom ispitivanju naveo da se posle dogadjaja u
u nije vidjao sa Nikolić Milanom koji je bio u Lipovcu, i Drašković
lom koji je otišao u Medvedje. Ostao je da živi sa svojom ženom u
emcima,koju je kasnije odveo kod svoje sestre u Kragujevac, jer je bila u
dmakloj trudnoći i kada se vratio u Nijemce, nije prošlo dugo vremena,
pio je ponovo u kontakt sa optuženim Nikolić Milanom. Naime, on je uzimao
ni gradjevinski materijal u Zapadnom Sremu i dovozio ga ovde u Srem radi
daje, pa je naveo da je on pomagao Nikoliću pri utovaru i istovaru tog
adjevinskog materijala. Izmedju ostalih mesta bili su i u Kukujevcima,pa
dlazeći u ta sela Srema optuženi Nikolić Milan skupljao informacije o
gatim Hrvatima. Tako su došli do podataka da je Oskomić Nikola jedan od
jbogatijih ljudi u Kukujevcima, da obradjuje oko sto jutara zemlje, da ima
na koji živi u Zagrebu, i da živi u kući sa ženom i još jednom starom
tkom. Dobili su infomacije da on prikuplja prilog za hrvatsku vojsku i da
maže HDZ, pa znajući za ove informacije, optuženi Nikolić Milan je rekao
on i optuženi Pavle odu u kuću kod oštećenog Nikole da ga zaplaše i da ga
taj način primoraju da se iseli iz Kukujevaca. U tom cilju njih trojica
se našli i sa autom Nikolić Milana odvezli se do Kukujevaca, znali su gde
kuća oštećenih Oskomića, pa su on i optuženi Drašković tu ostali, a
tuežni Nikolić je otišao. Tog puta od optuženog Nikolića, on je dobio
dan pištolj marke "škorpion" sa prigušivačem i tada je Niklić rekao da ne
že da da pištolj prvooptuženom da nebi došlo do greške koja je počinjena u
tu, pa je taj "škorpion" dao njemu, dok je optuženi Drašković uzeo pajser
kola. Da bi zastrašivanje bilo efikasnije poneli su kapuljače i rukavice,
er im je bila namera da tako naoružani i maskirani iznenada se pojave i da
aplaše oštećenog Oskomić Nikolu, te da mu priprete da mora da se seli.
pisao je u tom prvom ispitivanju njihov dolazak u dvorište Oskomićevih na
sti način kao i prvooptuženi u svojoj odbrani - da su videli oštećenog
ikolu kada je ušao sa ulice u kuću, zaključao kapiju, pa su on i
rvooptuženi preskočili metalnu ogradu i prišli zgradici u kojoj je gorelo
vetlo.Stali su kod prozora i čuli da oštećeni sluša vesti i da negativno

...

entariše vesti koje je slušao. Tada su on i optuženi Drašković stavili na vu kapuljače, rukavice na ruke, pa je optuženi Drašković sa pajserom i upao u prostoriju gde je oštećeni sedeo za stolom, a on je ušao za ooptuženim u rukama držeći "škorpion" sa prigušivačem. Branio se da je ženi Drašković odmah nasrnuo na oštećenog Nikolu i srušio ga te mu edio da sedne na ležaj, pa da ga je tada pajserom udario po avi.Ispitivali su oštećenog vezano za njegovog sina, zatim ga je vooptuženi pitao zašto se ne iseljava, a ovaj odgovorio da ne može sebi da ije kuću za zamenu. Branio se da je oštećenog sam prvooptuženi vezao sa blom, s tim što je taj kabl otkinuo od kasetofona i od telefona. Dok je on kidao i vezivao, oštećenog Nikolu, on je držao uperen pištolj u oštećenog stajao, tako da oštećeni nije mogao ništa da preduzme. Tako vezanog vooptuženi je više puta pajserom udario oštećenog u potiljak glave od jih udaraca se on onesvestio, pa su ga obojica preneli u šajz i ostavili leži vezan.

Prilikom ispitivanja od oštećenog Nikole su saznali da u kući a njegova žena i stara tetka, pa su zatim otišli u taj deo kuće i kada su i ušli u hodnik, žena je počela da doziva po imenu muža, krenula je iz obe, i u jednom momentu se našla na parkoraka ispred njih. Branio se da je tada prvooptuženi Pavle istrčao pred nju i da je pajserom počeo da je dara usled čega je ona vrištala, a prvooptuženi ju je sve jače udarao i borio na zemlju. On je bio na par metara sa pištoljem u ruci, branio se da e bio zaprepašćen i iznenadjen Pavlovim ponašanjem i u jednom momentu mu je ptuženi Drašković mu je rekao"pucaj, pucaj u nju", od čega se on uplašio i ekao- "Zašto da ubijem ženu,neću to". U tom momentu je njemu prvooptuženi strgao pištolj njemu iz ruku i ispalio dva metka oštećenoj u glavu, a on je obegao kroz hodnik napolje. Kad je trčao kroz hodnik video je na vratima jedne sobe babu, koja je samo stajala i dok je trčao iza sebe je čuo još jedan pucanj ,što znači da je sa tim jednim pucnjem optuženi Drašković ubio i tu Babu. Dalje je naveo u odbrani da je on pobegao iz kuće, nije čekao optuženog Draškovića i nezna šta je on dalje radio, istrčao je na put i kad mu se pridružio optuženi Drašković, terao ga je da se vrate da uzmu novac, ali on to nije hteo. Nezna da li se optuženi Drašković vraćao u zgradu gde je u špajzu ostao vezan Nikola, pretpostavlja da jeste ali nije to video. Zajedno su njih dvojica otišli do mesta gde je trebao da čeka Nikolić Milan, ali on ih nije čekao na dogovorenom mestu. Bili su uplašeni,jer "Djenerala" nije bilo, pa su krenuli pešice prema Šidu, došli su prvo do Bačinaca, da tu pokušaju da nadju optuženog Nikolića,pa kad ga nisu našli otišli su do Šida. Usput su bacili rukavice,kapuljače i pištolj .Iz Šida su otišli u Adaševce da nadju Nikolić Milana. U pogledu pronalaženja ovih predmeta pištolja "škorpiona", i kapuljače i rukavica na tavanu u Moroviću, optuženi Vuković Goran je u istrazi izjavio u odbrani da je on ove predmete sklonio na to mesto gde je pronadjeno u kući u Moroviću. Inače sa tim "škorpionom" je izvršeno ubistvo u Kukujevcima, ali je on u toku cele istrage tvrdio da je iz tog pištolja pucao optuženi Drašković Pavle. Kada su se našli sa optuženim nikolić Milanom, koji je čuo za ovo ubistvo, rekao je da je to greška i da se to nije smelo dogoditi. Brani se da je optuženi Drašković rekao Nikolić Milanu kako se desilo ubistvo u Kukujevcima, a kad ih je on pitao gde je pištolj "škorpion", rekli su mu gde se isti nalazi, gde su ga ostavili uz put, pa su par dana kasnije sva trojica kolima došli do mesta gdesu ostavili pištolj "škorpion" kojeg je uzeo optuženi Nikolić Milan i nosio dugo vremena po Zapadnom Sremu.

...

alje je naveo daje pet-šest dana prenego što će biti pronadjen ovaj škorpion" u Moroviću, optuženi Nikolić njemu kazao da taj pištolj skloni, ao mu ga je sa prigušivačem, kao i masku i rukavice, i rekao mu je da tu reba da bude pištolj privremeno, pa će ga on dalje odneti, tako da je on ada došao u Morović i ostavio ga na tom mestu gde su ove stvari pronadjene. a tom prvom ispitivanju optuženi Vuković se branio da je on sam došao i rijavio se kod inspektora SUP-a u Šidu, jer je odlučio da vodi jedan miran ivot.

Prilikom drugog ispitivanja, 27.lo.1993.godine, a na navode ahteva za sprovodjenje istrage, optuženi Vuković Goran zv. "Šojka" je onovio svoju prvobitnu odbranu da nikada u njegovom prisustvu ni optuženi Ikolić ni optuženi Živković nisu govorili da treba nekog ubiti u Sotu, niti e bilo reči o ubistvu, a ni o pljački. Jedino je bilo govora o tome da se ekako zaplaše Hrvati,posebno njihove kolovodje, da bi se iselili iz Sota. a konkretno ubistvo Krošlaka u Sotu,ponovo je tvrdio da nije bilo nikakvog odstrekavanja, niti nagovaranja od strane III-optuženog i da su on i I-otuežni kritično veče krenuli u Sot na inicijativu optuženog Drašković avla i to sa ciljem da zaplaše čoveka koji stanuje na broju 19. Ponovio je voju odbranu da je on ostao u parkiranom automobilu, a da je optuženi rašković Pavle otišao sam da zaplaši Krošlak Stevana.

uo je tri pucnja i kada se posle petnaestak minuta vratio prvooptuženi reka uje provoptuženi da je bio prinudjen da puca u njega. Branio se takodje da ije bilo reči o tome da se izvrši ubistvo u Sotu i kada je u razgovorima sa rećeoptuženim bilo reči o tom zaplašivanju Hrvata, govorili su da se oni askiraju i da sa oružjem u ruci izadju pred te ljude, što bi bilo dovoljno a se isti zaplaše. Sutradan kada je optuženi Nikolić saznao za ovo ubistvo Sotu, rekao im je da je napravljena greška da to nije trebao prvooptuženi raditi. Ponovio je i tada da mu je optuženi Drašković opisao mesto na koje e bacio pištolj iz kojeg je pucao u Krošlaka, da je predložio da odu po taj ištolj a da je on to odbio. Što se tiče dogadjaja u kukujevcima u kući ok. Oskomića na tom drugom ispitivanju optuženi Vuković je ponovio rvobitnu odbranu. Jedino je postojala razlika u nekim detaljima, pa je tako rugi put ispitivan rekao da je optuženi Drašković ne samo uvezao Oskomić ikolu sam, već ga je tako vezanog uhvatio sam za ramena i vukao do špajza, da je on samo išao za njima. Ponovio je da mu je optuženi Drašković strgao "škorpion" iz ruku i da je on pucao u oštećenu Agicu, a on sam je obegao iz kuće. Isto tako u pogledu pištolja "škorpion" sada se branio da je samo on i optuženi Nikolić se posle par dana vratili na mesto gde je on sput ostavio pištolj "škorpion" da nije sa njima bio i I-optuženi, te da je taj pištolj on odneo u Nijemce i krio ga u nekim ruševinama.Medjutim, kada su čuli da se vodi istraga u vezi tog ubistva, on i optuženi Nikolić su se dogovorili, da "škorpion" sklone kod jednog dobrovoljca u Morović, pa je po tom dogovoru on pištolj,metke i kapuljaču, odneo u Morović i sakrio na tavan jedne štale. Branio se da je po ovaj pištolj on išao samo zato jer ga je ranije dobio od okrivljenog Milana. Priznao je da je u prvim kontaktom sa radnicima SUP-a rekao da je ovaj pištolj bacio u reku Bosut i dok su čekali da dodju gnjurci iz Beograda, on se predomislio i rekao im istinu, a to je da pištolj na tavancu neke kuće,pa su sa reke Bosut otišli do te kuće,pa je na tavanu stvarno pronadjen pištolj,kapuljača, rukavica i maske. Za ove maske"fantomke" objasnio je prilikom drugog saslušanja, da su on i optuženi Drašković pripadali Specijalnoj diverzantskoj jedincii u Lipovcu,gde su mogli da dodju do tih kapuljača kojih je bilo bezbroj.

...

Prilikom tog drugog ispitivanja,optuženi Vuković se branio da su kritično veče u Kukujevce krenuli na incijativu optuženog Drašković Pavla, a on je pristao da podje samo pod uslovom, da on tada nosi pištolj, da nebi došlo do incindenta kao u Sotu. Tom prilikom se branio da su slučajno sreli optuežnog Nikolića u Nijemcima, i kad su čuli da on ide kod neke devojke u Kuzmin,spontano je došlo do toga da su i oni krenuli sa njim u tom pravcu,pa su ostali u Kukujevcima da bi zaplašili Oskomiće da se isele. Takodje je drugačije izjavio na drugom ispitivanju u pogledu činjenice vezane za nanošenje povreda pajserom oštećenoj Agici, pa je tada rekao da nije video da je optuženi Drašković udario istu pajserom, jer je bio mrak, ali dozvoljava mogućnost da ju je udario. Za babu je rekao tom prilikom da je uopšte nije video,niti ju je čuo, odnosno kada je protrčao kroz hodnik samo ju je zapazio na vratima njene sobe. Ponovio je prvobitnu odbranu da je on jednom prilikom došavši u SUP u Šidu u kontakt sa inspektorima Popovićem i nekim Radem, za koje je znao da rade na otkrivanju ovih ubistava, ispričao sve ovo, pa je nakon tog njegovog iskaza došlo do hapšenja ostalih optuženih. Branio se da je bio u posebnom psihičkom stanju,jer je hteo da se rastereti svega ovoga i da vodi normalan život,pa im je tada rekao i gde se nalaze pištolji kojima su izvršena ova ubistva. Na ovo je bio podstaknut činjenicom što mu se rodio sin.

Prilikom suočenja sa optuženim Drašković Pavlom

Prilikom suočenja sa optuženim Drašković Pavlem, u istrazi, optuženi Vuiković je ponovio svoju odbranu i tvrdio da je optuežni Drašković sam otišao da zaplaši Krošlak Stevana, da je on ostao i čekao u autu i da je čuo pucnje, dakle danije išao u dvorište Krošlak Stevana sa Draškovićem. Za dogadjaj u Kukujevcima takodje u suočenju je tvrdio da je prvi u prostoriju ušao sa pajserom optuženi Drašković, koji je oštećenog Nikolu udario pajserom po glavi, da ga je vezao i sam ga odvukao do špajza. Kad su prešli u kuću gde su bile dve žene u tom suočenju je rekao prvooptuežnom da je on udario pajserom više puta, da je tražio da on puca u njenu glavu, pa pošto to nije mogao, Drašković mu je oteo pištolj, nakon čega je on pobegao, a čuo je dva ili tri pucnja iz kuće.

U izvršenom suočenju u izstrazi sa trećeoptuženim Nikolić Milanom, optuženi Vuković je istome Nikolić kazao, da Nikolić nema nikakve veze sa ubistvima, koje su on i Drašković Pavle izvršili u Sotu i Kukujevcima, rekao je da je ispalo spontano da je on - Nikolić, njega i Draškovića svojim autom dovezao do Kukujevaca i da on nije znao zašto su njih dvojica išli u Kukujevce.Tom prilikom je rekao u suočenju da se nisu dogovorili sa Nikolićem da ih on čeka, a bilo je reči, da ukoliko se bude vraćao iz Kuzmina i ako ih sretne da ih poveze nazad u Nijemce. Podatke o ubijenima - Krošlak Stevanu i Oskomić Nikoli, rekao je u suočenju Vuković, da je on lično dobio od raznih meštana u Sotu i Kukujevcima, kad je razvozio gradjeivnski materijal ljudima koji su se doseljavali u ova mesta, tako da od Nikolića ove podatke nije dobio. Za pištolj marke "škorpion" je rekao da ga je dobio od Nikolića, a o daljem kretanju i sudbini ovog pištolja posle ubistva, on u suočenju menja svoju odbranu i kaže Nikoliću, da se neseća da li je "škorpion" jedno vreme bio kod njega, nezna da li je optuženi Nikolić znao da je sa ovim"škorpionom" izvršeno ubistvo, jedino je ostao kod prvobitne odbrane da je on taj pištolj "škorpion" sakrio na tavanu jedne štale u Moroviću. Ponovio je optuženom Nikoliću u suočenju daje u komentaru oko izvršenog ubistva u Sotu, trećeoptuženi Nikolić rekao da je to greška.

Prilikom suočenja sa optuženim Živković Petrom,takodje u istrazi, optuženi Vuković Goran je rekao da je više puta bio u kući kod Živkovića sa III-optuženim i da su se tu u njegovoj kući vodili razgovori o medjunacionalnim odnosima u Sotu.Medjutim, nijednom prilikom nije optuženi

...

Živković spomenu nijedno ime meštana iz Sota, kao simpatizera HDZ-a,ništa konkretno nije bilo niokome, već su to bili uopšteni razgovori. Priznaje da je nekoliko dana pre ubistva u Sotu bio sa I i III-optuženim kod Živković Petra u Sotu, ali u suočenju kaže da tom prilikom nije vodjen razgovor o tome na koga treba vršiti pritisak, nezna da li je Živković išao na ulicu da bi video broj kuće Krošlak Stevana, a zna za sebe da on nije izlazio iz sobe gde su bili. Dodao je da se ne seća da se sreo sa optuženim Živkovićem u Bačincima,niti da je na ulici bilo razgovora o ubistvu koje je izvršeno u Kukujevcima, a neseća se ni da je bio sa Nikolić Milanom u Šidu, te da su se sreli sa Živkovićem. Na kraju je dodao da optuženi Živković nema nikakve veze sa ubistvom ni u Sotu ni u Kukujevcima i od njega nisu dobili nikakve podatke za lica na čiju su štetu izvršena ova ubistva.

Na prvom glavnom pretresu dana 1.11.1994.godine, optuženi Vuković Goran je u suštini ostao kod odbrane koju je dao u istrazi,a to je da je optuženi Drašković pucao u Krošlak Stevana, a i u članove porodice Oskomić u Kukujevcima. Jedino je u nekim detaljima na glavnom pretresu izmeni svoju odbranu u odnosu na odbranu koju je dao u istrazi. Tako jena glavnom pretresu rekao da je optuženi Drašković Pavle njemu rekao i predložio da idu u kukujevce i izvrše zastrašivanje jedne porodice i da to neče kada su se našli u autu sa trećeoptuežnim nikolićem, ovaj ništa nije govorio u vezi toga da njih dvojica treba da obave taj posao, da vrše pritisak na porodicu u Kukujevcima. Dovezao ih je otprilike na pola puta izmedju Bačinaca i Kukujevaca, gde su oni izašli, s tim što je optuženi Pavle uzeo iz kola pajser, a on sa sobom poneo pištolj marke "škorpion". Kada mu je predočeno da je u istrazi drugačije rekao i da je optuženi Nikolić njima dao u cilju zastrašivanja i pištolj i pajser,optuženi Vuković je tvrdio da on tako nije izjavio i to da nije izjavio ni da im je Nikolić rekao da treba da zastraše čoveka u Sotu,Krošlak Stevana da se isele, a da ih nije Nikolić Milan poslao ni u Kukujevce da zaplaše porodicu Oskomić i da je njemu zato dao pištolj.Tvrdio je da nije tačno to što je uneto prvi put u istrazi, da ih je optuženi Nikolić dovezao do Kukujevaca. Na pretresu je tvrdio da njima optuženi Nikolić nije ni predlagao, niti naredjivao da vrše pritisak na pojedine Hrvate da bi se iselili, već su se medju njima vodili uopšteni razgovori o tome da bi trebalo nešto da se preduzme, da se Hrvati iseljavaju.Smatra da istražni sudija nije uneo verno u zapisnik njegovu odbranu,jer on tako nije rekao,kako mu je predočeno.

Kada mu je predočena odbrana optuženog Drašković Pavla sa glavnog pretresa, gde je porekao bilo koje ubistvo po optužnici, optuženi Vukvoić Goran je tvrdio da on govori istinu i da je to tačno da je optuženi Drašković učestvovao u ubistvu i Krošlak Stevana i u ubistvima Oskomića u Kukujevcima.Za dogadjanje u kući Oskomića u Kukujevcima na glavnom pretresu je optuženi Vuković u odbrani izneo da je optuženi Drašković potrčao za oštećenom Agicom ,kako svetlo nije bilo upaljeno, on nije video,a li je samo čuo tupe udarce i jecaje oštećene. Dovukao ju je do mesta gde je on stajao i rekao njemu da puca, pa je ponovio svoju odbranu iz istrage, da on to nije mogao i da jeoptuženi Drašković od njega oteo pištolj nakon čega je pobegao, a čuo je pucnjeve iz kuće. U vezi sa pištoljem "škorpion" takodje je na glavnom pretresu izmenio odbranu i naveo da on nije bio posebno nigde sakriven do momenta kada ga je on odneo i sakrio na tavanu kuće u Moroviću. Pa i kad mu je predočeno da je drugačije kazao u istrazi, tvrdio je da je ovakva njegova izjava tačna.

...

Vezano za optuženog Živković Petra, natom prvom glavnom pretresu optuženi Vuković je istakao u odbrani da se on ne seća da je Živković ili bilo ko u tim razgovorima koji su viđeni kod njega u kući pomenuo ime i prezime čoveka koji je ubijen u Sotu a da je u pitanju Krošlak Stevan saznao je tek u toku istražnog postupka. Na tom glavnom pretresu je izvršeno suočenje između I i II optuženih, u kojem je I optuženi porekao da je učestvovao u bilo kojem od navedenih ubistava a da je on - Vuković ustvari učestvovao utim ubistvima, pa pošto je mislio da je Drašković otišao u Švajcarsku kod prijateljice, on je hteo sebe da rastereti i da prikaže kao da su njih dvojica zajedno učestvovali, s tim da je on - Drašković bio izvršilac. U tom suočenju optuženi Vuković je tvrdio da je sve što je on rekao istina.

Na sledećem glavnom prestresu dana 20.12.1995.godine opt. Vuković Goran je iznoseći svoju odbranu poricao sve što je izjavio u ranijim saslušanjima kako u istrazi tako i na prvom glavnom pretresu, te se branioda je bio prisiljen, da je morao takoda govori jer su mu u SUP-u reklida mora govoriti po instrukcijama koje je dobio kad su ga lišili slobode, ukoliko želi da vidi svoje dete. Naveo je da je bio ucenjen, prestrašen, da je po prirodi plašljiv čovek, da su njega iskoristili u političke svrhe a da se on u životu nikad nije ni potukao. Nikada nije bio ni u Kukujevcima ni u Sotu, niti je na bilo koji način učestvovao u tim isceniranim ubistvima, za koje ne zna ni da li su se dogodila. Objasnio je da je sve detalje i činjenice dobio u SUP-u u Šidu koje je učio i tako iznosio prilikom ispitivanja. Takođe je naveo da nije tačnoda je otišao sam da se prijavi u SUP da je ito morao da kaže, a priveli su ga povodom izvršenja kriv.dela krađe. Brani se da u odnosu na njega nije bila primenjena sila, ali da je to bila psihološka tortura, pa obzirom da je on plašljiv čovek bilo je dovoljno da mu se zapreti. Te instrukcije koje je dobio u SUP-u je zapamtio, nije imao kod sebe to zapisano, pametan je, kako on to kaže i mogao je to da zapamti. Kako je na prvom glavnom pretresu nešto drugačije govorio u odnos u na istragu to objašnjava činjenicom da je za 2 godine koliko je bio u pritvoru zaboravio sve detalje iz instrukcija. Na glavnom pretresu je tvrdio da su u toku istrage zatim pre podnošenja optužnice a moguće i posle podignute optužnice, kod njega u zatvor dolazili radniciSUP-a irekli muda mora da ostane kod izjave koju je dao u istrazi pa je tako i rekao naprvom glavnom pretresu a istina je da on nema veze ni sa jednim ubistvom i da navodi optužnice ne stoje protiv njega.

Što se tiče poznanstva sa opt. Nikolićem i Draškovićem na glavnom pretresu je objasnio da su bili zajedno u dobrovoljačkoj četi, da to nije bilo neko posebno prijateljstvo već uobičajeno druženje. Optuženi Nikolić mu je bio komandir čete, a poznato je da mora postojai određeno odstojanje između komandira i vojske. Za opt. Živković Petra na glavnom pretresu je tvrdio da ga uopšte nije poznavao i da ga je prvi put video kod istražnog sudije a sve što je rekao u istrazi pa i u suočenju sa ovim optuženim rekao je u sklopu sa svojim objašnjenjem zašto je davao takvu odbranu. Kada je na tom glavnom pretresu II opt. upitan da objasni zašto na ranijem glavnom pretresu nije rekao istinu opt.Vuković je odgovorio da je stekao moćne zaštitnike i odlučio da kaže istinu, a dodao je da se ne usuđuje da kaže ko su ti moćni zaštitnici. Kod ovako izmenje odbrane opt. Vuković je ostao do kraja glavnog pretresa itvrdioda je on bio poslušno oružje u rukama policijske strahovlade a da je ranija odbrana posledica dejstva policijske sile na njega.

...

U sklopu sa ovako datom odbranom optuženog VukovićGorana na glavnom pretresu, da je ceo postupak policijski scenario koji je njemu namešten, je i njegova odbrana vezana za snimak na video kaseti koja je načinjena od strne radnika SUP-a Novi Sad - Krim. tehnike 13. lo. 1993.godine, a vezano za pronalaženje predmeta kojim su izvršena kriv. dela. Naime ovde treba reći da su i optuženi Drašković Pavle i i optuženi Vuković Goran u istrazi priznali da su upravo pištolji kojima su izvršena krivična dela ubistva nađeni na mestu koje su oni označili i pokazali radnicima SUP-a nakon lišavanja slobode. Međutim, na glavnom pretresu kada je prikazana video kaseta od 13.lo.1993.godine koja čini sastavni deo zapisnika o uviđaju kao hitnoj istražnoj radnji koja je izvršena 13. 10. 1993.godine u cilju fiksiranja i pronalaženja tragova ovog kriv.dela, oba optužena su na glavnom pretresu porekla svoje odbrane iz istrage i tvrdili da su ovi predmeti njima podmetnuti.

Kako je prvooptuženi Drašković Pavle, nakonšto je prikazan deo na kaseti o pronalaženju majice za koju je u istrazi priznao da ju je skinuo sa sebe jer je imala tragove krvi od pok. Krošlak Stevana, branio se da to nije njegova majica, da nikada nije nosio takvu majicu kratkih rukava, a da je morao da kaže da je majica njegova jer je dobio takvo uputstvo u SUP-u. Branio se da je on prethodno, pre snimanja vođen od strane radnika SUP-a na to mesto, da mu je rečeno da kaže gde je bacio majicu i da nije tačna konstatacija na toj video kaseti da je on u kanalu pronašao tu majicu. Tvrdi da nikakog pretraživanja kanala na tom mestu nije bilo, da se majica jednostavno našla na toj betonskoj stazi dok su radnici SUP-a sa njim malo prošetali, ne zna gde je tada bio istražni sudija, i kad su se vratili videli su na toj stazi majicu. Ako je bilo pretraživanja kanala, kako je to na kaseti konstatovano, on se dalje pita zašto to nije pretraživanje snimljeno, zašto se ne vidi da on iz kanala vadi tu majicu.

Isti slučaj je sa snimkom pronalaženja pištolja marke "Škorpion" sa prigušivačem, mecima, plastičnim rukavicama i maskom "fantomkom" crne boje, koji predmeti su pronađeni u Moroviću na tavanu kuće Proleterska br.34 i za koje je u prvoj svojoj izjavi optuženi Vuković naveo da ih je on sklonio na taj tavan kuće njihovog dobrovoljca. Međutim, na glavnom pretresu je tvrdio da je takvu izjavu dao po uputstvima radnika SUP-a koji su tačno znali gde se nalazi navedeni pištolj i ostale stvari. Branio se da je on sa reke Bosut gde su prvo otišli sa ekipom za uviđaj, od strane radnika SUP-a bez istražnog sudije prvo odveden u Morović i da je jedan inspektor pravo otišao u kuću kod čoveka koji je imao ključ od ove kuće gde su stvari nađene, pa po tome on zaključuje da su radnici SUP-a znali tačno gde je pištolj sklonjen. Pokazano mu je i rečano gde se nalazi taj pištolj pa je on to morao tako da ponovi kada je naknadno došao istražni sudija. Dalje u odbrani na glavnom pretresu ističe da je on dobrovoljno hteo da preda ovaj pištolj, i da je znao gde se nalazi, ne bi vodio ekipu za uviđaj prvo na Bosut da je rekao da je u reku bacio pištolj pa po njemu i ta činjenica govori da je sve iscenirano i da je i taj deo sa video kasetom, ustvari deo scenaria i ucenjivačkog diktata policije.

Vezano za napravljene snimke na video kasetama, optuženi Drašković Pavle se branio naglavnom pretresu da je prilikom prvog izvođenja na lice mesta u cilju pronalaženja pištolja marke "Crvena zastava" tipa M-57 cal. 7,62 mm, koji u njegovom prisustvu nije pronađen ovom radnjom rukovodio inspektor SUP-a a ne istražni sudija, da je on sve vreme bio vezan lisicama a da je i prilikom drugog izvođenja na lice mesta, kada je bio prisutan istražni sudija, ponovo stalno bio i inspektor SUP-a pa je i to razlog zašto je on morao da ponovi pred istražnim sudijom da je pronađena majica njegova.

Optuženi VukovićGoran je i u istrazi i na glavnom pretresu priznao krivično delo krađe izvršeno na štetu Ilić Nebojše iz Šida. U vezi sa ovim krivičnim delom branio se da je on 5.10. 1993.godine u Ilači uzeo vozilo marke "Jugo 55" a objasio je da je to vozilo vlasništvo predsednika mesne zajednice koji je vozilo dao optuženom Nikolić Milanu, a "Đeneral" je auto dao njemu da ide da se malo provede u Šid. U istrazi je u odbrani naveo da je u Šidu zapazio parkirani putnički automobil marke "Golf" u naselju Istok i da je on sam sa ovog auta skinuo sva četiri točka koja je staviou "Jugo" i krenuo u Ilaču. Primetio je da ga patrola milicije prati, pa pošto se bojao da ga ne uhvate, u jednom momentu je zaustavio auto, izašao i pobegao u Ilaču. Obavestio je predsednika MZ u Ilači da mu je auto verovatno u SUP-u u Šidu. Međutim, na glavnom pretresu opt.Vuković menja svojuodbranu u pogledu činjenice ko je skinuo ove točkove sa automobila "Golf" i u čemu se sastojalo njegovo učešće. Naime, branio se da su sa njim bila još dvojica mladića iz Negoslavaca, za koje nije dao potpune podatke već samo nadimke, a branio se da su oni izvršili radnju skidanja točkova sa vozila jer su njima bili potrebni ti točkovi poštoje jedan od njim imao vozilo "Golf". Njegovo učešće je bilo u tome što ih je vozio i što je znao da oni hoće da ukradu točak, jer prvo su mu rekli da će ukrasti samo jedan točak. Međutim skinuli su sva četiri točka sa "Golfa", stavili u vozilo kojim je on upravljao i pobegli su sa ovog mesta. Objasnio je da ranije u istrazi nije pomenuo ovu dvojicu mladića jer je hteo da ih zašititi a mislio je da se radi o lakom kriv. delu, te dodao da je tačna odbrana koju je dao na glavnom pretresu.

Nakon ovako date odbrane Vukovića OJT je izvršio izmenu u činjeničnom opisu optužnice i to upravo onako kako je rekao opt. Vuković na glavnom pretresu dakle, da su se sa njim nalazila dva neidentifikovana muškarca a da je on II opt. ostao u kolima da čuva stražu dok su ova lica izvršila demontiranje četiri kompletna točka putničkog vozila vlasništvo Ilić Nebojše iz Šida.

III optuženi Nikolić Milan zvani "Đeneral" u toku ovog postupka nikada nije priznao da je nagovarao i podstrekavao optužene Vukovića i Drašković Pavla da izvrše zaplašivanje Krošlak Stevana u Sotu i porodice Oskomić u Kukujevcima da bi se oni iselili, niti je bilo kada rekao da hrvate treba ubijati i da to treba da učine I opt. i II opt., a da bi se ostali hrvati iselili. Prilikom prvog ispitivanja u istrazi na zapisniku od 15. 10. 1993. godine optuženi Nikolić je u odbrani naveo da je on kao dobrovoljac stupio u rat 28. juna 1991. godine, da je prvo vreme bio u Gospiću a da je zatim vraćen u Kragujevac gde je oformljen dobrovoljački odred sa kojim je on bio na Vukovaru. Učestvovao je u ratnim operacijama a u toku 1991.godine upoznao se sa optuženim VukovićGoranom i Drašković Pavlom koji su bili dobrovoljci u dobrovoljačkom odredu uSmederevskoj Palanci.Tu je oformljena četa sa kojom su otišli u Zapadni Srem ,a on je bio komandant te čete. Sa obojicom se on družio i vozio ih po raznim mestima. Razgovarali su o iseljavanju jer je i on bio mišljenja kao i I i IIoptuženi da hrvate treba iseljavati. Međutim, branio se da ništa konkretno nisu govorili i da nikad on njima nije rekao da treba u Sotu iselitiKrošlak Stevana a u Kukujevcima porodicu Oskomić. On je optužene kao dobrovoljce u svojoj četi naoružavao, oni su imali raznog oružja, a branio se da se ne seća da je konkretno pištolje dao opt.Draškoviću i Vukoviću. Što se tiče odvoženja kritično veće I i II opt. do Kukujevaca, opt. Nikolić se branio da je sasvim moguće da ih je on dovezao u Kukujevce jer ih je i ranije vozio više puta ali da on nije znao cilj njihovog odlaska u Kukujevce.

...

Što se tiče poznanstva sa IV opt.Živković Petrom naveo je da je njega upoznao preko ćerke Živković Sanje sa kojom se on zabavljao a odlazio je u kuću kod Živković Petra. Dozvolio je mogućnost da su vođeni razgovori oko iseljavanja a poseban akcenat u tim razgovorima bio je na našim srbima koji su iz Zapadne Slavonije kao ratnici došli ovamo i njihov problem oko smeštaja i zbrinjavanja pa je u tom kontekstubilo govora da se vrše zamene za kuće s tim što je tim srbima iz Slavonije bilo nemoguće izvršiti zamenu jer su oni u Hrvatskoj proglašeni kao ratni zločinci.Inače dodao je da oni ljudi koji su bili na ratištu često su vodili takve razgovore. Nije mogao da se seti kada je sa njim kod opt. Živkovića bio opt. Drašković i Vuković. Branio se da je on samo čuo o ubistvu u Sotu i to od devojke Sanje a za ubistvo u Kukujevcima čuo je u Šidu u kafani. Posle desetak dana od tog ubistva u Kukujevcima uNijemcima se počelo pričati da su to možda uradili optuženi Drašković i Vuković ali njih dvojica to njemu nikada nisu pričali niti ih je on pitao da li su oni to uradili.

Optuženi Nikolić Milan je prilikom drugog ispitivanja u istrazi , 27.10. 1993. godine, a po zahtevu za sprovođenje istrage , ponovio svoju odbranu da ni u jednom kontaktu sa I i II opt. nije govorioda hrvate treba ubijati, pljačkati da bi se ostali iseljavali niti je rekao opt. da oni to treba da učine. Objasnio je da je on bio komandant u dobrovoljačkoj jedinici u kojoj su bili I i II opt. a koja je bila stacionirana u Nijemcima. S njima se nije posebno družio, a u poslednje vreme nisu ni imali neki bliži kontakt jer je on bio komandant jedinice koja je bila smeštena u Lipovcu. Što se tiče odlazaka u kuću kod Živković Petra branio se da je on ustvario odlazio zbog njegove ćerke Sanje ito uglavnom kada je ona bila sama,odlazio je u kuću u Sot ali i u Bačince gde je supruga opt. Živkovića imala stan pa je tu boravila i njegova ćerka. Na tom ispitivanju je u odbrani istakao da je jednom u kući kod potž bio sa opt.Drašković Pavlom i da je tada bio i opt. Vuković Goran. Međutim ne seća se tačno razgovora prilikom tog dolaska ali je ponovio da sigurno njih nije nagovarao da izvrše ubistva. Branio se da nije ni na koji način učestvovao u događaju vezanom za Sot , da nije bio prisutan kada je opt. Živković njima pokazao kuću Krošlak Stevana niti je rekao da I i II opt. idu da zaplaše Krošlak Stevana. Za pištolj kojim je opt. Drašković ubio ošt. Krošlaka, tvrdio je da nije njegov pištolj i da on nikada nije taj pištolj dao I opt. Takođe se branio da ni na koji način nije učestvovao u trostrukom ubistvu izvršenom u Kukujevcima. To veče slučajno se našao sa I i II opt. i to u Nijemcima pa pošto je trebao da ide kod jedne prijateljice u Kuzmin, I i II opt. su ga pitali da ih poveze, te ih je on dovezao otprilike iza Bačinaca doneke farme gde su oni izašli a on je produžio. Brani se da mu oni nisu rekli da idu u Kukujevce da bi zaplašili nekog Hrvata, već su mu samo kazali, ukoliko ih u toku te noći bude u povratku video na putu, da stane i da ih poveze. Međutim više se u toku te noći nisu videli a sutradan je u Šidu čuo da je izršeno trostruko ubistvo u Kukujevcima, za koja on nije pretpostavljao ko je mogao da ih izvrši. Dalje se branio da je normalno u to vreme bilo u Krajini da ljudi nose sa sobom oružje pa iako su to veče I i IIoptuženi nešto imali od oružja, to za njega nije bilo ništa neobično, jer svi su se oni kretali naoružani.

Na tom ispitivanju III opt. je naveo da je on par puta sa opt. Vukovićem bio u Kukujevcima gde je vukao neki crep ali se branio da se ne seća da su vođeni razgovori sa meštanima u smisluda hrvate treba iseljavati i vršiti na njih pritisak. Branio se da nikada nije sa opt.Vukovićem posle izvršenog ubistva u Kukujevcima išao da traži pištlj "Škorpion" niti je on taj pištolj dao opt. Vukoviću. Sutradan po izvršenom ubistvu video sa I i II opt. u Adaševcima i odvezao ih u Ilince a branio se da mu oni nisu pričali šta su uradili protekle noći u Kukujevcima.

...

Istako je u toj svojoj odbrani da se ne seća da je pred opt. ivković Petrom ikada govorio da je u vezi događaja u Sotu kada je ubijen rošlak Stevan napravljena greška a u vezi sa događajem u Kukujevcima gde je vršeno trostruko ubistvo da je posao urađen dobro i profesionalno. Tvrdio e da okr. Petru nikada nije rekaoda drži jezik za zubima nakon navodnih omentara o ubistvima u Sotu i Kukujevcima. Nije osporio opt.Nikolić Milan injenicu da je u Bačince porodici Živković doneo jednu kozu ali ne zna edino vreme kada je doneo u odnosu na ove događaje u Sotu i Kukujevcima. ozu je doneo jer je čuo da opt. Živkovićpetru iz zdravstvenih razloga zbog anijeg obolenje pluča treba kozije mleko i to je bio jedini razlog.

U toku istrage u izvršenom suočenju sa optuženim Drašković avlom opt. Nikolić je i njemu rekao da nije znao da on i opt. Goran Vuković du u Sot da bi zaplašili Krošlak Stevana, da ništa ne zna o toj akciji. akođe je u suočenju rekao da nije znao da će u Kukujevce ići da bi aplašili Oskomiće i da su razgovarali da ih on poveze nazad ukoliko bi ih sle ponoći susreo na putu pa da ih vrati u Nijemce. Za pištolj "Škorpion" e takođe rekao da on ne zna čiji je a obzirom da su u Krajini bili zaduženi a pištoljima i da između sebe menjaju pištolje, moguće je da je on dao opt. raškoviću pištolj kojim je izvršeno ubistvo u Sotu. Razgovarali su o tome a treba vršiti pritisak na hrvate da se oni iseljavaju jer srbi koji su zbegli iz Hrvatske su ostali bez kuća, ali nikada konkretno nisu azgovarali o tome na koga da se izvrši pritisak da se seli.

U suočenju sa opt. Vuković Goranom, opt. NikolićMilan je novio svoju odbranu da ništa ne zna o događaju u Sotu i da se u kući kod ivković Petra nikad nisu konkretno spominjali hrvati koji su simpatizeri DZ-a niti je bilo reči o Krošlak Stevanu. Za pištolj marke "Škorpion" za oji je usuočenju opt. Vuković rekao da mu ga je dao Nikolić i da je on vaj pištolj dobio u vreme ratnih dejstava u Borovu Naselju, III opt. ikolić je odgovorio da je to moguće ali da se on toga ne seća. Moguće je da u je pištolj dao uBorovu Selu kada su bile borbe, delilo se oružje i ogima je on podelio oružje a ne seća se da je i njemu dao pištolj.Nije oratio pažnju kada su on i I opt. izašli iz kola prema Kukujevcima da lije pt.Vuković imao pištolj niti je video da je iz auta iznesen pajser. bjasnio je da on nije obraćao pažnju na to jer je to veće imao zakazan astanak u Kuzminu i o tome je razmišljao. U izvršenom suočenju sa opt. ivković Petrom kada mu je IV opt. rekao o komentaru nakon izvršenih istava, opt. Nikolić Milan je rekao da garantuje da on nije kazao njemu - V opt. da je u Sotu napravljena greška a da je uKukujevcima sve urađeno tručno. Tvrdio je da on te reči nije izgovorio a ne seća se da li je tom rilikom opt. Vuković te reći izgovorio jer je i on bio prisutan. Uopšte se ije sečao da je u Šidu između njih dvojice vođen takav razgovor.

Na prvom glavnom pretresu dana 2. 11.1994.godine optuženi ikolić Milan je ostao kod odbrane iz istrage sa delimičnim izmenama u ogledu nekih činjenica.ostao je kod suštine njegove odbrane da nikada ije govorio da treba vršiti pritisak na hrvate sa teritorije Srema kako i se iselili, a ni na druge nacionalnosti. Branio se da on tako nije bio rijentisan. U razgovorima koji su vođeni kod opt. Živković petra bilo je eći o tome kakosrbi koji se iseljavaju iz Hrvatske nisu u mogućnosti da rethodno izvrše zamenu svoje imovine. Što se tiče pištolja kojima su zvršena ubistva, na glavnom pretresu je ponovio odbranu da je moguće da su ni ove pištolje od njega dobili samo prilikom redovnog zaduživanja boraca, akle, kao borci RSK. Dalje je na ovom glavnom pretresu izjavio da on nije io u SUP-u fizički maltretiran već je bilo samo psihološkog pritiska obliku sugestije da bi trebaoda tereti Živkoić Petra jer je i on njega eretio. Za noć kada je izvršen ubistvo u Kukujevcima i kada je on vozio

autom I i II optužene. Branio se da se ne seća da li je on njih vozio baš te večeri a isto tako je izjavio da se ne seća da je neko od njih dvojice njemu kazao da ih poveze nazad niti da je bilo reči da se oni u toku te noći nadu. Na pretresu nije bio siguran gde je tog puta zaustavio vozilo da I i IIopt. izađu, da li je to bilo na putu do Šida ili posle Kukujevaca.

Na tom prvom glavnom pretresu za I i II opt. je istakao da su učestvovali u mnogim borbama i akcijama, da su obojica revnosno izvršavali svoje zadatke i da on nije ni kod jednog primetio posebno izraženu mržnju prema hrvatima samo zato što su te nacionalnosti. Za sebe je izneo da nije pripadnik ni jedne stranke, da je kao dobrovoljac učestvovao u ratu i da se uvek javljao kao dobrovoljac kada je trebalo a da su I i II opt. kao dobrovoljci pošli izSmederevske Palanke.

Na sledećem glavnom pretresu dana 20. 12.1995. godine opt.Nikolić Milan je u odbrani naveo da navodi optužnice u odnosu na njega ne stoje, da je on izvršio podstrekavanje na četverostruko ubistvo. Za prezime Oskomić i Krošlaka čuo je u istrazi. Branio se da uSot nije odlazi zbog politike već štose družio sa čerkom IV opt. Živković Petra a češće je odlazio u Bačince gde se sa njom viđao. Ostao je kod svoje odbrane da nij eu razgovoru sa Živkovićem bilo reći o tome da treba vršiti pritisak na hrvate da se sele. što se tiče pištolja u odbrani je rekao da je on naoružavao oko 300 ljudi. Na tom glavnom pretresu izmenio je odbranu u pogledu činjenice kako su sa njim postupali uSUP-u pa se branio da je bio strašno maltretiran, da su ga batinali i da ga je jedan inspektor bukvalno iščupao od petorice koji su ga tukli. Tvrdio je da su mu u SUP-u dali izjavu i poturili mu magntofon da govori o tome da je dao oružje I i IIopt. jer su i oni njega teretili, da tereti IV opt. Živkovića da je on tako otkucanu izjavu potpisao. Inspektor koji je obavljao razgovor sa njim mu je kazao da to što stoji u toj izjavi ponovi i na sudu pa da je on tako i govorio. Nije imao vidljive povrede jer su ga udarali u predelu grudi i po leđima a on je imao kožnu jaknu i prsluk pa povrede nisu ostale. Objasnio je da o ovom maltretiranju nije hteo na prvom glavnompretresu da govori da bi sačuvao svoje dostojanstvo a da je na kraju ipak odlučio da kaže istinu o tome kaku su u SUP-u postupali sa njim.

Što se tiče odlaska njegovog sa I i IIopt. u kuću kod Živkovića izmenio je odbranu i rekao da se ne seća da li su oni sa njim bili kod opt. Živkovića jer on je sa mnogim ljudima bio u društvu, govorio otome kako je njegov život bio buran i da se on ne može setiti kada je i gde sa kim bio. Što se tiče izvršenih ubistava pojasnio je da je za ubistvo u Kukujevcima saznao od načelnika SUP-a Šid jer je on na ratištu bio u kontaktima sa radnicima javne bezbednosti i radnicima SUP-a. Međutim nije pridavao tome značaj, tim ubistvima, jer u tom vremenu kako on to kaže još jedan mrtav nije značilo mnogo. Za ubistvo u Sotu čuo je nakon 2 - 3 dana nakon što je izvršeno i to od devojke Sanje.

Na ovom glavnom pretresu opt. Nikolić je govorioo uniformi koju su koristili pripadnici vojske na ratištu i objasnio je od čega se sastojala ova uniforma - da je bilo maskirno žuto-zelene boje, da je imala košulju, prsluk,vetrovku. U letnje vreme košulja koju su nosili vojnici je bila takođe sa dugim rukavima a od majica vojnici su imali bele majice do vrata i potkošulje na tregere. Što se tiče majice maskirno zelene boje sa kratkim rukavima a koja se nalazi u ovom spisu kao korpora delikt, III opt. je objasnio da je takvu majicu viđao kod rusa koji su bili sa njima stacionirani. Za kapuljače "fantomke" objasnio je da su mogle bitiraznih boja pa i crne a zavisilo je od terena gde vojnici idu. Niko nije bio posebno dužen sa tim maskama, njih su vojnici pravili od nekih tkanina.On lično ih nije imao a ne zna da li je takve kapuljače imao I i II optuženi.,,,

III opt. NikolićMilan je ostao do kraja postupka kod ovako date odbrane na glavnom pretresu.

IV opt. Živković Petar je prilikom prvog ispitivanja u istrazi 15.10.1993. godine u svoju odbranu naveo da je on uveden u ceo ovaj slučaj i da je nesvesno ušao u ceo taj događaj. Na početku odbrane je izneo svoju porodičnu situaciju za sebe rekao da je neizlečivi plučni bolesnik i da sa svojom porodicom živi u jednoj maloj kući u Sotu u selu u kojem ima oko 95% hrvata a od toga 10 - 15 okorelih ustaša koji rade protiv ove države. Supruga mu radi kao učiteljica u Bačincima gde ima i privremeni smeštaj a od dece ima jednu ćerku koja je bila sa njimau domaćinstvu nezaposlena je i zarađivala je hleb kao estradna umetnica. Pevajući u jednoj estradnoj grupi boravila je u zapadnom Sremu gde se upoznala sa borcima dobrovoljcima koji su dolazili kod njega u kuću u Sot. Na taj način on se upoznao i sa Nikolić Milanom zvani "Đeneral" i kod njega u kući vodili su razgovore u situaciji u selu. Pričali su o hrvatima i onima koji su nastrojeni ustaški, o njihovom imovnom stanju pa su dolazili domišljenja da bi na te hrvate trebalo vršiti neki manji i lakši pritisak da bi se oni iselili. Jedno veće iznenada kod njega je došao III opt. Nikolić Milan sa 3 mladića i kako su kod njega neke izbeglice gledale televizor rekaomu je da želi sa njim da razgovara pa je on zamolio ove ljude da izađu te su oni napustili kuću. Kada je ostaosam sa Nikolićem i ova 3 mladića Nikolić mu je rekao da treba da da određene podatke tim momcima i on je otišao. Nije poznavao ova 3 mladića a zna da su ga oni ispitivali za Krošlak Stevana , o tome s kim živi, da li ima naoružanja, kakvog je imovnog stanja, te su tražili da se ustanovi tačan broj njegove kuće jer nisu bili sigurni da li je br. 19 ili 21. Izašao je na ulicu da proveri i mada je znao koji je broj kući Krošlak Stevana, zvani "Ištuk" jer živi u njegovoj blizini već dvadesetak godina, on se prošetao do gostione i kad se vratio rekao im je da je njegov br. kuće 21. Kada su ova tri mladića napustila njegovu kuću video je da su otišli u pravcu kuće pok.Krošlak Stevana a posle ih je izgubio iz vida. Dalje je na tom prvom ispitivanju izjavio da je sutradan čuo da je obijena kuća vlasnika Galić Dragice koja je bila njegov kućni prijatelj i kojoj je dao obećanje da će joj čuvati kuću. Bio je besan zbog toga jer smatrao da je to delo ove trojice pa je tražio preko svoje ćerke da se što pre sastane sa III opt. Nikolićem i da mu kaže kakav su propust napravili a time počinili i njemu štetu, jer je on od te žene pozajmio novac na osnovu toga što će joj kuću čuvati pa je morao odmah da vrati taj novac. Nakon 4 do 5 dana stupio je u kontakt sa Nikolić Milanom i rekao mu da je to čista svinjarija i da ga košta i ugleda i novca a na to mu je III opt. Nikolić rekao "o svemu tome jezik za zube". Nije se više viđao sa III opt. a posle 5-6 dana čuo je da je nastradao "Ištuk" pa je prvo mislio da se radi o jednom čoveku koji je bio alkoholičar a kada je saznao da se ustvari radi o pok.Krošlak Stevanju, ostao je zapanjen, uplašen jer znao je da je napravljena greška obzirom da se Krošlak nije bavio politikom, bio je Slovak, naklonjen Hrvatskoj ali je bio dobar čovek i pomagao je u selu. Istakao je on odmah u podsvesti posumnjao da su to uradila 3 mladića koji su bili kod njega. Dugo se posle toga nije viđao sa opt.Nikolićem i njegovim prijateljima a i kad su se videli to je bilo na brzinu. Inače branio se da je on jednom prilikom čuo od opt. Nikolića da je u nekoj situaciji ocinkaren od njegovih ljudi i da on takve likvidira. To je u njemu izazivalo strah da ne bi izvršio bilo kakvu represiju prema njemu a posebno prema njegovoj ćerki Sanji u koju je bio zaljubljen i koju je proganjao.Bojao se da se ćerci šta ne desi pa ju je u dva navrata slao u južnu Srbiju kod rođaka. Za Nikolića je rekao da je u to vreme stravično izgledao a i saznanje od drugih šta je sve radio sa ljudima te da je jednom prilikom živog miša progutao, to je sve više u njemu izazivalo strah tako da o tom događaju nije smeo da priča. Istako je zatim da je jednom prilikom se sreo u ulici u Šidu sa III

optuženi Nikolićem koji je bio u društvu sa momkom, to je bio mršav mladić sa nadimkom "Šojka" i da mu je tom prilikom Nikolić rekao da je napravljena greška sa njihove strane, da su napravili glupost i u Sotu i u Kukujevcima s tim što je rekao da je u Sotu pogrešio Pavle Drašković koji je u strahu kada je pok. Stevan počeo da viče, pucao na njega, a za Kukujevce je rekao da je urađeno stručno sa prigušivačem i u rukavicama. Nije tada III opt. spomenuo imena lica koja su u Kukujevcima izvršila ovo trostruko ubistvo a rekao je da mu je Nikolić tada kazao da o tome čuti i da drži jezik za zubima.

U toj svojoj prvoj izjavi IV opt. se branio da je on siromašnog imovnog stanja da je uvek ranije pošteno živeo i da nije tačno da je podstrekavao da se izvrši ubistvo u Sotu jer da je to želeo sigurno bitražio neku materijalnu korist iz ovoga i uputio bi na druge ljude koji su bogati, koji imaju novca a koji su ekstremisti, u koju grupu sigurno ne spada pok.Krošlak Stevan.Braniose da je on izmanipulisan i da se na lukav način ušlo u njegovu kuću pod motivom da se kod njega otvori kafana i da se zaposle njihovi ljudi s tim da od njega - IV opt.dobijaju određene podatke. Brani se da se bojao opt.Nikolića i o ovome nikome nije pričao pa da je video i da je III opt.ubio nekog, o ovome ne bismeo da kaže jer je III opt. opasan čovek.

Za sebe je IV opt. rekao da je u Sotu bio kao predsednik Radikalne stranke u to vreme, bio je član opštinske Vlade u Šidu i član Radikalne stranke a da je III opt. znao da je on član Radikalne stranke. Za kozu koju mu je nabavio III opt. Nikolić optuženi Nikolić se branio da mu je kozije mleko bilo korisno jer je plučni bolesnik i da je to kazao Nikoliću koji mu je stvarno i nabavio kozu.

Prilikom drugog ispitivanja u istrazi dana 27.10. 1993.godine, IV opt.Živković Petar je dao odbranu povodom zahteva za sprovođenje istrage a koji je protiv njega pokrenut zbog kriv.dela ubistva u podstrekivanju izvršenog na štetu Krošlak Stevana a iz niskih pobuda. Na tom zapisniku se takođe branio da ovo ubistvo u Sotu nije izvršeno u njegovoj režiji da on tu nije nikakav podstrekač niti je on bilo koga nagovarao da se to ubistvo izvrši. Objasnio je koliko je procenat hrvata živeo u Sotu, da je među njima bilo i ekstremnih ustaša a da prema njima ništa nije urađeno. Da je imao razlog zaovo pre bi podstrekao neke njegove dobre poznanike u koje je imao poverenja i to u odnosu na te ljude koji su u selu poznati kao okorele ustaše a ne u odnosu na pok. Krošlak Stevana zvani "Ištuk". Vezano zanjegov razgovor sa optuženima Draškovićem i Vukovićem u njegovoj kući objasnio je da je taj razgovor ukazivao da će oni obaviti samo jedan običan razgovor sa ošt. Krošlakom da bi došli do određenih podataka jer kao prvi sused do Krošlaka živi ekstremni ustaša Dovčak Mijo. Brani se da nije mogao ni pretpostaviti da će oni ubiti Krošlaka i ne zna iz kojih pobuda suto uradili. To što je dao podatke za Krošlaka gd e- živi i s kim živi, po njemu znači da je bio izmanipulisan da da ove podatke. Branio se da te podatke sigurno ne bi dao da je znao da će Krošlaka ubiti. Ponovio je svoju prvobitnu odbranu da mu je u susretu optuženi Nikolić rekao da je posao u Kukujevcima kada je izvršeno trostruko ubistvo obavljeno profesionalno . Smatra da je sve ovo njemu nameštено jer je politički aktivan uRadikalnoj stranci u kojoj je podparol te da je imao oštar jezik prema nekim ljudima u državnim organima opštine Šid za koje je on smatrao da ne bi trebali da budu na tim funkcijama. Spominjao je on načelnika SUP-a komandira milicije pa je smatrao da je ovaj postupak jedan revanš zbog tog njegovog oštrog jezika. Sa ovim postupkom se želelo da se on izblamira a potom i njegova stranka.

...

U izvršenom suočenju u istrazi opt. Živković Petar je prepoznao opt. Draškovic Pavla i rekao da je to veće, krajem marta 1993. godine on bio sa Nikolićem kod njega i sa još dva nepoznata mladića, ponovio odbranu da je on njemu rekao br. kuće Krošlak Stevana ali da sa njim nije niko izlazio da bi proverio ovaj broj. U suočenu sa opt. Vuković Goranom, opt.Živković Petar je dozvolio mogućnost da je par puta on sa opt. Nikolićem dolazio u njegovu kuću u Sot a da su u odnosu na izvršeno ubistvo u Sotu kod njega bili otprilike na 7 dana pre a možda i više.

IV opt.Živković Petar je suočeno u istrazi i sa IIIopt.Nikolić Milanom ali u tom suočenju nije bio određen kao u prvobitnoj odbrani o razgovoru koji je vođen u Šidu vezano za izvršena ubistva.Tačnije nije bio siguran ko je od njih dvojice, da li III opt.Nikolić ili II opt.zvani Šojka rekao dá je ubistvo u Sotu bila greška a da je trostruko ubistvo u Kukujevcima izvršeno profesionalno i stručno.Siguran je da je jedan od njih dvojice to rekao ali ne zna koji.Nakon što mu je opt. Nikolić u tom suočenju rekao da on te reči nije izgovorio, opt. Živković je dodao da kad bolje razmisli, zaključuje da je te reči ipak izgovorio opt. Vuković zvani "Šojka" i da je upravo on kazao da je okr. Pavle pogrešio u Sotu.

Na prvom glavnom pretresu dana 2.11.1994.godine optuženi Živković Petar je izmenio svoju odbranu koju je dao u istražnom postupku te je naveo da on nikada on ni jednom od trojice optuženih nije rekao br. kuće od pok.Krošlak Stevana niti je izlazio napolje da bi proverio br. kuće. Takođeje istakao da nikada sa opt. Nikolićem niti sa bilokojim drugim nije razgovarao o izvršenim ubistvima u Sotu i Kukujevcima i da je čuo da je tada neko rekao da je u Sotu bila greška a da je u Kukujevcima urađeno profesionalno. Objasnio dá je takvu izjavu dao u istražnom postupku jer je bio ljut na opt. Nikolić Milana što mu je zaveo ćerku pa je hteo na ovaj način dajući takvu izjavu da mu napakosti. Sve što je rekao je izmislio a upravo je bio pitan u istrazi da li su opt. od njega saznali u kojoj kući živi Krošlak Stevan.Na tom glavnom pretresu sebranio da su njemu prilikom ispitivanja u SUP-u predočavali da njega terete ostali opt., konkretno da ga tereti Nikolić, pa da bi bilo dobro da on da izjavu koja će Nikolića teretiti.

Vezano za to veče pre izvršenog ubistva uSotu kada je Nikolić došao sa mladićima kod njega branio se da su vodili uobičajeni razgovor o stanju u selu, kako žive, kakve su mu komšije.To su pitali obzirom da je Sot pretežno naseljen katoličkim življem. Međutim, branio se da niko direktno nije govorio da treba vršiti pritisak na pojedine Hrvate ili pripadnike drugih nacionalnosti da bi se oni iseljavali a posebno niko konkretno nije imenovao ime i prezime lisa sa kojim bi trebalo ovako postupati.

Na ovom glavnom pretresu je izneo svoj stav po ovom pitanju i navodi da je on iznosio da treba preduzeti mere da se iz Srbije, posebno sa teritorije opštine Šid gde je on delovao kao aktivista Radikalne stranke treba iseljavati ekstreme, ona lica koja su neprijateljski nastrojena prema srpskom narodu. Poznatoje da je on to zagovarao ali da se to izvede na miran način bez ikakvog nasilja i pritiska.Oni su to izvodili tako što bi odlazili kući kod ekstrema, predočavali im da imaju saznanje da su pomagali HDZ , da su učestvovali uborbama i neprijateljskim akcijama i to bi bilo dovoljnoda ti ljudi shvate da treba da se isele.Dakle, on je samo sprovodio ozvaničenu politiku SRS a to je da nema etničkog čišćenja u bukvalnom smislu već da se samo da na znanje ekstremima da im nije mesto ovde u ovoj državi.

Kada je opt. predočeno da je drugačije govoriou istrazi vezano za Krošlak Stevana on je dao objašnjenje da je on u toku istrage nastojao da

sazna ko ga i zašto tereti pa je ovakom izjavom želeo da obezvredi njihovo terećenje. Naime on nije imao nikakvog interesa da se bilo šta desi Krošlak Stevanu i tvrdio je da je istina da u njegovoj kući nije bilo reči konkretno o Krošlak Stevanu. Za I i II opt. je izjavio da ih zna tek iz istrage i da se ne seća da je neki od njih dvojice dokazio kod njega kući.

Na kasnijem glavnom pretresu opt. Živković Petar je ostao kod svoje odbrane i objašnjenja koje je dao na prvom glavnom pretresu i da su navodi optužnice u odnosu na njega netačni.U njegovoj kući nije bilo nikakvog razgovora da treba da dođe do etničkog čišćenja određenih ljudi. Govorio je da je I i II opt. video u istrazi a da se sa III opt.upoznao preko svoje ćerke sa kojom je prvi put došao u njegovu kuću. Objasnio je dalje na glavnom pretresu da je u istražnom postupku iskonstruisao odbranu da bi što više teretio III opt. Nikolića jer je pre svega bio pogođen i revoltiran kao roditelj jer mu je zaveo ćerku a kako je u SUP-u čuo da ga je Nikolić Milan uvukao u ovaj slučaj bio je revoltiran pa je nastojao da mu se osveti.Uz to brani se da mu je rečeno u SUP-u "što više III opt. napadaš to ćeš sebe braniti" pa je zato i govorio onako u istrazi.

Činjenice vezane za davanje podataka o Krošlak Stevanu kod kojih postoji razlika u istrazi da li jetobr.19 ili21 IV opt. upravo objašnjava kao osnov da je njegova priča bila konstruisana i da nije bila istinita. Ostao je kod odbrane da nije komentarisao o izvršenim ubistvima pa činjenica da je u jednoj izjavin u istrazi rekao da je taj komentar dao III opt. a u drugoj da je rekao II opt. upravo ukazuje da to nije bila istina i da takav razgovor između njih nije ni vođen.

Na glavnom pretresu je drugačije govorio i o komentaru koji je vodio sa IIIopt. Nikolićem posle obijanja kuće Gavrić Dragice, koja je po nacionalnosti bila Hrvatica. Naime, na pretresu kaže da se tačno ne seča reči III opt. ali da je rekao u tom smislu da što manje bude govorio o tome pre će se seve zaboraviti.

Kada mu je na tom glavnom pretresu predočeno a u pogledu njegove tvrdnje da je I i II opt. video u istrazi prvi put , da je u prvoj odbrani tačno spomenuo mladića po nadimku "Šojka" IV opt. Živković je dao objašnjenje da je on za ovaj nadimak čuo u pritvoru, da je tačno da nije ranije nikad razgovarao sa njim a ovo je izjavio u konktekstu svoje iskonstruisane odbrane.

Takođe je promenuo odbranu na glavnom pretresu u pogledu činjenice vezane za provaljivanje kuće Gavrić Dragice.Naime u istrazi je rekao da jeposumnjao da su to uradili ljudi III opt. a na glavnom pretresu je rekao da nije sumnjao da su to oni uradili.Međutim o tome je razgovarao sa III opt. jer se plašio iz prostog razloga štosuti ljudiviđeni kod njega pa se plašio da meštani sela ne pomisle da je on uvezi s tim ,jer to je malo mesto i sve se sazna. Na glavnom pretresu je istao i to da nikada nije potencirao koje je čovek vere jer njegova žena je po nacionalnosti Mađarica, stariju ćerku je usvojio a ona je od majke Mađarice i oca Muslimana katoličke veroispovesti i nikada mu nije padalo na pamet da ona menja veru. Dok se mlađa ćerka opredelila kao srpkinja. Kod ovako izmenjene odbrane opt. Živković Petar je ostao do kraja glavnog pretresa i kod objašnjenja zašto je u istrazi govorio drugačije.

...

U toku dokaznog postupka sud je saslušao svedoke - Novoselac Šašu, Urukalo Stojana, Senić Nikolu, Šafarik Branka, Crnić Branka, Gavrić Petra, te pročitao iskaze svedoka i to: Dovčak Miju,Dovčak Željka, Horvat Ivana, Ružić Blažimira, benković Anice, Vlaisavljević Vlade i Vlaisavljević Milice, zatim su pročitani iskazi svedoka - oštećenih i to: Krošlak Petra, Krošlak Mije, Krošlak Suzane te Ilić Nebojše, saslušani su veštaci i to neuropsihijatar dr Božimir Savić i psiholog Milan Cvijanović, a pročitani su nalazi veštaka koje su dali kako u istrazi tako i na ranijem glavnom pretresu specijaliste za sudsku medicinu dr Šovljanki Miroslava, balističara Jovanović Zorana, veštaka mr Mirjane Štajner, veštaka za biološke tragove, neuropsihijatra pok. Srbislava Mihajlovića.

Pročitani su pismeni dokazi u spisu i to: zapisnik o uviđaju istražnog sudije Opštinskog suda Šid od .4. 1993. godine povodom ubistva u Sotu, br. zapisnika je Kri-119/93, obdukcioni zapisnici leševa pok. Krošlak Stevana, Oskomić Agice, Oskomić Nikole i Tomić Marije a sačinjeni od strane Zavoda za sudsku medicinu u Novom Sadu, zapisnici o pretresanju stana okr.Živković Petra i Marije u Bačincima ul.Vuka Karadžića br. 3 sačinjen od OUP-a Šid od 12. 10. 1993. godine kao i zapisnik o pretresanju njihovog stana u Sotu, ul.Moše Pijade br.6 takođe sačinjen od OUP-a Šid dana 12.1o. 1993.godine, potvrda o uručenju 4 kompletna točka za vozilo marke "Golf" vlasniku Ilić Nebojši od 6.1o.1993. godine kao i potvrda o uručenju putničkog vozila "Zastava Jugo 55-a" predstavniku Mesne zajednice Ilača, Republika Srpska Krajina sačinjena od OUP-a Šid 6.1o.1993.godine. Pročitan je izvod iz zapisnika o uviđaju Istražnog sudije ovog suda od 13.1o. 1993.godine izvršenom kao istražna radnja koja ne trpi odlaganja a povodom smrti Oskomić Nikole, Oskomić Agice iTomić Marije izKukujevaca (prepis zapisnika) zatim pismeni nalaz sudsko medicinskog veštaka profesora dr Miroslava Šovljanskog od 1.12.1993. godine, pismeni nalaz mr Mirjane Štajner dostavljen preko Instituta za sudsku medicinu Novi Sad br. 247/93 od 20. 1o.1993.godine a povodom pregleda materijala na prisustvo i poreklo krvi (majica okr.Drašković Pavla). Pročitan je zapisnik o rekonstrukciji ubistava u Sotu i Kukujevcima Istražnog sudije u Srem.Mitrovici od 16.2. 1994.godine pod br. Ki-240/93, zatim zapisnik o balističkom veštačenju br. 21/94 od 21. 3.1994.godine sačinjen po balističaru Jovanović Zoranu veštaku iz Beograda, veštačenje pištolja sa prigušivačem "Škorpion" i čaura (fabrički br. 24971) sačinjen po veštaku Bjelici Momčilu a dostavljen preko MUP-a Srbije pod br. 234-1782 od 14. 10. 1993.godine, zatim zapisnik o veštačenju pištolja i čaura "M-57" fabrički br. 212147 takođe sačinjen po navedenom veštaku Bjelica Momčilu a dostavljen preko MUP-a Srbije 14. 10. 1993. godine, pregledana je fotodokumentacija SUP-a Sremska Mitrovica i OUP Šid a koja je sačinjena na uviđajima povodom izvršenih ubistava Krošlak Stevana u Sotu, Oskomić Nikole i Agice te Tomić Marije u Kukujevcima.

Pregledana je fotodokumentacija koja je načinjena prilikom rekonstrukcije navedenih ubistava i to kako u Sotu tako i u Kukujevcima dana 16. 2. 1994.godine, pregledane su dve dokumentacije koje su sačinjene povodom veštačenja pištolja sa prigušivačem marke "Škorpion" i čaura kao i veštačenja pištolja "M-57" i čaura a koje dve fotodokumentacije predstavljaju sastavnideo prethodno dva navedena nalaza o veštačenju oružja. Zatim su pročitani pismeni dokazi koji su pribavljeni utoku trajanja glavnog pretresa i to: dopis SUP-a Šid od 29. maja 1995.godine, Izvodi iz kaznene evidencije za sve optužene i to za opt.Drašković Pavla od SUP-a Leskovac od 7. 12.1995.godine, zatim izveštaji SUP-a Kragujevac za opt. Nikolić Milana Vuković Gorana od 12. 1.1996. godine te za opt. Živković Petra od SUP-a irod od 25.12.1995.godine. Pročitani su dopisi KPD u Srem.Mitrovici delenje pritvora i to br. 640/864 ibr. 640/847 oba od 21.12.1995. godine atim je pregledan izveštaj lekara zdravstvene službe KPD sa potpiosm dr G. opović od 21. 12.1995.godine kao i dopis KPD Odelenje pritvora od 26.6. 996.godine, zatim dopis istog Odelenja pritvora od 18. 4.1994. godine sa

prilogom koji je dostavljen uz dopis a to je odobrenje Istražnog sudije ovoga suda Crnić Branka u smislučl.151 st. 5 ZKP-a. Sud je pročitao pismene nalaze i mišljenje veštaka i to neuropsihijatra dr Božimira Savića i psihologa Milana Cvijanovića za I i II opt., zatim dopis SUP-a Sr. Mitrovica od 21. 4.1996. godine gde izveštavaju da su izvršili proveru za ostale predmete koji su pronađeni na tavanu u Moroviću i utvrdili da se ne nalaze u njihovim magacinskim prostorijama već da su dostavljeni sa oružjem ovom sudu 1993.godine. Vezano za ovu činjenicu izvršen je pregled knjige korpora delikti koja se vodi kod ovog suda i iz kojeg je utvrđeno da sem pištolja marke "Škorpion" prigušivača i metaka od predmeta pronađenih na tavanu u Moroviću ništa drugo nije zaprimljeno niti evidentirano u ovoj knjizi da se nalazi u sudu.Pročitani su zatim dopisi Vojne pošte Jankovci od 29. 5. 1995. godine, SUP-a Sremska Mitrovica od 15.11. 1994.godine kao i SUP-a Sremska Mitrovica od 17. 11. 1994.godine, zatim dopis Vojnog odseka Medveđe od 19. 6. 1995. godine i dopis KPD Odelenje istrage od 24. 4. 1996. godine. Sud je pročitao zapisnik sudećeg veća od 21.3.1996. godine o izdvajanju metarijala na osnovu rešenja ovog suda br. K-28/94 od 22. 12. 1995.godine i rešenja Vrhovnog suda Srbije br.KŽ II-19/96 od 20. 2. 1996. godine, odgledana je jedna video kaseta sa datumom 13.10. 1993. godine koja predstavlja sastavni deo zapisnika o uviđaju od 13.10. 1993.godine kao hitnoj istražnoj radnji koja ne trpi odlaganje a vezano za pronalaženje majice i pištolja marke "Škoripion" sa prigušivačem i mecima, maskom i rukavicama na tavanu u Moroviću. Pregledani su korpora delikti a to je pištolj marke "Crvena zastava M-57" kalibra 7,62 mm, fabrički br. 212147 kojim je izvršeno kriv.delo ubistva u Sotu zatim pištolj marke "Škorpion" cal.7,65 mm sa prigušivačem fabrički br. 24971 sa kojim su izvršena kriv. dela ubistva u Kukujevcima, te je pregledana jedna majica kratkih rukava u gornjem delu na zakopčavanje zelenkaste boje.
Sud je pročitao pismene dokaze po optužnici protiv opt. Drašković Pavla iz čl.33.st.2. u vezist. l.Zakona o oružju i municiji RS a to je zapis o pretresanju stana i drugih prostorija od 25.12. 1992.godine kao i potvrdu o oduzetim predmetima OUP-a Medveđa od opt. Draškovića takođe sa datumom 25.12.1992.godine.

Na osnovu ocene svih izvedenih dokaza te ocene odbrane optuženih sud je utvrdio sledeče činjenično stanje.

I opt. Drašković Pavle je rođen 1967. godine u selu Vrapce, SO Medveđa, gde mu je i mesto prebivališta, oženjen je i otac dvoje maloletne dece. Ranije je tri puta osuđivan i to 1987. i 1991. godne zbog krivičnog dela oduzimanje vozila iz čl. 174 KZ SR Srbije i 1993. godine za krivično delo oštećenje tuđe stvari iz čl. 176. st.1 KZ RS.
II opt. Vuković Goran zvani "Šojka" je rođen 1970.godine u Kragujevou a stalno mesto prebivališta mu je Đuri Selo opštna Kragujevac, oženjen je i otac jednog maloletnog deteta, ranije nije bio osuđivan,
III opt. Nikolić Minal zvani "Đeneral" je rođen uAranđelovcu 1958.godine sa stalnim mestom prebivališta u selu Ranilović, SO Aranđelovac, oženjen je i otac dvoje maloletne dece, ranije nije osuđivan,
IV opt. Živković Petar je rođen 1945. godine u selu Kaluđerovo opština Babušnica, živi u Sotu, oženjen je i otac dvoje punoletne dece, jednom je osuđivan 1974. godine i to zbog kriv.dela iz čl.33. st. 2. u vezi st. 1.Zakona o oružju i municiji pa mu je za ovo kriv. delo izrečena uslovna osuda i utvrđena kazna zatvora od 3 meseca čiji je izvršenje odloženo za rok od 1 godine.

Optuženi Drašković Pavle je učestvovao u ratu od 2. 11.1991. godine do 15. 12.1991. godine da bi potom u toku 1992. godine u ratu učestvovao kao dobrovoljac. Kao dobrovoljac u rat je stupio i III opt. Nikolić Milan zvani "đeneral" ito 28. juna 1991. godine pa je on u prvo vreme bio u Gospiću, zatim je vraćen u Kragujevac gde je oformljen dobrovoljački odred sa kojim je on bio na Vukovaru i učestvovao u ratnim operacijama. U toku 1992. godine oformljen je dobrovoljački odred u Smederevskoj Panalci kojem su se priključili kao dobrovoljci kako opt. Drašković Pavle tako i opt. Vuković Goran zvani "Šojka". Oformljena je dobrovoljačka četa u kojoj su bili kao dobrovoljci I i II opt., a koja je četa otišla te 1992. godine u Zapadni Srem, komadant te čete bio je III opt. Nikolić Milan. U to vreme kao dobrovoljci bili su smešteni u Nijemcima, njih trojica su se upoznali, počeli da se druže i van ratnih zajedničkih operacija, tako da se to uzajamno druženje optuženih pretvorilo i i preraslo u čvrsto prijateljstvo.ova dobrovoljačka jedinica učijem su sastavi su oni bili dejstvovala je u Republici Srpska Krajina na području Zapadnog Srema i Slavonije. Optženi Drašković i Vuković su bili pripadnici specijalne diverzantske jedinice koja je između ostale opreme imala i specijalne maske tzv. "Fantomke" koje su imale proreze samo za oči i usta. One su mogle da budu razne boje u zavisnosti od toga u koju akciju se ide a bilo ih je i potpuno crnih. Pravljene su inače od platna.
Boraveći na ratištu, optuženi Drašković Pavle je te 1992.godine i to u decembru mesecu sa ratišta doneo svojoj kući u Medveđe jedan metak za automatsku pušku - AP cal. 7,62 mm sa posebnim zrnom, 66 metaka za AP, 7,62 mm koji meci su pronađeni u njegovoj kući 25.12.1992.godine i uz potvrdu od njega SUP Medveđa je oduzeo navedenu municiju čije držanje građanima uopšte nije dozvoljeno.Inače opt.Drašković je na ratištu bio zadužen sa automatskom puškom. Inače opt.Drašković Pavlu jeutom ratu poginuo brat od tetke, izgubio je i par dobrih drugova u ratu pa je on sam imao negativan odnos prema Hrvatima.
IIopt.Vuković Goran zvani "Šojka" je u toku te 1992. godine i početak 1993. godine, više provodio vremena sa III opt.Nikolić Milanom od opt. Drašković Pavla jer je on u tom periodu išao sa III opt. Nikolićem po selima Zapadnog Srema gde je III opt. prodavao građevinski materijal pa mu je IIopt. pomagao u utovaru i istovaru tog materijala te išao sa njim. Vršeći tu prodaju građevinskog materijala, i odlazeći u razna mesta Zapadnog Srema optuženi Nikolić Milan zvani "Đeneral" se kod ljudi raspitivao o pripadnicima hrvatske i druge ne srpske nacionalnosti i to o onim imućnijim i bogatim ljudima. Naime on je smatrao da na takve ljude treba vršiti pritisak da se isele sa teritorija ovih krajeva u Hrvatsku i da njihova imovina ostane na ovom terenu gde su tu imovinu i stekli, pa bi iseljavanje jednog npr. bogatog čoveka povuklo i iseljavanje ostalih koji pripadaju toj nacionalnosti. Opt. Nikolić Milan je sa ovom svojom idejom upoznao u tom svoj druženju sa II i I opt. njih i rekao im da treba ozbiljnim pretnjama i prinudom vršiti pritisak na Hrvate i na pripadnike drugih ne srpskih nacionalnosti, i to na teritoriji SR Jugoslavije u selima zapadnog dela Srema, da ih treba zastrašiti takoda napuste ta sela i da to zastrašivanje "odjekne" te na taj način da se ubrza prvenstveno iseljavanje Hrvata ali idrugih nesprskih nacionalnosti naklonjenih Hrvatima. Sa ovom njegovom ideojom su se složili opt.Drašković Pavle i Vuković Goran jer su videli boraveći na ratištu, sa jedne strane da Srbi koji su proterani iz Hrvatske dolaze u ove krajeve, u Srem bez ikakve imovine, a na drugoj strani videli su da Hrvati odnose svoju imovinu prilikom odlaska u Hrvatsku. III opt. Nikolić Milan je odlučio da ovu svoju ideju realizuje prvo u Sotu selu sa višenacionalnim sastavom. Naime početkom 1993.godine opt. Nikolić Milan je imao blisku vezu sa devojkom Živković Sanjom koja je bila estradna pevačica iz Sota a ona je ćerka IV optuženom Živković Petru iz Sota. U to vreme onaje

bila mlada devojka, 20 godina stara pa obzirom da je III opt. bio oženjen čovek, Sanjin otac, IV opt. nije odobravao ovu vezu i bojao se za svoju kćerku. Naime, u toku trajanja te veze III opt.je dolazio ito kako u kuću IV opt. u Sotu tako i u stan u Bačince gde je radila i živela supruga IV opt. Živković Marija, pa je u tom stanu boravila i njihova kćerka Aleksandra zvana Sanja. III opt. Nikolić Milan je u Sot kod IV opt. dolaziosa svojim ljudima, dobrovoljcima, sedeli bi, popili kafu irazgovarali o situaciji u selu. Inače IV opt. Živković Petar je u toku 1992. godine i 1993.godine bio podpredsednik Opštine Šid, bio je veoma aktivan u Mesnoj zajednici u Sotu, bio je predsednik Radikalne stranke u selu, i radio je na bezbednosti sela zalagao se za mir u Sotu. U toku prvih razgovora sa III opt.Nikolićem, govorili su o ideji da se u Sotu u kući kod IV opt. otvori kafić gde bi se zaposlile devojke iz Krajine pai kćerka IV optuženog.Međutim to je ostala samo ideja koja se nije realizovala. Između ostalih u razgovorima IV opt. je rekao III opt. da se lečio od bolesti pluća da bi mu iz zdravstvenih razloga dobro došlo kozije mleko, pa je jednog dana početkom 1993. godine u stan u Bačince, III opt. preko svojih ljudi poslao jednu kozu.
IV opt. Živković Petar je imao određen strah od III opt. Nikolić Milana, pre svega se bojao za svoju kćerku jer je čuo određene stvari za III opt. koje su izazivale strah a i sam III opt. mu je jednom u razgovoru rekao da on, one ljude koji njega cinkare likvidira. Uz to i sama pojava u to vreme, izgled III opt. koji je bio neobrijan i sa bradom je izazivao određenu nelagodnost a priče drugih ljudi o "Đeneralu" da je jednom prilikom progutao živog miša, su doprinele da optuženi Živković u tom strahu da se pre svega njegovoj kćerki nešto ne desi, nastoji da prekine tu vezu pa je slao kod rodbine uJužnu Srbiju svoju kćerku Sanju . To se nije dopalo III opt. Nikolić Milanu pa je u tom smislu i komentarisao sa IV opt.da lionto sklanja svoju kćerku od njega.
Dakle upravo zbog ove blisek veze sa kćerkom IV opt., III opt. je odlučio da svoju ideju o vršenju pritiska i prinude na pripadnike nesrpske nacionalnosti u cilju njihovog iseljavanja, prvo realizuje u Sotu. U tom cilju iskoristio je IV opt. Živković Petra i jedno veče početkom aprila 1993.godine III opt. Nikolić Milan je došao u Sot sa opt.Drašković Pavlom i Vuković Goranom. Tražio je od IV opt.Živkovića Petra da on I i II opt.pruži određene podatke za Krošlak Stevana zvani "Ištuk" iz Sota koji je inače bio Slovak a zakojeg je III opt. , boraveći u tom delu Srema saznao da je imućan. Nije rekao zbog čega im trebaju ovi podaci tako da jeIV opt. Živković u toku te večeri njima dao tražene podatke a pri tom neznajući šta njih trojica planiraju vezano za Krošlak Stevana. Dao im je podatak da je Krošlak stariji čovek, da živi u istoj ulici u kojoj on živi M.Pijade 19, sa starom nepokretnom majkom,da je lovac i poseduje lovačku pušku. Inače sam opt. Živković Petar je bio u dobrim odnosima sa pok.Krošlak Stevanom koji je bio simpatizer Radikalne stranke čiji je predsednik bio IV optuženi. Nisu se dugo zadržali to veće kod Iv opt. u kući, da to je inače bio prvi dolazak Drašković Pavla u kuću Živkovića dok opt.Vukoviću to nije bio prvi dolazak u kuću jer kao što je napred rečeno on je više izlazio i kretao se zajednosa III opt. nego što je sa III opt. izlazio I optuženi.
Kada su napustili kuću Živković Petra, III opt. Nikolić Milan je podstrekao opt.Drašković Pavla i Vuković Gorana da izvrše pritisak i to ugrožavanjem sigurnosti i zaplašivanjem konkretno Krošlak Stevana kako bi se isti iselio, da mu ozbiljno zaprete ubistvom kojim činom zaplašivanja bi se izazvalo ubrzano iseljavanje lica nesprske nacionalnosti iz Sota. Razgovarao je o tome kako ovo zaplašivanje da bude što upečatljivije te da u tom cilju stave maske "Fantomke" na glavu. Za ovu svrhu III opt.Nikolić je I opt. Drašković Pavlu obezbedio i dao oružje da bi sa istim izvršio zaplašivanje a to je bio pištolj proizvodnje "Crvena zastava" tipa "M-57" cal. 7,62 mm fabrički br.212147.

Dana 9. aprila 1993.godine u večernjim časovima našli su se opt. Drašković Pavle i Vuković Goran i zajedno odlučili da to veče realizuju ideju o zaplašivanju Krošlak Stevana u Sotu te su se zajedno putničkim automobilom kojim je upravljao opt. Vuković Goran dovezli u selo Sot, nešto posle 20,00 časova. Maskirali su se tako da su oba na glave stavili maske "Fantomke" a na ruke su stavili i rajfonske [illegible] ce s tim što je opt. Drašković bio naoružan sa pištoljem koji je dobio u cilju zastrašivanja Krošlak Stevana od III opt. Nikolić Milana - Crvena zastava " tip M-57" kalibra 7,62 mm. Putnički automobil kojim su se dovezli su ostavili parkiran pa su zajedno sa zadnje strane kuće ušli u dvorište Krošlak Stevana u ulici Moše Pijade br. 19 i to tako maskirani. Pok. Krošlak Stevan je ušao u svinjac da nahrani svinje, opt.su ga videli pa su zauzeli "busiju" kraj svinjca i kada je Krošlak Stevan izašao iz svinjca, njih dvojica su mu iznenada priskočili sa ciljem da ga zaplaše pa je u tom cilju opt. Drašković uperio pištolj u Krošlak Stevana a istovremeno sa maskom na glavi. Poređ njega bio je i II opt. Vuković koji je takođe imao masku "fantomku" pa je i on svojim prisustvom tako maskiran povećao osećanje oštećenog o sopstvenom ugrožavanju od strane dva lica tako da se on takvim prizorom prosto šokirao. Mahinalno je pokušao da dohvati vile pa kako je video da mu vile u ovakvoj situaciji nemogu pomoći očajnički je pokušao da pobegne, okrečući leđa napadačima i potrčavši u kuću zapomažući. Na taj način zastrašivanje oštećenog je izvršeno ali se nije završilo na tome. Naime, u tom trenutku kada im je ošt. Krošlak bio okrenut leđima, I opt. Drašković Pavle donosi sam odluku da sem zastrašivanja, oštećenog Krošlak Steva liši života i to iz niskih pobuda samo zato štoje pripadnik nesrpske nacionalnostikakobi činom ubistva izazvao iseljavanje stanovnika nesprske nacionalnosti iz Sota. U tom cilju, a bez prethodnog dogovora sa opt. Vuković Goranom opt. Drašković Pavle je ispalio u pravcu leđnog dela tela oštećenog tri hica od koga su dva pogodila ošt. Krošlak Stevana kojom prilikom je isti zadobio dve prostrelne rane tela i to: jedna rana je bila u slabinskom delu leđa sa desne strane, 2,5 cm u desno od zadnje središnje linije koja je na koži prouzrokovala defekt promera 7 mm.Ova rana se nastavlja kanalom kroz potkožno tkivo i 4. slabinski pršljen u čijem telu se nastavlja kanal lomeći telo 4. slabinskog pršljena u sitne parčiće nepravilnog oblika. kanal se dalje nastavlja kroz trbušnu duplju prekidajući u potpunosti gušteračno-dvanaestopalačnu arteriju i dvanaestopalačno crevo skoro u celosti, zatim je došlo doprobijanja opornjaka tankog creva pa se kanal završava uz samu ivicu levog rebarnog luka na 14 cm u levo od središnje linije a na 121 cm od stopala dok je ulaz na visini od 112 cm. Druga ulazna rana je bila u spoljašnjem delu desnog sedalnog predela i ona se nastavlja kanalom koji ide ispod kože izavršava se ovalnim otvorom na prednjoj spoljašnjoj strani desnog sedalnog predela na visini od 104 cm. Navedene prostreline su dovele do velikog unutrašnjeg i spoljašnjeg iskrvarenja što je dovelo do razvijanja šoka a što je uzrokovalo smrt kod Krošlak Stevana.

Navedena tri pucnja i zapomaganje Krošlak Stevana su čule njegove komšije Dovčak Željko i Dovčak Mijo (oni su živeli na br. 17 iste ulice),zatim brat pokojnog Krošlak Mijo i njegov sin Krošlak Petar čija je kuća br. 21 u ulici Moše Pijade, pa su došli u dvorište Krošlak Stevana s tim što je prvi stigao Dovček Željko a potom ostala tri lica. Kada su došli ošt. je davao znake života i samo je uspeo da kaže da je ranjen, na dalja pitanja nije mogao da odgovori jer je pao u komu pa su organizovali da se prenese kod lekara radi ukazivanja lekarske pomoći i to sa vozilom Dovčak Željka. Međutim, ubrzo je preminuo još u toku pokušaja lekara da mu se ukaže lekarska pomoć.

Kuća pok. Krošlak Stevana u ulici Moše Pijade 19 u Sotu i ekonomsko dvorište gde je došlo do ubistva pokojnog, odaju sliku jednog poljoprivrednog domaćinstva sa pomoćnim zgradama u dvorištu a u dvorištu se nalazila i jedna traktorska prikolica. Inače pok.Krošlak Stevan je imao dva traktora , prikljućne mašine za poljoprivredne radove jer se bavio poljoprivredom.Imao je uštedevine tako da je nekim ljudima u selu pozajmljivao novac. Nakon izvršenog ubistva, a prilikom vršenja uviđaja pronađene su u dvorištu tri čaure cal. 7,62 mm i to uzadnjem delu ekonomskog dvorišta koje je popločeno ciglom ispod šupe sa nastrešnicom a pored svinjca, s tim što su dve čaure bile na betonskom patosu dok je treća pronađena u buretu koje se nalazi ispod navedene nastrešnice. Iza navedene nastrešnice nalazi se đubrište. Kada se gleda od pravca ulaza u dvorište prema dnu dvorišta, između prve ekonomske zgrade iza kuće i prikolice koja je bila na sredini dvorišta nađene su papuče pok. Krošlaka i to jedna sa leve strane uz zid zgrade dok je druga papuča nađena pored zadnjeg desnog točka traktorske prikolice kao i kapa. Čaure pronađene na licu mesta su ispaljene iz pištolja "M-57" cal.7,62 mm, fabrički br.212147 koji je kritično veče imao opt. Drašković i iz kojeg je pucao u Krošlak Stevana. navedeni pištolj opt. Drašković Pavle je napuštajući i bežeći sa lica mesta zajedno sa II opt. Vuković Goranom, odbacio od sebe i to bacio ga je nedaleko od izlaza sela Sota prema Šidu sa leve strane. To je inače livada koja je bila obrasla visokom trskom, pored jednog kanala pa je pištolj bacio na prostor između kanala i puta koji vodi od Sota prema Šidu a sa leve strane. Na tom mestu ovaj pištolj je pronađen i to na osnovu pokazivanja mesta gde je pištolj bacio od strane opt. Drašković Pavla, radnicima SUP-a a nakon što je I optuženi lišen slobode, pa je 13.10.1993.godine pištolj dostavljen radi veštačenja Ministarstvu unutrašnjih poslova Novi Sad. Inače opt. Drašković pavle je lišen slobode 12.10.1993.godine.

Optuženi Drašković Pavle nije bio prisutan na ovom mestu kada je pištolj pronađen a radnici SUP-a su ga pronašli tako što je prethodno vršeno košenje te livade od strane meštanina sela Sota Šafarik Branka koji je angažovan za ovaj posao jer ima specijalnu rotacionu kosu koja je u to vreme bila retkost u selu Sotu a on ju je imao. U ovom poslu pomagao je takođe meštanin sela Sota Gavrić Petar koji je išao iza ove kosačice koja se inače vuče pomoću traktora koji je izbacivao iz kosilice travu kako bi mogla dalje da se kreće. Naime radilo se o livadi koja je bila obrasla visokom trskom pa je i tog dana u oktobru 1993.godine bila visoka. Košenje je trajalo par sati u toku prepodneva, za koje vreme su dva ovlašćena službena lica MUP-a Srbije u Beogradu, Zlatković Dragan i Milošević Dragan uz pomoć detektora pretraživali pokošen teren tražeći pištolj za koji je opt.Drašković označio taj predeo kao mesto gde je pištolj odbacio. Zaista uz pomoć detektora oni su tog dana pronašli pištolj pa su tako i rekli navedenoj dvojici meštana sela Sota da ne treba dalje da kose jer su pronašli pištolj s tim što su spomenuli naziv pištolja rekavši "TETEAC" a upravo je to naziv za pištolj tipa "M-57" cal. 7,62 mm kojim je izvršio I opt. ubistvo Krošlak Stevana. Dakle, kada je pištolj pronađen šafarik Brankoi Gavrić Petar su napustili ovo mesto odvozeći traktore i to svaki po jedan dok je ekipa iz SUP-a odnela pištolj i predala na veštačenje. Naime dok je šafarik Branko vršio košenje livade zaglavio mu se traktor koji je vukao kosačicu tako da je on otišao podrugi traktor i upravo dok su on i Gavrić Petar nameštali sajlu kako bi izvukli zaglavljeni traktor, čuli su da su radnici SUP-a rekli da ne treba dalje kositi jer je pištolj "TETEAC" pronađen. Njih dvojica nisu prilazili samom mestu gde je pištolj pronađen veću su sa traktorima napustili ovu livadu. Inače pre nego što su počeli sa ovim radom sa košenjem livade njima je obečana naknada i to šafarik Branku je obečano da će dobiti preko zadruge u selu gorivo koje će potrošiti u ovom poslu a Gavrić Petar je pristao da u visini dnevnice koja se u to vreme plaćala obavi taj posao, jer je bio bez posla i zato je pristao da radi. Međutim do danas nisu dobili ni jedan ni

drugi naknadu za urađeni posao.

Kritično veče 9. 10. 1993. godine u vreme izvršenja krivičnog dela u Sotu na štetu krošlak Stevana, opt. Drašković Pavle i Vuković Goran su bili potpuno svesni svojih postupaka i bili su u stanju da upravljaju svojim postupcima, dakle, bili su potpuno uračunljivi. Opt. VukovićGoran je bio potpuno trezan je u to vreme nije konzumirao alkohol a opt. Drašković Pavle je pio alkohol tako da se oko 19,00 časova kada je došao kod Vukovića malo osećao na alkohol ali posle kod opt.Vukovića, pa do izvršenja ovog krivičnog dela nije ništa pio tako da bez obzira na popijen alkohol u toku dana, u vreme izvršenja krivičnog dela ubistva na štetu Krošlak Stevana on je bio potpuno svestan svojih postupaka i bio u stanju da upravlja svojim postupcima.

Nakon događaja u Sotu sledećeg dana lo.4.1993. godine u večernjim časovima oko 23,00 časa opt.Drašković Pavle je bio pritvoren od strane Vojne policije uJankovcima a zbog remećenja javnog reda i mira i fizičkog napada na drugo lice. Međutim, u dane 9.i 10. aprila 1993.godine on nije priveden ni po kom osnovu u prostorije OUP Šid niti je tog dana privođena u ovaj OUP ženska osoba po imenu Aleksandra Ruska državljanka to je OUP Šid utvrdio uvidom u bilten dnevnih događaja kao i u registar - knjigu privedenih i zadržanih lica za te dane, a povodom odbrane I opt. Drašković Pavla sa glavnog pretresa dana je dana 9. 4. 1993.godine on pritvoren zajedno sa devojkom Ruskinjom. Isto tako devojka Ruska državljanka nije u te dane boravila u pritvoru KPD u Srem. Mitrovici. Inače, u navedenim knjigama koje vodi SUP obavezno se evidentiraju svi događaji i sva lica koja su privedena a obavezno se upisuje datum i vreme privedenog ili zadržanog lica tako da bi sigurno eventualno privođenje Draškovića i te Ruskinje bio registrovan.

Dakle, kao što je napred navedeno opt.Drašković i Vuković su zajedno pobegli sa lica mesta u Sotu i sa putničkim vozilom se odvezli u Nijemce gde su bili smešteni. U prvom susretu sa III opt. Nikolić Milanom, kada su mu rekli šta se stvarno u Sotu dogodilo i da je opt.Drašković Pavle ubio Krošlak Stevana, III opt. Nikolim im je rekao da je to bila greška da je opt. Drašković pogrešio i da to nije trebalo tako da se dogodi. Posle toga jedno kraće vreme navedena tri optužena se nisu viđali, opt.Drašković je otišao svojoj kući u Medvеđe gde povremeno odlazio sa ratišta , opt.Nikolić je otišao u Lipovac a opt. Vuković Goran je biou Nijemcima i to sa svojom suprugom obzirom da se u međuvremenu oženio sa jednom devojkom izSrema i zasnovao porodicu. Kako mu jeu to vreme supruga bila u podmakloj trudnoći on ju je iz Nijemaca odveo kod sestre u Kragujevac a kad se vratio u Nijemce ponovo je stupio u kontakt sa op. Nikolićem. Pomagao je III opt.Nikoliću oko prodaje građevinskog materijala koji su donosili iz Zapadno Srema ovde u Srem. Između ostalih mesta, noseći građevinski materijal njih dvojica su zajedno bili i u Kukujevcima. Napred je već bilo reči da je u tim prilikama krečući se po selima Srema Nikolić Milan sakupljao informacije o bogatim Hrvatima koji pomažu Hrvatsku vojsku, pa su tako njih dvojica uKukujevcima došli do podataka da je jedan od najbogatijih ljudi Hrvata u Kukujevcima Oskomić Nikola i da on obrađujeoko 100 jutara zemlje, da ima sina koji živi u Zagrebu, da prikuplja prilog za Hrvatsku vojsku i da pomaže HDZ. Dobili su informaciju da on u kući živi u ulici Vladimira Nazora -br.40 u Kukujevcima sa suprugom Agicom i tetkom Tomić Marijom, staricom od 87 godina. Kada su dobili ove podatke, opt.Nikolić Milan je odlučio da se izvrši zastrašivanje ove tročlane porodice kako bi se ubrzalo iseljavanje Hrvata iz Kukujevaca i to u skladu sa njegovom već

napred objašnjenom idejom da se to izvrši ozbiljnim pretnjama i prinudom kako bi se lica nesprske nacionalnosti zastrašila i da to zastrašivanje "odjekne" te ubrza iseljavanje prvenstveno Hrvata ali i drugih nesrpskih nacionalnosti. U realizaciji ove svoje ideje opt.Nikolić Milan je podstrekao optuženog Drašković Pavla i Vuković Gorana da izvrše ozbiljan pritisak na ovu tročlanu porodicu što su I i II opt. pristali.

U realizaciji ovog njihovog dogovora, u noći između 29. i 30. jula 1993. godine III opt. Nikolić Milan je svojim putničkim vozilom marke "Lada" dovezao II opt. Vukovića i I opt.Draškovića na kraj sela Kukujevaca u blizini kuće pomenute familije koja je locirana u ulici Vladimira Nazora br. 40 s tim što su se dogovorili da ih III opt. Nikolić u određeno vreme sačeka na određenom mestu pored puta i to sa automobilom kako bi ih osdvezao sa mesta događaja. Tom prilikom opt.Nikolić Milan je dao II opt. Vuković Goranu pištolj marke "Škorpion" kalibra 7,65 mm , fabrički br. 24971 sa prigušivačem i tom prilikom im je rekao da je optuženi Drašković porešio u Sotu i da zato ovoga puta pištolj daje opt.Vukoviću. Dao je da I opt.Drašković iz prtljažnika uzme jedan metalni pajser pa su I i II opt. sa navedenim sredstvima a uz to stavivši svaki sebi na glavu crnu platnenu kapuljaču sa prorezima za oči zv. "fantomku" i navukavši na ruke plastične najlonske rukavice (bele hirurške) a sve u cilju zaplašivanja navedene porodice kako bi se ista iselila, od kola se uputili prema navedenoj kući porodice Oskomić. Obojica su preskočili ogradu na dvorištu i prišli sporednoj zgradi. Naime radi se o lepo uređenoj porodičnoj kući porodice Oskomić koja kuća je u dvorištu imala i pomoćnu stambenu zgradu. Tako maskirani prišli su sporednoj zgradi i kroz prozor videli za stolom da sedi ošt. Oskomić Nikola sam, slušajući vesti sa tranzistora. Čuli su i njegov komentar koji je govorio sam za sebe a koji je bio u negativnom smislu. I i II opt. su zajedno ušli u kuhinju ove pomoćne zgrade, maskirani prišli oštećenom s tim što je II opt.Vuković uperio pištolj marke "Škorpion" u njega a opt. Drašković Pavle sa gvozdenim pajserom (montirač za gume) u ruci. Naredili su mu da sa stolice sedne na ležaj. Opt. Drašković Pavle je pitao ošt. Oskomića da li mu se sin nalazi u Zagrebu, zašto se ne iseljava pa mu je na to Oskomić odgovorio da ne može da nađe odgovarajuću kuću za zamenu. U toku tog razgovora opt. Drašković ga je sa pomenutim pajserom više puta udario u glavu stavljajući mu do znanja da treba da se iseli i da mu je život u opasnosti a kompletna situacija i prizor je upravo bila takva da je pok. oštećeni mogao shvatiti da mu je život u opasnosti jer sem opt. Draškovića sa pajserom tu je bio i maskirani Vuković sa uperenim pištoljem u oštećenog. Udarcima pajserom koji nisu bili takve siline da dovedu do preloma kosti, optuženi Drašković mu je naneo u potiljačnom delu glave tri prskotine koje su probile poglavinu ali samo do kosti. Zatim su I i II opt. zajedno isekli dva gajtana i to jedan sa radio kasetofona a drugi od telefona kojim gajtanima su zajedno svezali ruke i noge ošt. Oskomić Nikoli a potom su pocepali krpu koju su tu našli te su mu preko usta zavezali krpu da ne bi mogao da viče. Pre nego što će ga svezati, i dok je opt. Drašković sa njim obavljao navedeni razgovor, opt. Drašković je pocepao ličnu kartu ošt. Oskomić Nikole a ošt. im je rekao da je u glavnom delu kuće njegova supruga te ako hoće novac, isti nema u kući ali će im doneti sutradan a da kod žene ima dukat. Svezanog oštećenog koji je inače bio krupan čovek starosti oko 50 godina su zajedno odvukli u ostavu (špajz) te ga gurnuli niz stepenice na pod u unutrašnjosti ove prostorije, a špajz se nalazi u ovoj pomoćnoj zgradi uz kuhinju.

Nakon što su tako vezanog i povređenog Oskomić Nikolu ostavili u špajzu, I i II opt. su zajedno napustili ovu pomoćnu zgradu i ušli u hodnik glavne zgrade kuće u kojem delu kuće su se nalazile Oskomić Agica i Tomić Marija. Oštećena Oskomić Agica je čula da neko ulazi u kuću, pomislila je da je to njen suprug Nikola pa ga je pozvala imenom, a kako nije dobila odgovor na njeno zvanje, upalila je svetlo i izašla na vrata koja se nalaze između sobe i hodnika. U tom momentu njoj su priskočili II opt.VukovićGoran sa uperenim pištoljem i I opt. Drašković Pavle sa pajserom. Videvši ih tako naoružane i sa crnim kapuljačama na glavi, ošt. Oskomić Dragica jepočela da vrišti od straha. Tada je opt. Drašković Pavle u cilju da i nju kao pripadnika druge nacionalnosti zaplaši kako bi napustila selo istu jednom rukom uhvatio za ruku a drugom rukom sa pajserom je udario više puta. Tom prilikom ošt. Agica je pala kolenima na pod i zadobila od pomenutih udaraca i pada kolenima na pod: krvni podliv u predelu leve dojke promera 8 x 5 cm zatim u predelu desne lopatice krvni podliv 4 x 2 cm. Na obema rukama zadobila je krvne podlive sa zadnje strane oba predela lakta i u predelu nadlaktice i podlaktice leve ruke promera 2 x 2 cm. Na prvom članku palca leve ruke zadobila je rascep dužine oko 1 cm koji rascep je mogao nastati u situaciji kada se oštećena Agica pokušala rukom da zaštiti od udarca pajsera te oguljotine u predelu oba kolena sa nagnječenjima i to u predelu levog kolena je bilonagnječenja promera 2 x 2 cm a na desnom kolenu oguljotina promera oko 2 cm. Nakon zadobijenih udaraca ošt. Oskomić Agica je ostala potpuno pri svesti jer silina udaraca pajserom nije bila te jačine da prouzrokuje gubitak svesti već su sve ove povrede lake prirode i nisu imale nikakvog uticaja na kasnije nastupanje smrti kod ošt. Agice. Dakle, potpuno svesna ona je nastavila da viče, u susedstvu su počela da se pale svetla što je opt.Drašković video te je pustio ošt. Agicu, istrčao iz kuće u dvorište smatrajući da su zadatak obavili i da je zastrašivanje izvršeno. Međutim, II opt.Vuković Goran nije odmah izašao za I opt., i bez prethodnog dogovora sa optuženim Draškovićem, odlučio da iz niskih pobuda liši života ošt. Oskomić Agicu i to samo zato što je Hrvatske nacionalnosti da bi to ubistvo odjeknulo i ubrzalo iseljavanje prvenstveno Hrvata iz Kukujevaca. U tom cilju prišao je ošt. Agici koja je ostala u klečećem položaju nakonšto ju jeopt.Drašković pustio pa je opt. Vuković primakao prednji kraj prigušivača na pištolju potiljačnom delu glave ošt. Agice i iz neposredne blizine ispalio jedan hitac iz pištolja marke "Škorpion" sa prigušivačem. Tom prilikom naneo je oštećenoj prostrelnu ranu glave sa ulazom na potiljačnom delu glave i izlazom u desnom čeonom predelu. Došlo je do razorenja moždanog tkiva prouzrokovano kanalom rane koji ide kroz mozak pa je kod oštećene OskomićAgice nastupila smrt usled opsežnog razorenja i nagnječenja velikog mozga i prodora krvi u moždane komore. U tom momentu u hodniku se pojavila, izašavši iz susedne prostorije starica Tomić Marija u spavačici a pošto je prethodno čula vrisak oštećene Oskomić Agice (ista je inače bila stara oko 45 godina). II opt. Vuković Goran ponovo sam bez prethodnog dogovora sa opt. Draškovićem koji je u tom momentu biou dvorištu, odlučuje da iz istih niskih pobuda, liši života i staricu Tomić Mariju pa je u tom cilju prislonio navedeni pištolj i to čelo prigušivača u potiljačni deo glave ove oštećene, na granici sa vratom sa leve strane te ispalio jedan hitac. Ovim hicem II opt. je naneo prostrelnu ranu glave kod oštećene Tomić Mariji čiji se ulaz nalazi u potiljačnom delu glave na granici sa vratom sa leve strane na oko 2 cm a koja rana se nastavlja kanalom kroz potiljačnu kost- i ide kroz moždano tkivo sa leve strane a završava se u predelu čeone kosti na levoj strani glave. zbog prolaska metalnog projektila koji je išao od nazad prema napred kroz glavu ošt. došlo je do nagnječenja i razorenja mozga, što je dovelo do smrti Tomić Marije. Sem navedene

prostrelne rane kod oštećene Tomić Marije, nisu nadjene neke druge povrede na telu.

Nakon ispaljenog hitca u potiljačni deo glave pok. Tomić Marije, drugooptuženi Vuković Goran je napustio kuću i sa pištoljem se vratio u pomoćnu zgradu gde su prethodno u ostavi on i prvooptuženi Drašković ostavili svezanog i ošamućenog Oskomić Nikolu, koji je ležao ledjima na podu. Ušao je sam u ostavu i u nameri da iz niskih pobuda liši života i Oskomikć Nikolu, ciljao je iz neposredne blizine u glavu oštećenog iz pomenutog pištolja "Škorpion " sa prigušivačem, ispalio je tri hitca nanevši tom prilikom oštećenom dve prostrelne i jednu ustrelnu ranu glavej, što je izazvalo smrt oštećenog Oskomić Nikole, usled nagnječenja i razaranja mozga i krvarenja u moždane komore, a u sklopu kanala ovih rana. Prva rana je bila na levom obrazu koja se nastavlja kanalom koji ide prema desno i ulazi u lobanjsku duplju, te se završava sa izlaznom ranom u kosmatom delu glave, sa desne strane na oko 7 cm, iznad gornjeg korena desnog uha.Druga rana od navedenog vatrenog oružja, se nalazila u levoj obrvi i nastavlja se kanalom koji ulazi u loganjsku duplju, prolazi kroz deo turskog sedla i kroz potiljačnu kost, te se završava u potiljačnoj poglavini,gde je nadjen metalni projektil.Treća rana je bila ispod donje usne sa desne strane lica, prolazi kroz meka tkiva i završava se izlaznom ranom koja se nalazi na 13 cm od spoljašnjeg ugla usana sa desne strane. Prva i druga rana predstavljaju smrtonosne povrede, dok ova treće-opisana rana predstavlja tešku telesnu povredu. Kod pokojnog Oskomić Nikole obdukcijom nisu ustanovljena nikakva stanja,niti obolenja koja su na bilo koji način mogla da utiču na nastajanje smrti. U momentu smrti, pok. Oskomić Nikola, je imao u krvi 1,512 g/kg alkohola, tako da je bio na granici izmedju lakog i srednjeg stepena pijanstva. Strelne rane kod Oskomić Nikole su nastale zaživotno.

Prvooptuženi Drašković Pavle je u dvorištu kuće porodice Oskomić, gde je bio nakon što je istrčao iz kuće, čuo pucnje i to kako iz glavne kuće, tako i iz sporedne zgrade, pa je odmah znao da je optuženi Vuković pucao u oštećene. Pucnjeve je mogao čuti iz razloga što prigušivač na "Škorpionu" nije bio potpuno ispravan, njegova funkcija je bila delimično oštećena, tako da se zvuk prilikom ispaljivanja hitca sa ovim prigušivačem, čuje jače i jasnije nego što bi se čuo zvuk kada se vrši ispaljivanje sa potpuno ispravnim prigušivačem. Kada je optuženi Vuković Goran napustio i pomoćnu zgradu, u kojoj je lišio života Oskomić Nikolu, samo zato što je Hrvat i da ovim činom ubrza iseljavanje prvenstveno Hrvata iz Kukujevaca, zajedno je sa optuženim Draškovć Pavlom pobegao iz dvorišta porodice Oskomić do mesta gde ih je po dogovoru trebao dačeka automobilom trećeoptuženi Nikolić Milan. Medjutim, trećeoptuženih ih nije sačekao, zbog čega su obojica bili ljuti na njega, pa su morali peške da napuste Kukujevce i da se udalje sa mesta zločina.

Dana 3o.jula 1992.godine izvršen je uvidjaj povodom trostrukog ubistva u Ul. Vladimira Nazora broj 4o u Kukujevcima, pa je u ostavi - špajzu navedene pomoćne zgrade, zatečen uvezan leš Oskomić Nikole, a u ostavi je pronadjeno jedno zrno i dve čaure cal. 7,65 mm. U kući su pronadjeni leševi obe oštećene, Tomić Marije i Oskomić Agice, i to leš starice Tomić Marije je nadjen na vratima jedne sobe i to tako što je većim delom tela bila u hodniku, a nogama u sobi i to leš je bio na ledjima. U predelu njene glave bila je lokva krvi, a nešto dalje od glave na tepihu bila je njena noćna kapa od belog platna.Kada se prodje pored ovog leša u sobi je bio leš druge oštećenežene, Agice i to na desnom boku, a i u predelu

...

lave ovog leša bila je lokva krv, glava je bila sva krvava, a ruke su bile avijene prema licu, dok su ledja leša bila okrenuta prema hodniku. U odniku glavne kuće nalazio se jedan ormarić za cipele i kada se ide od ovog rmarića, nailazi se na dve čaure, s tim što je jedna na tepih stazi i to pravo na onoj tepih stazi gde se glava starice Tomić Marije oslanja na epih stazu, dok je durga čaura nadjena na pločicama, nedaleko od ove prve aure. na tom ormariću za cipele bio je telefon koji je isključen iz zida. ronadjene čaure i to kako u kući, tako i u sporednoj zgradi porodice skomić, su ispaljene iz pištolja marke "Škorpion" cal. 7,65 mm, fabrički roj 24971, a što je utvrdjeno veštačenjem uradjeno u Ministarstvu nutrašnjih poslova Novi Sad.

rilikom uvidjaja u pomoćnoj zgradi i to u toj letnjoj kuhinji, na jednoj tolici nadjen je utikač od telefona na kojem je gajtan odsečen, a na stolu je pronadjen telefon na kojem nedostaje gajtan. Na kuhinjskom nameštaju, na adnoj površini, zatečen je jedan radio-kasetofon, na kojem takodje edostaje gajtan, a odsečena utičnica se nalazi na stolu u kuhinji. Na stolu je pronadjena i lična karta pok. Oskomić Nikole, koja je iscepana, a i scepane krpe su zatečene na stolu. Prilikom ovog uvidjaja, a isti je započet 3o.7.1993. godine u 12,3o časova, konstatovani su tragovi preturanja i to kako po kuhinjskim stvarima, tako i po sobama kuće.To su bili tragovi pretresanja, pa je tako u sobi gde je bio leš pok. Oskomić Agice, u razbacanom vešu koji je bio odmah uz njeno telo,nadjeno je jedno zrno metka cal. 7,65 mm, a jedno zrno istog cal. nadjeno je ispod glave pok. Oskomić Agice.

Napuštajući Selo Kukujevce, optuženi Drašković Pavle i Vuković Goran su se nedaleko od izlaza Sela, oslobodili,odbacili od sebe predmete koje su imali kritične prilike u kući pokojne familije Oskomić. Tako je optuženi Drašković uz put bacio pajser, svoju crnu masku "Fantomku",plastične rukavice i ovi predmeti nisu nadjeni. Takodje je on sa sebe skinuo jednu majicu kratkih rukava, zelenkaste boje na kojoj je bilo tragova krvi u predelu grudi, Naime, prilikom povredjivanja oštećenog pok.Oskomić Nikole, pajserom, rukavica koju je Drašković imao na ruci se okrvavila, pa se on tom rukom uhvatio za majicu i tako je taj trag krvi ostao. Ta majica je u gornjem delu na raskopčavanje,i to sa tri dugmeta, koja je na džepu imala neki znak u obliku trokuta. Majicu je bacio u jedan kanal koji je bio obrastao šibljem i to u blizini benziske pumpe na ulazu u Šid, pa mu je optuženi Vuković Goran dao gornji deo njegove trenerke da obuče.Inače, ovakve majice kratkih rukava, vojska nije imala kao deo svoje uniforme, a te majice su nosili Rusi koji su dolazili na te terene, gde je boravila Doborovoljačka četa III-optuženog Nikolić Milana. Optuženi Vuković se takodje oslobodio usput pištolja sa prigušivačem marke "Škorpion", kapuljače i rukavica, pa su bez ovih predmeta obojica produžili da nadju III-opuženog Nikolić Milana, pronašli su ga sutradan ujutro u Adaševcima, kada je optuženi Niklić saznao šta se prethodne noći desilo u Kukujevcima. III-optuženi Nikolić Milan je pitao II-optuženog Vuković Gorana, gde mu je "Škorpion", II-optuženi mu je rekao i opisao mesto da bi ubrzo posle ovog dogadjaja, on sa III-optuženim, sa kolima došao do tog mesta gde su pronašli i pištolj marke "Škorpion" i kapuljaču i rukavice, pa je jedno vreme ovaj "Škorpion" II-optuženi krio u Nijemcima u nekim ruševinama i to sve dok nisu on i III-optuženi saznali da se istražuju ubistva u Kukujevcima. Tada su se on i III-optuženi dogovorili da ovaj "Škorpion" sa prigušivačem sklone u kuću kod jednog dobrovoljca u Moroviću. To je u stvari kuća supruge tog dobrovoljca, Ružić Blažimira,koja se nalazi u Moroviću, u Ul. Proleterska br.34.

...

Njihov dogovor realizovao je optuženi Vuković Goran i odneo pištolj "Škorpion" sa prigušivačem, zatim jednu crnu masku "Fantomku",par hiruških rukavica, te sakrio na tavanac štale u dvorištu kuće u Ul.Proleterska broj 34 u Moroviću, s tim što je stvari prehodno zamotao u jednu košulju, a potom stavio u jednu najlon kesu. Ovi predmeti su pronadjeni na ovom mestu, kada je optuženi Vuković lišen slobode i to pronadjeni su na osnovu njegovog kazivanja, tačnije pronadjeni su 13.lo.1993.godine, o čemu će još biti reči.

U medjuvremenu od vremena kada je izvršeno ovo trostruko ubistvo u Kukujevcima, pa do vremena kada su okrivljeni lišeni slobode, I, II i III-optuženi su i dalje boravili u Dobrovoljačkoj četi na teritoriji Nijemaca. Vidjali su se i dalje, a u tom vremenu, jednom prilikom u Šidu, IV-optuženi Živković Petar je sreo optuženog Vuković Gorana i Nikolić Milana. Izmedju ostalog, poveli su razgovor i o prethodnim izvršenim ubistvima, pa je tom prilikom III-optuženi rekao IV-optuženom da je prilikom ubistva u Sotu načinjena greška, a da je trostruko ubistvo u Kukujevcima, izvršeno profesionalno i stručno.Naime, III-optuženi Nikolić je znao, jer je to posle ubistva čuo od II-optuženog, da je porodica Oskomić ubijena iz pištolja "škorpiona" sa prigušivačem, a znao je da je II-optuženi na rukama imao rukavice, tako da otisci na licu mesta nisu ostali.

Dana 5.oktobra 1993.godine optuženi Vuković Goran je u Ilači, Republika Srpska Krajina, iz prostorije Mesne zajednice na tačno neutvrdjen način, došao u posed putničkog vozila marke "Zastava-Jugo 55-a", reg. oznake VU-85-58,kojim vozilom se u toku noći izmedju 5. i 6.lo.1993.godine, dovezao u Šid. Sa njim u vozilu su bila dva punoletna lica čiji lični podatci nisu utvrdjeni , anadimak jednom je bio"Čile", a drugi "Čiča". Vozilo je II-optuženi zaustavio u naselju "Istok" u Šidu, pa se sa navedena dva punoletna lica dogovorio da zajednički izvrše oduzimanje tudjih pokretnih stvari,u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi. U realizaciji ovog dogovora, II-optuženi je ostao u kolima da čuva stražu, a ova dva muškarca su prišli parkiranom putničkom automobilu "Golf VWCL" reg. oznake BN-5ol-14, vlasništvo Ilić Nebojše iz Šida, a koji automobil je bio parkiran nedaleko od zgrade u kojoj ovaj oštećeni stanuje. Prišavši ovom putničkom automobilu,njih dvojica su sa njega demontirali četiri kompletna točka i doneli ih u automobil gde je čekao II-optuženi,koji je sa ovim automobilom i oduzetim točkovima pokušao da napusti područje opštine Šid i da se vrati u Republiku Srpsku Krajinu. Medjutim, u vožnji je naišao na patrolu OUP Šid,koja je kolima krenula za njim, pa kada je video da će ga patrola sustići i pošto ga je prethodno počela zaustavljati i uporno ići za njim, zaustavio je putničko vozilo u kome su se nalazili ukradeni točkovi, a on se zajedno sa pomenuta dva nepoznata lica peške udaljio i pobegao u pravcu granice Republike Srpska Krajina. Ova četiri točka su vredela preko 15o,oo dinara, a namera II-optuženog za pribavljanje protivpravne imovinske koristi se sigurno ne može smatrati kao sitna, obzirom da je zajedno sa navedena dva punoletna lica, oduzeo kompletna četiri točka sa putničkog automobila. Dana 6.lo.1993.godine, oštećenom Ilić Nebojši su vraćena sva četiri kompletna točka, tako da on ne postavlja imovinsko-pravni zahtev, a i putničko vozilo "Zastava-Jugo 55-a" je takodje uručeno Mesnoj zajednici u Ilači, tako da je i ona obeštećena.

...

Tragajući za izvršiocima navedenih ubistava, radnici SUP-a su svojim operativnim radom došli do podataka da bi kao moguća osumnjičena lica za ubistva u Kukujevcima mogli biti Drašković Pavle i Vuković Goran,kao i za ubistvo u Sotu, pa su isti 12.1o.1993.godine, privedeni u prostorije OUP-a u Šidu, kao osumnjičena lica. Istoga dana Drašković Pavle je vodjen na lice mesta u Sot, radi pokazivanja mesta gde je odbacio pištolj kojim je izvršeno ubistvo Krošlak Stevana. U ovoj ekipi koja je vodila osumnjičenog Draškovića, nalazio se istražni sudija Milanković Miloš iz Šida i operativni radnik SUP-a Sremska Mitrovica Popadić Milan, pa umesto da se izvrši samo fiksiranje mesta, gde je bačen pištolj, "Crvena zastava M-57",tom prilikom izvršena je delimična rekonstrukcija izvršenog ubistva u Sotu, kojom radnjom je rukovodio operativni radnik Popadić Milan, a nije istražni sudija. Ovo je sve snimljeno na video-kaseti, snimak je trajao 32 minuta i 43 sekunde, pa kako ova radnja nije uradjena po odredbama ZKP-a, kompletan materijal sa ove video-kasete je izdvojen, tako da se isti ne može koristiti u ovom krivičnom postuku. Inače, istražni sudija nikada nije sačinio zapisnik o ovom odvodjenju osumnjičenog Draškovića na lice mesta, a sam osumnjičeni Drašković je toga dana bio sa lisicama na rukama,pa je on faktički lišen slobode 12.1o.1993.godine, od kada mu se i računa vreme pritvora.

Dana 13.1o.1993.godine, istražni sudija ovog suda Crnić Branko, je obavešten od ovlašćenih radnika SUP-a Sremska Mitrovica, da se u OUP-u Šid nalaze Drašković Pavle i Vuković Goran,koji su osumnjičeni da su izvršili ubistvo u Kukujevcima, koje se odigralo u noći izmedju 29. i 3o.jula 1993.godine, te da su spremni da pokažu mesto gde su odložili stvari, koje su imali na sebi,kao i mesto gde je oružje sakriveno. U cilju fiksiranja mesta gde su navedene stvari i oružje odloženi, istražni sudija je na osnovu čl.156. st.1. ZKP-a izvršio uvidjaj, kao istražnu radnju koja ne trpi odlaganje i o istom sačinio zapisnik sa datumom 13.1o.1993.godine.Prilikom vršenja ovog uvidjaja krim. tehničari MUP-a Srbije, Beograd, Odelenje u Novom Sadu, su izvršili snimanje kamerom na video-kaseti preduzetih radnji, prilikom ovog uvidjaja. Sve radnje su izvršene i snimljene na osnovu pokazivanja I i II-optuženih. Početak snimka na ovoj video-kaseti koja je korišćena i gledana u toku glavnog pretresa, ide tako što istražni sudija ovog suda Crnić Branko govori da se dana 13.1o.1993.godine vrši uvidjaj, radi utvrdjivanja mesta gde su bačeni pištolj i majica, a vezano za izvršenje krivičnog dela ubistva na štetu Oskomić Nikole, Oskomić Agice i Tomić Marije, te da se uvidjaj vrši u prisustvu zamenika Okružnog javnog tužioca, Udicki Predraga, ovlašćenih radnika SUP-a,Popović Milorada, s krim. tehničarima SUP-a Novi Sad.U zapisniku o ovom uvidjaju, kao hitno istražnoj radnji, konstatovano je da su sa kolima krenuli prema Šidu, i kada su došli na oko 2oo metara do benziske pumpe, zaustavili su se i izašli iz službenih automobila, jer je Drašković rekao da je tu u kanalu,koji je obrastao šibljem i travom, bacio majicu zato što je na prsima majice bilo malo tragova krvi. Na ovoj video-kaseti se vidi i čuje da istražni sudija prvo pita osumnjičenog Draškovića da opiše šta je imao na sebi obučeno, pa kada Drašković izmedju ostalih odevnih predmeta navodi da je imao na sebi majicu, istražni sudija ga je pitao kakva je to bila majica i on je dao opis majice - bila je kratkih rukava i gore na raskopčavanje, pa je potvrdio istražnom sudiji da bi on mogao tu majicu da prepozna.Zatim je na video-kaseti konstatacija istražnog sudije da je Drašković zajedno sa njima tražio majicu na označenom mestu,po njegovom kazivanju, te da je u kanalu punim šiblja i trave osumnjičeni Drašković pronašao ovu majicu. Na snimku se ne vidi sam momenat pronalaženja ove majice u kanalu, već je snimljeno mesto, a to je jedna betonska staza, pored kanala, na kojoj je snimljena pronadjena majica zelenkaste boje i zatim se na snimku nastavlja razgovor istražnog sudije i I-optuženog koji na pitanje

...

istražnog sudije, Drašković potvrdjuje da je to ta majica koju je on imao na sebi, a potom istražni sudija daje opis majice i na kaseti se čuje ovaj opis majica je kraatkih rukava u gornjem delu na kopčanje sa tri dugmeta, zadnje dugme je zakopčano, majica ima džep sa nekim znakom - trokutom. Ovim rečima se i završava snimanje ove istražne radnje, vezane za pronalaženje majice. Veštačenjem je utvrdjeno da tragovi na prednjoj spoljašnoj strani majice potiču od prskotine ljudske krvi, krvna grupa nije odredjena.Ovaj uvidjaj započet je u 11,3o časova, što je konstatovano u zapisniku od 13.1o.1993.godine,a u zapisniku je konstatovano da je završeno u 14,3o časova. Početak koji je kamera zabeležila na video-kaseti je 12,3o časova, a zabeležen je i momenat samog pronalaženja majice, a to je u 12,53 časa.

Posle pronalaska ove majice cela ekipa se službenim vozilom vratila i došla u SUP Šid, gde je istražnom sudiji saopšteno da se u tom Odelenju nalazi Vuković Goran zv. "Šojka" koji je spreman da pokaže gde je bacio pištolj sa prigušivačem, metke i masku zv. "Fantomka".Istražni sudija je nastavio ovu istražnu radnju, koja ne trpi odlaganje, pa i drugi deo ovog uvidjaja je snimljen na istoj video-kaseti, sa datumom 13.1o.1993.godine.Ovaj drugi deo snimska počinje ponovo oglašavanjem istražnog sudije ovog suda, Crnić Branka, koji govori da su iz Šida došli u Morović, gde ih je doveo osumnjičeni Vuković zv. "Šojka", koji će pokazati gde je bacio pištolj. Zatim se na snimku vidi reka Bosut, reka za koju sudija kaže da se nalaze na Bosutu, tu su bila dva čamca, pa je snimljeno kako je optuženi Vuković ušao u jedan čamac, uzeo je flašu i pokazao zamahnuvši flašom mesto gde je u reku bacio pištolj. Obzirom na ovakvo njegovo kazivanje da je pištolj u reci, preduzete su mere da dodje ekipa gnjuraca, radi pronalaženja tog pištolja, te je ekipa tu čekala na reci,dok u jednom momentu Vuković Goran nije rekao da pištolj nije bacio u reku Bosut, već da se pištolj nalazi u jednoj napuštenoj kući u Moroviću, a koja kuća pripada jednom njihovom dobrovoljcu iz Nijemaca.Zatim je snimljen razgovor istražnog sudije sa Vukovićem, o tome kakav je pištolj bio, pa je optuženi Vuković opisao, da se radi o pištolju "Škorpion" , da u pištolju ima 7-8 metaka i da je to sve zamotano i da u jednoj najlon kesi se nalazi u jednoj kući na tavanu. Kako je istražni sudija upravo dobio obaveštenje da su u Šid stigli gnjurci, da nebi preuranjeno vratio gnjurce, a obzirom da je Vuković na licu mesta promenuo svoje kazivanje u pogledu pitanja gde se nalazi pištolj, istražni sudija je odlučio da prethodno ovu činjenicu proveri pre nego što se gnjurci vrate. Iz tog razloga on je poslao ovlašćenog radnika SUP-a sa vozilom da sa optuženim Vukovićem odu do te kuće o kojoj je govorio Vuković i da ovu činjeicu prvo provere. Iz tog razloga nije odmah pošla cela ekipa sa reke Bosut, već samo radnici SUP-a i Vuković Goran. Kako u ovoj kući nije živeo u to vreme vlasnik, ključ od kuće je imao prvi sused, i to u kući preko puta, Senić Nikola,koji je na traženje ovlašćenog radnika SUP-a dao ključ od kuće Ružić Blažimira, u Ul. Proleterskoj 34 u Moroviću. Kuća je otključana, pa su radnici SUP-a ušli sa optuženim, otišli do te štale u dvorištu sa tavancem, i kako su se uverili da se na tavancu nalazi sakriven pištolj, obavešten je istražni sudija i zamenik OJT-a, pa je cela ekipa odmah došla do ove kuće u Moroviću. Dalji tok je snimljen na video-kaseti, tako da se jasno vide jedne merdevine prema tavancu na štali, vidi se optuženi Vuković Goran koji rukom pokazujući prema tavanu kaže da se tu nalazi pištolj. Zatim, na snimku stoji konstatacija istražnog sudije da se optuženi "Šojka" popeo zajedno sa ovlašćenim radnicima SUP-a i krim. tehničarem i da je na tavancu pronadjen pištolj.Na snimku se vidi sam momenat pronalaženja pištolja i to vidi se da je neko iz ekipe uzeo najlon kesu i širi po tavancu stvari koje vadi iz najlon kese.

....

Jasno se vidi da je prvo u kesi bila jedna košulja sa zamotanim stvarima, zatim kako iz ove ekipe otvara taj zamotuljak i vadi iz njega pištolj, crnu kapu sa prorezima, jedan par hiruških rukavica.Zatim se čuje na snimmku istražni sudija Crnić Branko, koji konstatuje da je na tavancu ove kuće pronadjen pištolj marke "Škorpion" i to sa brojem 24971, da je pronadjen i prigušivač, zatim jedna kapa, maska crne boje od platna sa prorezima za oči i par hiruških rukavica. Takodje je konstatovano da je u okviru ovog pištolja bilo lo metaka, što je takodje vidljivo na video-snimku. Kao vreme kada je pronadjen ovaj pištolj sa navedenimstvarima na kaseti je vidljivo 15,46 časova, a kao vreme početka snimanja ovog dela uvidjaja je 14,25 časova.

Za vreme preduzimanja ove istražne radnje koja ne trpi odlaganje, Vuković Goran nije imao lisice na rukama,tog 13.lo.1993.godine, dok je Drašković Pavle bio vezan lisicama sve vreme dok je trajalo snimanje pronalaženja majice. Istoga dana pištolj marke "Škorpion" je poslat na veštačenje, zaveden je kod ovog suda u knjigu korpora-delikti, gde je zavedena i pomenuta majica, koja se takodje nalazi kao korpora-delikt, dok ostale pronadjene stvari, maska tzv. "fantomka", par hiruških rukavica i košulja u koju je sve to bilo zamotano, nije uz prijavu dostavljena ovom sudu kao korpora-delikt, niti je zavedena u knjigu korpora-delikta.

Nakon ovog izvršenog uvidjaja SUP je odredio pritvor okrivljenima i to: optuženom Draškoviću, se pritvor računa od 12.lo.1993. a optuženom Vuković Goranu od 13.lo.1993.godine.

Po dovodjenju u pritvor u KP Dom u Sremskoj Mitrovici, jedino je IV-optuženog Živković Petra, neposredno posle pritvaranja, pregledao zatvorski lekar i to dana 13.lo.1993.godine (on je inače lišen slobode 12.lo.1993.godine), dok su I, II i III-okrivljeni od strane istog lekara dr.G.Popovića pregledani, tek 19.lo.1993.godine, pa je pomenuti lekar za svu četvoricu optuženih u svom izveštaju konstatovao daje nalaz uredan i nijednom nije odredjena nikakva terapija.Tih prvih dana posle pritvaranja, sa optuženim Drašković Pavlem u sobi su bili Novoselac Saša i Henić Jovan.

Dana 26.lo.1993.godine istražni sudija ovog suda je u smislu čl.151. st. 5. ZKP-a, odobrio radnicima SUP-a Vukovar, da obave razgovor sa okrivljenim Vuković Goranm u prostorijama pritvora, tako da je ova poseta radnika SUP-a evidentirana u pritvoru, a postoji i pismeno odobrenje istražnog sudije. Isto tako evidentirano je u pritvoru da je dana 6.6.1994.godine takodje Vuković Gorana posetio u prostorijama KP Doma radnik Državne bezbednosti Kovač Branko, za koju posetu ne postoji odobrenje sudećeg sudije, koji je u to vreme bio zadužen sa predmetom. Za ostala tri optužena u KP domu, Odelenju pritvora, nema evidencije da je neko od radnika SUP-a njih posećivao i razgovarao dok su se nalazili u pritvoru.

U toku trajanja istrage protiv okrivljenih, dana 16.februara 1994.godine, istražni sudija je izvršio rekonstrukciju u Sotu i u Kukujevcima, u prisustvu optuženog Drašković Pavla, njegovog branioca - advokata pok. Mihajlović Nevene, Vuković Gorana i njegovog advokata - branioca po službenoj dužnosti u to vreme Urukalo Stojana. Na rekonstrukciji su bili veštaci i to balističar Zoran Jovanović, specijalista za sudsku medicinu prof. dr Miroslav Šovljanski. Na ovoj rekonstrukciji I i II-optuženi su pokazali i opisali tok dogdjaja kako u Sotu, tako i u Kukujevcima, i to po njihovim prvobitnim odbranama u istrazi. Na rekonstrukciji u Kukujevcima, veštak balističar, je izvršio probno ispaljivanje hitaca iz "Škorpiona" sa prigušivačem i to onim koji je pronadjen u kući u Moroviću, po kazivanju optuženog Vukovića, te su svi

...

prisutni na rekonstrukciji u dvorištu, čuli pucanj, pa je ovo konstatovano u zapisniku o rekonstrukciji, koji zapisnik je sačinio istražni sudija.

Napred je rečeno da su I i II-optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela u Sotu bili potpuno uračunljivi. Za izvršenje krivičnih dela u Kukujevcima, takodje nema elemenata za smanjenje uračunljivosti ni kod optuženog Draškovića, a ni kod optuženog Vukovića. Te kritične noći,optuženi Vuković je bio potpuno trezan,optuženi Drašković Pavle je u toku dana konzumirao alkohol, ali bez obzira na prisustvo prethodno popijenog alkohola, nema elemenata za bilo kakvo smanjenje uračunljivosti, pre svega s obzirom na njegovo iskustvo iz prvog krivičnog dela koje je izvršio u Sotu.

Izvršenim psihološko-psihijatriskim veštačenjem optuženih Drašković Pavla i Vuković Gorana, utvrdjeno je da nema elemenata koji bi ukazivali da I i II-optuženi boluju od neke trajne ili privremene duševne bolesti,niti da je u pitanju osoba zaostalog duševnog razvoja. Takodje ni kod jednog od ova dva optužena nije nadjeno ništa patološko, ništa što bi izlazilo iz okvira normalnosti. Optuženi Drašković ima prosečno razvijene intelektualne sposobnosti, dok su kod optuženog Vuković Gorana intelektualne sposobnosti u granicama gornjeg proseka.Optuženi Drašković je emocionalno uravnotežena osoba, bez znakova impulsivnosti koje nebi mogao da kontroliše.Kod optuženog Vuković Gorana postoji povećanja socijalna osetljivost, ali i dalje u okviru kategorije normalnosti.Oba optužena su u vreme izvršenja napred navedenih krivičnih dela, bila u stanju da shvate značaj dela koja čine i bili su sposobni da upravljaju svojim postupcima.

Ovako činjenično stanje sud je utvrdio na osnovu odbrana koje su optuženi dali u istrazi, te ocenom izvedenih dokaza. Zbog obimnosti dokaznog materijala, te lakšeg praćenja analize dokaza u ovoj presudi, sud će dokaze grupisati i ceniti po tačkama u izreci presude, za krivično-pravne dogadjaje u ovom predmetu.

Činjenice vezane za krivično delo iz čl. 33. st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji u odnosu na optuženog Drašković Pavla, sud je utvrdio na osnovu potpunog priznanja prvooptuženog, a vezano za pronalazak municije - metaka za automatsku pušku u njegovoj kući u Medvedji, a koje priznanje je potvrdjeno i pismenim dokazom u spisu, a to je zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija, od 25.12.1992.godine, kao i potvrdom o oduzetim predmetima OUP-a Medvedja, od istog datuma, iz koje je nesumnjivo utvrdjeno, da je tog dana - 25.12.1992.godine, od optuženog oduzet jedan metak za AP,cal. 7,62 mm, sa posebnim zrnom i 66 metaka za AP 7,62 mm. Sud je cenio odbranu optuženog Drašković Pavla u kojoj se brani da nije znao da je nedozvoljeno držati ovu municiju koju je inače doneo sa ratišta, jer nepoznavanje propisa ne opravdava nikog. Kako držanje navedene municije gradjanima uopšte nije dozvoljeno, to sud smatra da se u radnjama optuženog Drašković Pavla, sadrže bitni elementi krivičnog dela iz čl. 33. st. 2. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji.

Činjenice vezane za krivično delo kradje iz čl. 165. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, koje je stavljeno na teret drugooptuženom Vuković Goranu, sud je utvrdio na osnovu njegovog priznanja koje je dao na glavnom pretresu,da je sa dva punoletna lica čije je samo nadimke naveo, oduzeo u Šidu kompletna četiri točka sa putničkog vozila "Golf VWCL" i to

...

tako što je on ostao u putničkom automobilu "Zastava-Jugo 55-a", koje je dovezao iz Ilače, i čuvao stražu, dok su ova dva lica izvršila demontiranje četiri točka, a potom se zajedno udaljili. Ovde treba reći da je optuženi Vuković prilikom prvog ispitivanja na navode ovog krivičnog dela u odbrani naveo da je ovo sam uradio, i nije spominjao ova dva lica, pa je tako bila i prva optužnica u odnosu na njega.Medjutim, na glavnom pretresu on je promenio odbranu i branio se da su samu radnju skidanja točkova obavila ta dva muškarca, čije je nadimke rekao kao "Gile" i "Čiča", dok je on u kolima čuvao stražu. Ovu izmenu u odbrani je objasnio, tako što je u početku štitio ova dva mladića, a smatrao je da se radi o nekom lakšem krivičnom delu. U sklopu sa tom novom odbranom zamenik Okružnog javnog tužioca, je izvršio izmenu u činjeničnom opisu optužnice, pa su ta dava neindentifikovana punoletna lica stavljena u dispozitiv.

Iz potvrde o uručenju putničkog vozila "Zastava-Jugo 55-A", utvrdjeno je da je ovo vozilo odmah 6.lo.1993.godine uručeno predstavniku Mesne zajednice Ilača Republika Srpska Krajina, čije je vozilo bilo.

Iz potvrde o uručenju četiri kompletna točka za vozilo marke "Golf" vlasniku Ilić Nebojši, od 6.lo.1993.godine, utvrdjeno je da su ovi točkovi vraćeni oštećenom.Ovu činjenicu potvrdjuje i oštećeni Ilić Nebojša, čiji iskaz je sud pročitao na glavnom pretresu, iz kojeg je utvrdio da on nije zainteresovan za krivično gonjenje drugooptuženog, niti postavlja odštetni zahtev, jer su mu točkovi vraćeni, pa je u tom delu njegov iskaz prihvaćen.

Ceneći iskaz oštećenog Ilić Nebojše, u delu koji se odnosi na vrednost oduzetih točkova,sud je ocenio da njegova izjava na kraju, da ovi točkovi vrede 3o,oo dinara, nije realna, niti se može prihvatiti. Naime, on sam u toku davanja svog iskaza kaže da novi komplet točak sa felnom, spoljnom i unutrašnjom gumom, vredi oko 5oo,oo dinara, a obzirom da su ovo polovni točkovi, jer su prešli od 27-28 hiljada kilometara, sigurno vrede polovinu od cene novih točkova, da bi potom posle ovakve izjave on rekao, da točkovi vrede 3o,oo dinara. On jednostavno nije zainteresovan jer su mu točkovi vraćeni. Medjutim, kod krivičnog dela kradje, po oceni suda, bitna je realna, objektivna vrednost oduzetih stvari, kao i kakav je umišljaj bio na strani izvršioca tog krivičnog dela. Sud nije veštačenjem u ovompostupku, utvrdjivao vrednost oduzetih točkova sa putničkog vozila marke "Golf", jer po oceni suda kompletna četiri točka sa putničkog automobila, sigurno vrede više od 15o,oo dinara. Uz to, ako se podje od činjenice da se optuženi Vuković Goran dogovorio sa ova dva punoletna lica da zajedno oduzmu četiri točka sa putničkog automobila, onda se osnovano može zaključiti da njegov umišljaj nije bio da prisvajanjem ovih točkova, ostvari za sebe malu imovinsku korist.

Na osnovu svega izloženog, sud smatra da se u radnjama optuženog Vuković Gorana, sadrže kako subjektivni, tako i objektivni elementi kradje iz čl. 165. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, učinjeno na štetu Ilić Nebojše, jer je on bio svestan da oduzimanjem četiri navedena točka ostvaruje zasebe protiv-pravnu imovinsku korist koja prelazi 15o,oo dinara i koja se sigurno ne može smatrati kao sitna.
S toga je ovom presudom on oglašen krivim za navedeno krivično delo.

...

O dokazima koji su vezani za ubistvo Krošlak Stevana u Sotu 9.4.1993.godine:

Iz zapisnika o uvidjaju Opštinskog suda u Šidu broj Kri. 119/93 sud je utvrdio vreme i mesto izvršenog krivičnog dela ubistva pok. Krošlaka, zatim koliko je čaura cal. 7,62 mm nadjeno i gde su one nadjene u dvorištu. Iz fotodokumentacije koja je napravljena prilikom ovog uvidjaja utvrdjeno je o kakvoj kući i dvorištu se radi, te šta se od pomoćnih zgrada nalazi u ovom dvorištu i od poljoprivrednih radila.

Iz zapisnika o obdukciji pok. Krošlak Stevana, Instituta medicinskog fakulteta u Novom Sadu, i nalaza veštaka sepcijaliste za sudsku medicinu prof. Miroslava Šovljanskog i to kako iz njegovog pismenog nalaza, tako i iz usmenog na glavnom pretresu, sud je utvrdio koliko rana je prostrelnih,zadobio pokojni Krošlak Stevan, zatim lokaciju i položaj ovih rana, kao i uzrok smrti. Utvrdjeno je da je smrt u direktnoj i uzročnoj vezi sa zadobijenim strelnim povredama, koje su dovele do mmasivnog unutrašnjeg i spoljašnjeg iskrvarenja, što je dovelo do šoka i smrti. Takodje je utvrdjeno da su ove strelne rane nastale zaživotno dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja. Iz mišljenja veštaka prof. Šovljanski Miroslava,je dalje utvrdjen položaj u kojem se nalazio pokojni Krošlak Stevan u momentu kada je u njega pucano, a to je da je bio ledjima okrenut napadaču.

Iz veštačenja MUP-a Novi Sad, broj 234-1782 od 14.lo.1993.godine,kao i pregledom fotodokumentacije ovog izvršenog veštačenja sud je utvrdio da su čaure pronadjene na mestu zločina u Sotu, ispaljene iz pištolja "Crvena zastava M-57", cal. 7,62 mm, koji je dostavljen radi veštačenja. Naime, ovim veštačenjem je utvrdjeno da čaure sa lica mesta uporedjene sa nespornim čaurama od ovog pištolja, imaju identične sitne detalje u tragovima, što znači da su ispaljene iz istog oružja, tj. dostavljenog pištolja. Pregledom pištolja M-57, cal. 7,62, koji je ovom sudu dostavljen kao korpora-delikt, utvrdjeno je da se radi o pištolju fabrički broj 212147, koji se u uobičajenom govoru naziva "Tetejac".

Iz pismenog nalaza i mišljenja veštaka - balističara Jovanović Zorana, te iz njegovog usmenog nalaza,koji je sud pročitao na glavnom pretresu utvrdjene su osobine pištolja M-57, cal. 7,62 - on prilikom ispaljivanja, izbacuje čaure u desno i nešto unazad, tako da ispaljene čaure padaju na rastojanje 4-5 metara od lica koje je pucalo , zatim je utvrdjeno da su oba hitca koji su prouzrokovali povrede i ranjavanje pok. Stevana, ispaljeni sa većeg rastojanja od 8o-9o cm. Ovo je veštak zaključio na osnovu činjenice da nije konstatovano prisustvo barutne gareži, a kod pištolja "M-57",cal. 7,62 mm, barutne čestice, barutna garež, ima domet oko 8o-9o cm, od usta cevi pištolja. Po veštaku u momentu ispaljivanja hitaca, pok. Stevan je bio okrenut ledjima i to nešto više prema ustima cevi pištolja ledjnom desnom stranom. Obzirom da su čaure i to sve tri nadjene na bliskom rastojanju, veštak je dalje utvrdio da su one ispaljene u istom intervalu pucanja, jedan za drugim. Obzirom da je nadjeno tri čaure, na licu mesta ispaljeno je najmanje tri metka od kojih su dva pogodila pok.Krošlaka, jer je on zadobio dve prostrelne rane, dok ga treći hitac nije pogodio. Sud je u celosti prihvatio nalaz i mišljenje veštaka balističara, obzirom da je on stručan i sa dugogodišnjim iskustvom u ovoj oblasti, a svoj nalaz je dao objektivno, imao je sporni pištolj iz kojeg je utvrdjeno da je pucano u Krošlaka, zatim zapisnik o obudukciji, zapisnik o uvidjaju, pa je na osnovu tih činjenica utvrdjenih u ovim pismenim dokazima veštak jasno izveo svoj balistički zaključak.

...

Činjenicu da je kritično veče u dvorištu pok. Krošlaka ispaljeno 3 hitca, potvrdjuju i svedoci čije je iskaze sud pročitao i cenio, a to su prve komšije pokojnog, Dovčak Željko, Dovčak Mijo, zatim brat oštećenog Krošlak Mijo i njegov sinovac Krošlak Petar,kao i majka pokojnog Krošlak Zuzana. Oni su saglasno izjavili da su to veče posle 2o časova čuli tri pucnja, svedok Dovčak Željko je prvi došao do povredjenog Krošlaka i u tom momentu Krošlak je bio svestan pa mu je i rekao "ja sam ranjen". Odmah je potom pao u komu, tako da ništa više niko sa njim nije razgovarao. To potvrdjuje i njegova pok. Krošlak Zuzana, koja kaže da je ona došla na poziv Dovčeg Željka do mesta dogadjaja, njen sin već ništa nije mogao da govori.Ona je potvrdila činjenicu da je to veče on otišao da nahrani svinje i da je prethodno kod njih ukući bio sused Horvat Ivan. Sud je cenio iskaz svedoka Horvat Ivana, pa je utvrdio da je istina da je on oko 19,3o časova bio u kući kod Krošlak Stevana, zatekao ga je da melje kukuruz za svinje,pa su kratko vreme razgovarali upravo o svinjama, i drugim poljoprivrednim stvarima, jer su se obojica bavila istim poslom. Kada je on napustio kuću Krošlaka, pok. Stevan je ostao u dvorištu.Ovaj svedok je ubrzo po dolasku kući zaspao, tako da nije čuo pucnje, a probudila ga je milicija i pitala da li je i kada bio to veče sa pok. Krošlakom. Iz iskaza navedena četiri svedoka koja su došla na mesto dogadjaja, utvrdjeno je da su organizovali odmah da se povredjeni Krošlak preveze do bolnice radi ukazivanja pomoći. Zatim je utvrdjeno da je on bio imućan čovek, da je imao poljoprivredne mašine i baivo se poljoprivredom, da je bio dobar čovek, nije se bavio politikom, pozajmljivao je novac ljudima u selu, a živeo je sa starom majkom.Inače, ona je u medjuvremenu trajanja ovog postupka, preminula. Svedok Krošlak Petar u svom iskazu potvrdjuje da je pokojni Krošlak Stevan bio simpatizer Radikalne stranke, da je glasao za optuženog Živkovića. Majka pokojnog, pok. Krošlak Zuzana, u svom iskazu koju je sud pročitao, potvrdjuje činjenicu da su ona i njen sin bili u veoma dobrim odnosima sa IV-optuženim, ovu činjenicu potvrdjuje i brat pokojnog, Krošlak Mijo, pa navodi i to da je po dolasku optuženog Živkovića u Sot, na mesto učitelja, pokojni Krošlak Stevan mu je pomagao. Ovu činjenicu potvrdjuje i majka pokojnog i kaže, da je više puta njen sin pomagao optuženom Živkoviću u obavljanju raznih poslova - da mu nešto odveze, ili preveze sa traktorom. Ove utvrdjene činjenice su po oceni suda, veoma značajne i potvrdjuju odbranu optuženog Živković Petra, da on nije imao nikakvog motiva da podstrekne optužene da izvrše zaplašivanje Krošlak Stevana, o čemu će još biti reči.

Sud je u potpunosti poklonio veru navedenim svedocima, jer su njihovi iskazi saglasni i objektivni.

U rasvetljavanju ubistva pok. Krošlak Stevana u Sotu i utvrdjivanju činjenice ko je pucao u njega, sud je pošao od sledećih pitanja:

Da li ima dokaza da je III-optuženi Nikolić Milan, zv. "Djeneral" podstrekao optužene Drašković Pavla i Vuković Gorana, da izvrše ne samo zaplašivanje Krošlaka, već i ubistvo istog, kako bi ovo ubistvo"odjeknulo" i ubrzalo iseljavanje pripadnika nesrpske nacionalnosti iz Sota? Zatim, da li je ideja da se pok. Krošlak zastraši u cilju iseljavanja Hrvata i drugih nesrpskih nacionalnosti iz Sota, potekla od IV-optuženog Živković Petra, tj. da li je on na ovo zaplašivanje podstrekao III-optuženog, kako je to tvrdila optužnica, da li su I i II-optuženi

...

lovali u konkretnom slučaju kao saizvršioci, a na osnovu prethodno stignutog dogovora da Krošlaka liše života, te da li se kod odgovora na a postavljena pitanja može uzeti kao osnovana i istinita odbrana koju su tuženi dali u istrazi, ili je tačna njihova odbrana na glavnom pretresu, su odbranu u istrazi dali pod uticajem fizičke sile i maltretiranje, kako branio I-optuženi, a u toku glavnog pretresa i III-optuženi, ili pod ihičkom prinudom, kako se to branio II-optuženi Vuković?.

Pažljivom analizom svih odbrana koje su optuženi dali u toku ajanja celog postupka, sud je zaključio sa jedne strane, da nema dokaza za hovu odbranu sa glavnog pretresa o postojanju fizičke sile i prinude, a druge strane da odbrane optuženih u pogledu bitnih činjenica iz istrage, laze potvrdu u izvedenim dokazima. S toga je sud odlučio da prihvati kao ovane i istinite odbrane I, II, III, iIV-optuženih u istrazi i to one hove izjave koje nisu ostale usamljene i kao "golo priznanje", već su krepljene dokazima koji su izvedeni u ovom postupku.

Dokaz koji ukazuje da u pretkrivičnom postupku nije bilo ičkog maltretiranja, da niko od optuženih nije imao povrede, prilikom odjenja u pritvor, je izveštaj lekara KP doma dr. G. Popovića, od 12.1995.odine, iz kojeg je sud utvrdio da jenalaz kod sva četiri užena, bio uredan, nikakve povrede nisu nadjene, niti iz ovog izveštaja izilazi da je nekom od njih lekar prepisao neku terapiju,koja bi zivala da nešto nije bilo u redu.Sud nije imao razloga da sumnja u ovaj eštaj a ocenio je da ne treba neposredno saslušavati lekara koji ga je inio, jer se njegovim saslušanjem ništa nebi dobilo.Naime, ono što je ar pronašao prilikom pregleda, on je to konstatovao, a nije logično niti otno da se lekar seti svakog pritvorenika,obzirom na broj pritvorenih i ljenih lica, koje on pregleda.

Sud je na ovu okolnost povredjivanja I-optuženog Draškovića, ušao u svojstvu svedoka Novoselac Sašu, koji je bio u sobi u pritvoru je doveden optuženi Drašković, cenio je iskaz ovog svedoka, pa ovom oku nije poklonjena vera. Zaključak suda je da nerealno i sa velikim veličavanjem opisao stanje u kojem je navodno Drašković došao u pritvor je bio tako utučen od batina da nije mogao da se pokrene, da je jaukao, druge strane kaže da nije video povrede kod Draškovića, jer mu on te ede nije pokazivao. Medjutim, kada optuženi Drašković govori o ovim edama, on u odbrani kaže, da su to bile vidljive povrede, modrice u elu ruku, zatim na glavi, tako da se njihovi iskazi u tom delu ikuju.Uz to ne može da se prihvati ni iskaz svedoka, a ni izjava ženog Draškovića, o tome da nije smeo da se požali lekaru i da je trpeo e bolove jer se plašio posledica ako prijavi. Istina je, da je zatvorski pregledao I, II, i III-optužene šest dana nakon pritvaranja - .1993.godine i da je samo IV-optuženi pregledan 13.1o.1993.godine, kako utvrdjeno iz navedenog lekarskog izveštaja. Medjutim, po oceni suda, optuženi Drašković imao takve povrede i da je bio tako prebijen, da mogao da hoda, kako to u svom iskazu kazuje svedok Novoselac Saša, onda igurno lekar kao stručno lice mogao da vidi trag tih povreda i posle dana .

Još jedna činjenica po oceni suda ukazuje da nije osnovana ova na optuženog Draškovića, niti iskaz svedoka Novoselac Saše. To je nica da 15.1o.1993.godine, istražni sudija ovog suda prvi put ispituje enog Draškovića, a odbrana koju je on dao na ovom zapisniku je tako ana,jasna sa dosta detalja,nije konfuzna, tako da i ta činjenica je da je on bio u potpuno staloženom psihičkom stanju kad je davao

...

ovu svoju prvu odbranu. Da je I-optuženi Drašković dobio povrede od radnika SUP-a i da je tako teško hodao usled batina kako je to u iskazu natojao da prikaže svedok Novoselac Saša, sigurno bi istražni sudija, obzirom na njegovo dugogodišnje iskustvo ovu činjenicu konstatovao u zapisnik i preduzeo potrebne mere da se optuženi Drašković uputi na lekarski pregled kod zatvorskog lekara,tog istog dana kada je doveden istražnom sudiji. Medjutim, takve konstatacije u zapisniku nema, pa sud zaključuje da nije ni bilo šta da se konstatuje, i da je taj deo odbrane optuženog neosnovan. Uz to, i na snimljenoj video-kaseti sa datumom 13.1o.1993.godine (o kojem će dokazu biti još reči), jasno se vidi optuženi Drašković da sasvim normalno i stoji i hoda i komunicira sa istražnim sudijom.

Isto tako sud nije prihvatio odbranu optuženog Vuković Gorana, sa zapisnika sa glavnog pretresa, da je on pod psihičkom prinudom dao odbranu u istrazi, jer mu je tako sugerisano od strane radnika SUP-a, da je dobio pismenu izjavu koju je potpisao i da je morao da se drži takve izjave i dalje,jer su kod njega u pritvor dolazili u više navrata radnici milicije i stalno vršili pritisak da kaže onako kako je prvi put izjavio. Sud je proveravajući ovakvu odbranu optuženog Vukovića, , od Uprave Istražnog zatora KP doma dobio pismeni izveštaj i to od 18.4.1996.godine,sa odobrenjem istražnog sudije ovog suda, koje je dao 26.1o.1993.godine, na osnovu čl.151. st. 5. ZKP-a radnicima SUP-a Vukovar Paripović Milanu i Nikolić Živanu, da obave razgovor sa optuženim Vuković Goranom, i to u prostorijama zatvora u trajanju od 15 minuta. Ovo ovlašćenje istražni sudija ima u smislu navedenog propisa i postupio je u skladu sa odredbom čl.151.st.5. ZKP-a koji predvidja da organi unutrašnjih poslova mogu prikupljati obaveštenja od lica koja se nalaze u pritvoru, ako je to potrebno radi otkrivanja drugih krivičnih dela, istog lica, njegovih saučesnika,ili krivičnih dela drugih učinilaca, te da se ova obaveštenja prikupljaju u vreme koje odredi istražni sudija. Upravo činjenica da je dozvola data radnicima SUP-a Vukovar, ukazuje da je tog dana sa II-optuženim vodjen razgovor radi otkrivanja nekih drugih krivičnih dela, na drugoj teritoriji, a ne da su radnici ovog SUP-a razgovarali sa njim vezano za krivična dela zbog kojih je on bio u pritvoru.Po oceni suda, za takvu njegovu odbranu nema dokaza. On je nastojao da prikaže da su malte-ne radnici ovoga SUP-a, kad god su hteli dolazili, u pritvor, izvodili ga i sa nad njim vršili pritisak kako će da govori na sudu, mada je poznato kakva su pravila u pritvoru i da bez odobrenja istražnog sudije ne može niko ići u posetu kod pritvorenog lica. To odobrenje je pismeno i mora ostati u upravi, a prema izveštaju KP doma, sem ovog odobrenja istražnog sudije od 26.1o.1993.godine, za vreme istrage nije evidentirano nijedno drugo odobrenje za optuženog i razgovor sa radnicima SUP-a.

Kako se II-optuženi Vuković Goran branio da je i posle podignute optužnice neko od organa bezbednosti dolazio kod njega u pritvor u istom cilju, kao i u toku istrage, sud je tražio i ovaj podatak od Uprave istražnog zatvora, pa je iz izveštaja sa poslednjeg glavnog pretresa od 24.4.1996.godine sud utvrdio da je od svih optuženih, jedino Vuković Gorana posetio 6.6.1994.godine radnik Državne bezbednosti Kovač Branko i obavio razgovor u njihovim prostorijama. Za druge optužene, ni posle podizanja optužnice nije evidentirana ovakva poseta. U ovom izveštaju KP doma dalje stoji, da pritvoreno lice koje je u nadležnosti suda ne može da poseti radnik SUP-a a ni druga lica bez dozvole sudije. Kako uz ovu posetu od 6.6.1994.godine, Uprava KP doma nije imala dozvolu postupajućeg sudije u ovom predmetu, postavlja se pitanje kako je onda uopšte odobren razgovor radniku Dršavne bezbednosti, Kovač Branku, sa II-optuženim.Sigurno je da se ovaj propust ne može pripisati sudu, jer odobrenje sud nije dao, a

...

sigurno je, to se mora reći, da je u radu kod ovog predmeta bilo propusta,kao što je ovaj sa posetom bez dozvole sudije, ili propust prilikom vršenja uvidjaja dana 12.lo.1993.godine i odvodjenja optuežnog Draškovića na lice mesta, pa je zbog propusta istražnog sudije Opštinskog suda u Šidu, kompletan materijal sa jedne video-kasete od 12.lo.1993.goidne u trajanju od 12 minuta morao biti izdvojen kao dokaz u ovom postupku. Po oceni suda, upravo takve propuste optuženi su u toku glavnog pretresa koristili tvrdeći da i druge radnje koje su preduzete u ovom predmetu i koje su obavljene nače u skladu sa odredbama ZKP-a,nisu pravno valjane, a što se po oceni suda ne može prihvatiti. Naime, jedan ili dva propusta ne mogu nulirati,niti obezvrediti ostale radnje u ovom krivičnom predmetu,koje su radjene uz puno poštovanje odredaba ZKP-a. Sud smatra da je upravo spitivanje svih optuženih u toku istrage, istražna radnja koja je u otpunosti pravno valjana. Ispitani su od strane istražnog sudije u risustvu branilaca koji su tokom svih ispitivanja i suočenja u istrazi bili risutni.

Tokom cele istrage, I-optuženi Drašković Pavle je priznao injenicu da je on pucao u Krošlak Stevana iz pištolja "Crvena zastava M-7", cal. 7,62,jedino je menjao odbranu u pogledu situacije pri kojoj je on otrebio ovaj pištolj. Upravo na osnovu njegovog priznanja u istrazi da je pucao u pok. Krošlaka, sud je utvrdio da je on lišio života pokojnog rošlak Stevana, kritične večeri. Ovo njegovo priznanje nije bez osnova,jer vo na licu mesta su pronadjene tri čaure, za koje je veštačenjem utvrdjeno su ispaljene iz pištolja "M-57" cal. 7,62 tzv. "Tetejca", a upravo i vooptuženi u odbrani govori o "Tetejcu". Drugo, veštačenjem je nesumnjivo vrdjeno da je pucano upravo iz tog pištolja "M-57", fabrički broj 212147, ji je kao korpora-delikt dostavljen ovom sudu, a koji je pronadjen upravo mestu koje je optuženi Drašković pokazao i označio mesto gde je pištolj cio. Na osnovu njegovog kazivanja, gde je to mesto - jedna livada pored nala, nedaleko na izlazu od Sota, uz pomoć detektora radnici SUP-a su onašli ovaj pištolj. Ova činjenica je utvrdjena iz iskaza svedoka Šafarik anka i Gavrić Petra meštanina Sela Sota.

Sud je cenio iskaz navedena dva svedoka, pa je iz njihovih kaza utvrdio da je tog dana kada je tražen pištolj, Šafarik Branko sa jim traktorom i rotacionom kosačicom, kosio livadu, a da je Gavrić Petar nagao u tom poslu,jer je trska bila veoma visoka,pa je morao da je vadi iz sačice,kako bi ona mogla dalje da kosi. Njihovi iskazi su saglasni u gledu činjenice da je trebalo vremena da se košenje te livade uradi, i da na levoj strani izmedju kanala i puta koji vodi u pravcu ka Šidu, nadjen pištolj uz pomoć detektora. Oni su dalje takodje saglasni u gledu činjenice da dok su radili oko zaglavljenog traktora, čuli su da je to od radnika SUP-a rekao da ne treba dalje kositi,jer je pištolj nadjen.Jedino je postojala protivrečnost u njihovim iskazima u pogledu jenice, da li je neko od njih dvojice prilazio tom mestu, gde je pištolj nadjen, ili nije. Naime, u prvom iskazu svedok šafarik Branko je naveo da on bio tu na mestu kada je neko od milicionera sa ašovom izvadio pištolj zemlje, dok je svedok Gavrić Petar tvrdio da on nije prilazio mestu, a da mestu nije prilazio ni Šafarik Branko, jer su bili zauzeti oko motanja le. Da bi otklonio ovu protivrečnost sud je ponovo pozvao svedoka Šafarik nka, koji je u tom svom drugom iskazu rekao da ustvari nije prilazio tom tu, već je bio na udaljenosti 2o-25 metara, ali da je čuo da je neko ao "daj te ašov detektor pišti", i da je video kada je pištolj iskopan i vljen unajlon kesu.Ostao je kod svog prvobitnog iskaza da je čuo da se i o pištolju "Tetejcu".

...

Ceneći ovako izmenjen iskaz svedka Šafarik Branka, sud je utvrdio kao istinitu činjenicu u pogledu koje je on saglasan sa iskazom svedoka Gavrić Petra, koji je po oceni suda dao iskaz objektivno i realno, a to je da njih dvojica nisu prilazili mestu gde je pištolj nadjen, ali da su čuli da je pištolj pronadjen, i da upravo zbog toga više nisu trebali kositi.To što je optuženi Šafarik video ašov i čuo kada je neko od prisutnih miliconera rekao "daj ašov pišti" ne znači da je taj pištolj bio duboko zakopan i da je zbog toga trebao ašov. Naime, prvooptuženi Drašković je u svojoj odbrani rekao da je pištolj bacio, a ne da ga je zakopao, a opisujući ovaj teren, svedoci su rekli, da je tu zemljište vlažno, to je zemljište pored kanala, pa je sasvim moguće da je taj pištolj malo utonuo u to vlažno zemljište obraslo trskom,pa da je upravo bilo potrebno ašovom izdići tu zemlju,kako bi se pištolj izvadio sa tog mesta, tim pre što je prošlo šest meseci od vremena kada je ovaj pištolj I-optuženi tu bacio, pa do 13.lo.1993.godine, kada je on pronadjen, što se vidi i iz zapisnika o veštačenju MUP-a Srbije, - da je njima pištolj dostavljen radi veštačenja 13.lo.1993.godine, a nalaz su dali 14.lo.1993.godine.Upravo je dostavljen taj pištolj koji je pronadjen po kazivanju optuženog Draškovića.

Normalno je i logično, što obzirom na celokupan teren taj pištolj nije pronadjen odmah napr. posle jednog otkosa, već je trebalo 3-4 sata košenja, na prostoru koje je Šafarik Branko objasnio da je površina bila možda oko 1 jutra, nije tačno mogao da odredi, a ovo iz razloga što je bila noć kada se optuženi Drašković, bežeći iz Sota udaljavao prema Šidu i bacio ovaj pištolj na terenu za koji sam kaže, da ga je slabo poznavao.

Dakle, na osnovu ovih dokaza potvrdjena je odbrana i priznanje optuženog Draškovića, da je upravo on pucao u pok. Krošlak Stevana. Sud nije prihvatio odbranu optuženog Draškovića, da je bio licem prema pokojnom Krošlaku kada je pucao, i da je pucao zato što je on nanjega pošao vilama, pa je on tada posrćući nazad opalio hitce iz ovog pištolja. Ovaj deo odbrane je ocenjen kao neosnovan, jer je u suprotnosti sa nalazom veštaka balističara o položaju u kojem se nalazio pokojni, te sa nalazom veštaka sepcijaliste za sudsku medicinu, da su obe rane imale pravac od nazad prema napred. , a koje nalaza oba veštaka je sud u celosti prihvatio. Upravo ova dva nalaza ukazuju da je osnovan navod optužnice da je pokojni Krošlak videći maskirane optužene , a prvooptuženog i sa pištoljem, očajnički pokušao da pobegne,okrećući ledja napadačima. Sud je prihvatio kao osnovanu odbranu optuženog Drašković Pavla, da je u tom momentu u dvorištu pored njega bio i optuženi Vuković Goran, takodje sa maskom "Fantomkom " na glavi, jer su oni upravo došli po nagovoruoptuženog Nikolić Milana dazaplaše Krošlak Stevana kao Slovaka, da bi se iz Sota iselili ostali pripadnici nesrpske nacionalnosti.Naime, i prvo i drugooptuženi su saglasni u tim prvim odbranama u istrazi da su krenuli zajedno automobilom u Sot, radi zaplašivanja Krošlak Stevana, te da njima nikada optuženi Nikolić Milan nije rekao da Hrvate i pripadnike drugih nesrpskih nacionalnosti treba ubijati, a ne samo zastrašiti. Nikada nisu rekli, konkretno, da im je III-optuženi rekao da oni izvrše ubistvo Krošlaka, a ni porodice Oskomić u Kukujevcima. Prihvatanjem ovakvih odbrana I i II-optuženih, koji potvrdjuju odbranu III-optuženog, da on nije njih postrekavao na vršenje ovih ubistava, sud je izveo zaključak da nije postojao dogovor izmedju I i II-optuženog da liše života Krošlak Stevana, već da su upravo krenuli samo da bi ga zastrašili.

...

Prihvatanjem odbrane I i II optuženih iz istrage, sud je dalje utvrdio da je osnovana odbrana III optuženog Nikolić Milana da on njih nikada nije podstrekavao da vrše ubistva Hrvata, ili pripadnika drugih nesrpskih nacionalnosti, ali da nije osnovana njegova odbrana da su samo uopšteno razgovarali o iseljavanju ovih ljudi u Hrvatsku, i da konkretno nije vodjen razgovor o tome da se zaplaši ni Krošlak Stevan ni porodica Oskomić. Obzirom da nijedan od četvorice optuženih ni u jednoj svojoj izjavi nije potvrdio činjenicu podstrekavanje od strane III-optuženog na vršenje ubistava Hrvata, kako bi ta ubistva"odjeknula" i ubrzala iseljavanje sa ovih područja, sud je izveo zaključak da za tu tvrdnju optužnice nema dokaza, ali da ima dokaza da je III-optuženi vršio podstrekavanje I i II-optuženih na izazivanje rasne mržnje i netrpeljivosti, nagovarajući ih da treba zastrašiti kako Hrvate, tako i pripadnike drugih nesrpskih nacionalnosti, te da ta zastrašivanja odjeknu. S toga je sud prihvatio taj deo opisa iz optužnice, a za osudjujući deo u presudi. Naime, kako je činjenični opis optužnice dat i za krivično delo iz čl. 134. st. 2. u vezi st.1. Krivičnog zakona SR Jugoslavije, sud je mogao bez povrede identiteta optužnice da oglasi krivim I i II-optuženog, a III-optuženog za podstrekavanje ovog krivičnog dela. Naime, I i II optuženi su saglasni u pogledu činjenice da je njima III-optuženi Nikolić rekao da idu u Sot i zaplaše prvo Krošlak Stevana, a potom u Kukujevce i porodicu Oskomić. Obzirom na ovu saglasnost u njihovoj odbrani, te deo u odbrani II-optuženog u istrazi, da je III-optuženi rekao da se to zaplašivanje izvrši uz pomoć maski, kapuljača, te da II-optuženi u istrazi priznaje da se sa putničkim automobilom dovezao sa optuženim Draškovićem do Sota, sud neveruje daljoj odbrani II-optuženog, da je on ostao u kolima, i čekao a da je sam I-optuženi Drašković otišao sa pištoljem i maskom da zaplaši Krošlak Stevana. Sud u ovom delu poklanja veru optuženom Drašković Pavlu, i zaključuje da je on bio iskreniji u odbrani, te danije imao razloga da kaže da je i drugooptuženi pošao sa njim u dvorište Krošlak Stevana, da je on stvarno ostao u kolima. Naime, da je on hteo da tereti neosnovano optuženog Vukovića, mogao je u svojoj odbrani da kaže da su se zajednički dogovorili da Krošlaka liše života, ali on to ne čini, već po oceni suda samo govori o činjenici koja je tačna, a to je da je i optuženi Vuković imao na glavi kapuljaču, a da je on u ruci imao pištolj, tetejac! S toga je na osnovu odbrane Draškovića iz istrage, sud utvrdio da je on u lišavanju života, pok. Krošlak Stevana, delovao kao izvršilac, a da je sa druge strane, umišljaj optuženog Vukovića bio samo da zastraši pokojnog Krošlak Stevana, Slovaka, svojom pojavom sa crnom kapuljačom na glavi, kako bi se isti iselio iz Sota, te kako bi to zaplašivanje ubrzalo iseljenje pripadnika nesrpske nacionalnosti iz Sela Sota.

Sud veruje optuženom Draškoviću unjegovoj prvoj odbrani, da je pištolj marke "Crvena zastava M-57" dobio od optuženog Nikolić Milana, a u cilju zastrašivanja pok. Krošlak Stevana. Ovde treba reći da je optuženi Drašković u pogledu ovog pištolja izmenio odbranu u suočenju sa optuženim Nikolić Milanom, kada mu je rekao da je on tražio od Nikolića pištolj, Nikolić mu je dao pištolj "Tetejac", ali da Nikolić nije znao da njemu treba pištolj da bi išao u Sot da zastraši Krošlak Stevana. Ovaj deo odbrane, optuženog Draškovića u suočenju sa Nikolićem,sud ocenjuje kao neosnovanu i kao posledicu odredjenog straha koji je i optuženi Drašković imao od III-optuženog Nikolića, a o kojom strahu je jedino govorio IV-optuženi Živković, kojem je sud poverovao. Po oceni suda, upravo ovo suočenje ukazuje da se i I-optuženi plašio III-optuženog i da zbog toga nije mogao da mu u lice kaže istinu, u kojem cilju mu je dao pištolj "Tetejac", pa po cenu da svali veći deo odgovornosti na samog sebe, a da što manje tereti III-optuženog. Taj strah optuženih od III-optuženog Nikolića, vidi se i u suočenju optuženog Vukovića sa njim u istrazi. Naime, i II-optuženi, očigledno štiti III-Optuženog prilikom suočenja, sigurno ga se i on bojao, jer samo se tako može

...

objasniti, da je on samo u tom suočenju izgovorio jednu rečenicu, kojom priznaje svoje učešće u izvršenim ubistvima. On kaže u suočenju sa Nikolićem: "Ti nikakve veze nemaš sa ubistvima koje smo ja i Pavle izvršili u Sotu i u Kukujevcima".Samo na tom mestu, i nigde više u svojim odbranama u toku istrage, a i na prvom glavnom pretresu, dok još nije izmenio svoju odbranu, optuženi Vuković Goran nije priznao direktno svoje učešće u nekom od izvršenih ubistava, on samo tada prevaljuje deo odgovornosti na sebe, nema hrabrosti da u lice Nikoliću kaže da ih je on podstrekao da idu da zaplaše Krošlak Stevana. Medjutim, u svim drugim situacijama, optuženi Vuković upravo nastoji da ublaži svoju odgovornost i to tako što deo odgovornosti prenosi na nekog trećeg. Tako npr., on uopštenu činjenicu priznaje, da je to veče automobilom došao sa I-optuženim u Sot, ali kad treba konkretno da kaže koje je bilo njegovo učešće, on to jednostavno negira i u toj situaciji prikazuje sebe samo kao vozača koji je dovezao I-optuženog da on sam obavi zastrašivanje. Ili u drugoj situaciji, on sebe prikazuje kao posmatrača - npr. u pomoćnoj zgradi u Kukujevcima, gde samo drži uperen pištolj u Oskomić Nikolu,kojeg po njemu optuženi Drašković sam vezuje, a potom ga sam onako krupnog i teškog odnosi u ostavu, špajz. Dakle, negira da je on uopšte dolazio u neki kontakt sa Oskomićem, što sud nije prihvatio. Ili u trećoj situaciji, i kod krivičnog dela kradje, on je u vozilu čuvao stražu, a demontiranje točkova su izvršili drugi, nije on. Dakle, nigde on sebe ne prikazuje kao izvršioca, koji preduzima konkretnu radnju, niti priznaje konkretno učešće. Obzirom na ovu činjenicu koja se utvrdjuje na osnovu njegovih odbrana, sud dalje izvodi zaključak da je neosnovana odbrana optuženog Vukovića sa glavnog pretresa, da je bio pod strašnom prinudom psihičkom, i da je zbog toga davao odbranu u istrazi, jer on u istrazi nikada direktno nije priznao preduzimanje konkretne radnje na lišavanju života nekog od žrtava ovih zločina. S toga se postavlja pitanje šta je on usled te navodne prinude priznao u istrazi?.

Vezano za izvršenje krivičnog dela ubistva pok. Krošlak Stevana, sud prihvata odbranu optuženog Draškovića iz istrage, da je on u toku tog dana konzumirao alkohol, jer i optuženi Vuković potvrdjuje ovu činjenicu i kaže da se optuženi Drašković osećao na alkohol kada se našao sa njim oko 19 časova, ali da poslenjih dvojica nisu zajedno pili, tim pre što on, optuženi Vuković uopšte ne konzumira alkohol. Medjutim, bez obzira na popijeni alkohol u toku dana, sud je utvrdio da je optuženi Drašković bio potpuno uračunljiv u momentu izvršenja ovog krvičnog dela. Ova činjenica je utvrdjena kako na osnovu mišljenja i nalaza veštaka pok. Srbislava Mihajlovića, čiji iskaz je pročitan, tako i iz pismenog i usmenog nalaza veštaka dr. Božimira Savića, neuropsihijatra. Naime, veštak dr Mihajlović Srbislav, je dao jasan nalaz, da nema elemenata za smanjenje uračunljivosti kod optuženog Draškovića, ako se utvrdi u činjeničnom stanju, da on nije bio ugrožen od strane pok. Krošlak Stevana, neposredno pre ispaljivanja hitca iz pištolja.Kako je iz napred navedenih nalaza veštaka za sudsku medicinu i balističara, utvrdjen položaj tela pok. Krošlak Stevana i da je neosnovana odbrana optuženog Draškovića, da je bio okrenut licem prema pok. Krošlaku, te da je ispalio jedan za drugim, ukupno tri hitca, to je sud prihvatio i nalaz neuropsihijatra da je u takvoj situaciji on bio potpuno svestan svoga dela i bio potpuno u stanju da upravlja svojim postupcima. Za optuženog Vuković Gorana je takodje utvrdjeno, na osnovu nalaza pomenutih veštaka, da je prilikom vršenja krivičnog dela u Sotu, on takodje bio potpuno uračunljiv, i da ni kod njega nema bilo kakvih elemenata za smanjenje uračunljivosti.

...

Napred je rečeno da je sud uzeo kao osnovane odbrane optuženih iz istrage, koje nisu ostale "usamljene", već su našle potvrdu u drugim izvedenim dokazima ili pak u preduzetim radnjama u toku trajanja ovog postupka. Da je osnovana odbrana optuženog Draškovića, da je on pucao u pok. Krošlak Stevana, sem već navedenih činjenica, je i činjenica da je on prilikom rekonstrukcije dogadjaja u Sotu, 16.2.1994.godine, pokazao u dvorištu pok. Krošlaka, prvo šupu gde su bili sakriveni on i drugooptuženi, zatim vrata štale kroz koja je izašao oštećeni Krošlak, a potom i mesto gde je on ostvario kontakt sa pok. Krošlakom. Ova činjenica je utvrdjena na osnovu zapisnika o rekonstrukciji od 16.2.1994.godine, te pregledom fotodokumentacije koje su sačinjene prilikom ove rekonstrukcije. Jedino što optuženi Drašković nije baš u metar označio mesto gde se nalazio u momentu pucanja, što je i razumljivo, obzirom da je bio mrak, a dvorište mu je bilo nepoznato. Naime, rekonstrukciji je bio prisutan veštak balističar Jovanović Zoran, pa je on u svom pismenom nalazu dao mišljenje nakon pokazivanja i fiksiranja mesta koje je označio Drašković na rekonstrukciji, da bi u takvom položaju ispaljene čaure morale da se nadju nešto više iza okrivljenog Draškovića i na većoj daljini od njega, te ako se uzme kao stvarno mesto nalaženja ovih čaura, onda je po veštaku I-optuženi morao biti nešto više unapred za oko 2 metra od položaja koji je on pokazao na rekonstrukciji, akoji je snimljen na slici "3" fotodokumentacije sa rekonstrukcije.Iz ovog zapisnika je dalje utvrdjeno i pokazivanje dolaska i ulaska I i II-optuženog u Dvorište porodice Oskomić u Kukujevcima, koje pokazivanje je takodje fotografisano,i to kako pokazivanje dogadjaja u sporednoj zgradi, tako i pokazivanje dogadjaja u kući. Ovo pokazivanje optuženih na rekonstrukciji,po oceni suda, takodje ukazuje da je neosnovana odbrana I i II-optuženih na glavnom pretresu da su svoju odbranu u istrazi dali, jer im je tako sugerisano od strane radnika SUP-a, i to pod fizičkim maltretiranjem, kako se branko I-optuženi i psihičkom prinudom kako se branio II-optuženi. Neosnovana je njihova odbrana da su oni dobili "scenario", po kojem su morali dati izjavu, pa da su samo u skladu sa tim dobivenim "scenarijem" i na rekonstrukciji ponovili prvobitno datu odbranu,jer je i tada bio prisutan radnik SUP-a,pa su to morali da ponove. Neosnovanost njihovih odbrana, sem već napred ukazanih činjenica, proizilazi i iz činjenice da u njihovim odbranama ima takvih detalja, koje je mogao da iznese samo onaj ko je bio na mestu zločina. Takvi su detalji npr., da su kod prozora pomoćne zgrade obojica stajali i slušali komentar pok. Oskomića, dok je slušao vesti na radiju, tu njihove odbrane saglasne), ili pak detalj da je I-optuženi Drašković pocepao ličnu kartu Oskomić Nikole, a lična karta je nadjena pocepana na stolu prilikom vršenja uvidjaja, ili da su gajtanima od kasetofona i telefona vezali ruke i noge pok. Oskomića, kako to navodi I-optuženi, a u zapisniku o uvidjaju jekonstatovano da su odsečeni gajtani i na telefonu i kasetofonu i da su stvarno ovim gajtanima uvezane ruke i noge Oskomića. Dakle, ovi detalji ukazuju da je osnovana njihova odbrana iz istrage, da su upravo oni bili na mestu ovog zločina kritične noći i da ne može da se prihvati odbrana sa glavnog pretresa, da su takvu odbranu dali po scenariju. Naime, taj "scenarijo" bi morao da pretpostavlja vezu radnika SUP-a i suda, pa da se podatci iz spisa daju radnicima SUP-a,kako bi napisali ovaj scenario. Takva pretpostavka je lišena svakog osnova i po oceni suda ne može se o tome uopšte govoriti, jer za to nema ni indicija, a kamoli dokaza. Naprotiv, samo onaj ko je učestvovao u izvršenju ovih krivičnih dela, mogao je da iznosi takve detalje, koji stvarno postoje i koji proizilaze iz zapisnika o uvidjaju, fotodokumentacije i iz zapisnika o rekonstrukciji.

...

Ovde treba reći, da je odbrana u toku glavnog pretresa nastojala da obezvredi valjanost zapisnika o rekonstrukciji od 16.2.1994.godine i to prvo tvrdeći da rekonstrukciji nisu bili prisutni branioci,jer u zapisniku istražni sudija nije konstatovao prisustvo branilaca I i II optuženih, zatim kada je ipak utvrdjeno da su branioci bili prisutni, onda se osporavao ovaj zapisnik jer ga nije potpisao zapisničar i najzad da istražni sudija uopšte nije na licu mesta sačinio ovaj zapisnik. Radi raspravljanja ovih pitanja sud je u dokaznom postupku saslušao istražnog sudiju Branka Crnića, i svedoka Urukalo Stojana, advokata koji je u istrazi po službenoj dužnosti branio optuženog Vuković Gorana.

Iz iskaza svedoka, istražnog sudije Crnić Branka, sud je nesumnjivo utvrdio da je on na licu mesta prilikom vršenja rekonstrukcije u Sotu i Kukujevcima, u rukopisu sačinio zapisnik o rekonstrukciji, i da je na osnovu sačinjenog zapisnika na licu mesta u sudu otkucao zapisnik koji se nalazi u spisu, a da je tehničkom omaškom došlo do toga, da ovaj zapisnik nije potpisala zapisničar koja je konstatovana na početku zapisnika, a to je Andanovski Zorica. Naime, iz iskaza istražnog sudije, nesumnjivo proizilazi da je i zapisničar bila tad na liu mesta, a da on u svojoj praksi u rukopisu sačini zapisnik o rekonstrukciji navodeći sv činjenice koje se tu utvrde, a potom isti otkuca. Sud je u celosti poklonio veru istražnom sudiji u pogledu ovih činjenica.

Sa druge strane :ceneći iskaz svedoka Urukalo Stojana, sud je deo njegovog iskaza, da na licu mesta uopšte nije vodjen zapisnik,ocenio kao potpuno neosnovan. Naime, da je tačno to kako tvrdi svedok Urukalo, postavlja se pitanje kako bi istražni sudija mogao sve detalje da navede o činjenicama koje su utvrdjene prilikom rekonstrukcije, a ovaj zapisnik upravo obiluje detaljima, da to nije zapisao nalicu mesta. Tim pre, obzirom na veliku brojnost predmeta istraženih u ovom sudu, i činjenicu da je upravo istražni sudija Crnić Branko sam radio u istrazi u to vreme, s toga nije logično da u takvoj situaciji, istražni sudija napamet napiše i seti se detalja u ovom predmetu, tim pre što su u zapisniku tačno navedena i merenja i razdaljine, a prilikom pokazivanja optuženog Draškovića u Sotu.

Analizirajući u ostalom delu iskaz svedoka Urukalo Stojana, sud njemu veruje da je on bio istražni sudija, i da je on uvek kucao zapisnik o rekonstrukciji na licu mesta, ali sa druge strane sud veruje istražnom sudiji Crnić Branku, da on u svojoj praksi radi na ovaj način,kako je radio i u ovom predmetu. Takav način rada nije protivan odredbama ZKP-a. Naime, čl. 79. ZKP-a propisuje da se o svakoj radnji, preduzetoj u toku krivičnog postupka, mora sastaviti zapisnik istovremeno kada se radnja vrši,ili neposredno posle toga. Dakle, ovakvim postupanjem nije uradjeno ništa mimo odredaba ZKP-a.

Iz iskaza svedoka Urukalo Stojana, utvrdjeno je da je on kao branilac drugooptuženog bio prisutan ovoj rekonstrukciji, te da je bila prisutna i branilac I-optuženog, pok. Nevena Mihajlović, pa je sud u ovom delu prihvatio kao osnovan iskaz advokata Urukala, jer u spisu postoji i pismeni dokaz, a to je isplata naknade za prisustvovanje rekonstrukciji, koja naknada je isplaćena i advokatu Urukalu i advokatu pok. Neveni Mihajlović. Uz to, na fotodokumentaciji je snimljena i branilac - advokat Nevena Mihajlović, što je i advokat Urukalo potvrdio gledajući fotografije. Ovu činjenicu da je bila prisutna i pok. Nevena Mihajlovića potvrdjuje u svom iskazu i istražni sudija Crnić Branko. Na taj način je utvrdjeno da su oba optužena imala branioce, pa se iz tog razloga ne može umanjiti vrednost ovog zapisnika sa rekonstrukcije. Isto tako, razjašnjeno je zašto branioci

...

nisu konstatovani u navedenom zapisniku i zašto zapisničar nije potpisao ovaj zapisnik, radilo se o tehničkoj grešci, a obzirom na brojnost predmeta u ovom sudu u tom periodu, takve tehničke greške su moguće i po oceni suda ne dovode u pitanje pravnu valjanost preduzete rekonstrukcije, povodom koje je sačinjen ovaj zapisnik od 16.2.1994.godine.

Vezano za odbranu I i II-optuženog da su na rekonstrukciji ponovili ono što im je rečeno u SUP-u, jer je bio prisutan operativni radnik, Popović Milorad, čije je prisustvo konstatovano na zapisniku, sudje iz iskaza istražnog sudije Crnić Branka, dalje utvrdio da on u svojoj praksi uvek na rekonstrukciju pozove jendog operativca, da bi pomogao u poslovima koji se ukažu - npr. da se pronadje ključ od kuće de se vrši rekonstrukcija, da se obezbedi markirant, ili pak, da se obezbedi svedok koji ne dodje, a pozvan je na rekonstrukciju. Na taj način, razjašnjeno je i ovo pitanje i otklonjena sumnja da je operativni radnik bio prisutan da bi I i II optuženi zbog straha od njega, ponovili odbranu iz istrage.

Sud smatra da je izvršena rekonstrukcija pravno valjana istražna radnja, i da upravo potvrdjuje da je neosnovana odbrana optuženih Vuković Gorana i Drašković Pavla, da uopšte nisu bili u kritično vreme na mestu zločina.

Iz odbrana I,II i III-optuženih, sud je utvrdio kada, i pod kojim okolnostima su se njih trojica upoznali, da je III-optuženi bio komadant Dobrovoljačke čete, kojoj su pripadali I i II-optuženi i da su zajedno bili na ratištu, te da su bili kao vojska stacionirani u Nijemcima u vreme izvršenja ovih krivičnih dela. Iz odbrane optuženog Vuković Gorana, sud je utvrdio da to nije bilo obično poznanstvo, kako su to na glavnom pretresu nastojali da prikažu sva tri optužena, već da su se oni sprijateljili i da su izlazili zajedno, i to da je više sa trećeoptuženim bio II-optuženi Vuković, nego optuženi Drašković. Naime, iz odbrane II-optuženog Vukovića proizilazi da je on pomagao i išao sa III-optuženim kako bi raznosili gradjevinski materijal po selima Srema, a o toj prodaji gradjevinskog materijala u odbrani govori i III-optuženi Nikolić, pa je sud uzeo to kao istinu.S toga sud ceneći odbranu III-optuženog Nikolić Milana, nije prihvatio kao osnovan deo odbrane, da se njih trojica nisu posebno družili, jer on sam kaže da je II-optuženi sa njim vozio gradjevinski materijal, crep, da su odlazili zajedno kod IV-optuženog. Ovu činjenicu, da su bili i kod IV-optuženog u svojoj odbrani u istrazi potvrdjuje i IV optuženi Živković Petar.

Sud nije prihvatio odbranu optuženog Nikolić Milana sa glavnog pretresa, da je i on bio fizički maltretiran od strane radnika SUP-a, te da je morao dati odbranu onakvu kakvu je dao. Ovo iz razloga što prvo iz lekarskog izveštaja ne proizlazi da je on imao bilo kakve povrede, a drugo činjenica je da on u toku istrage nikada nije priznao izvršenje krivičnih dela, zbog kojih je vodjena istraga - a to je podstrekavanje na četvorostruko ubistvo, pa se onda postavlja pitanje kako je to doprinelo fizičko maltretiranje i ucena da on iznese odbranu,kakvu je dao. Po oceni suda, činjenica je da je ideja o zastrašivanju Hrvata, i drugih nesrpskih nacionalnosti potekla upravo od III-optuženog, ali on tu činjenicu nikada nije priznao. Medjutim, to proizlazi iz odbrane I i II-optuženih,kojima sud veruje u tom delu, jer oni su bili dobrovoljci u četi koju je vodio kao komandant III-optuženi, bili su mu odani, sprijateljili su se i upravo su realizovali ideju koju je on imao.

...

Ova činjenica je posebno značajna, kod ocene odbrane IV-optuženog Živković Petra i utvrdjivanja činjenice da li je izazivanje nacionalne mržnje za Sot potekla od IV-optuženog, te da li je on podstrekao I, II i III-optužene da prema Krošlak Stevanu izvršen pritisak uperen na izazivanje ove mržnje, te da je on dao ideju da ovi optuženi dodju noću u Krošlakovu kuću maskirani kapuljačama tzv. "Fantomkama" i sa oružjem u rukama. Na osnovu izvedenih dokaza, sud je izveo zaključak da za takvu tvrdnju optužnica nema podlogu, ni u odbranama optuženih, a ni u izvedenim dokazima. Ni jedan od optuženih nije nikada rekao da je ideju dao IV-optuženi Živković. Naprotiv, iz odbrane I i II-optuženih, proizlazi da je osnovana odbrana IV-optuženog Živkovića da su jedno veče došli u kuću kod njega u Sot sa III-optuženim, i da mu je III-optuženi Nikolić rekao da njima da odredjene podatke za Krošlak Stevana. Dakle podatke o Krošlaku je dao na traženje III-optuženog a ne samoinicijativno, u cilju vršenja pritiska ugrožavanjem sigurnosti na Krošlak Stevana.
Analizirajući odbranu IV-optuženog u istrazi, sud mu veruje, da je on bio uveden u ceo ovaj slučaj, i da je nesvesno ušao u njega, da je njega III-optuženi zloupotrebio da bi dobio odredjene podatke, da on nebi dao podatke za Krošlaka da je znao šta će se dogoditi. Sud smatra da je optuženi Živković isrekn, jer, prvo, nelogično je da on optuženima kao dobrovoljcima i učesnicima u ratu, sugeriše kako da izvrše zastrašivanje Hrvata i pripadnika drugih nesrpskih nacionalnosti, da koriste "Fantomke", a pri tom pitanje je da li je on nekad uopšte video te "fantomke" i da li je znao da ih I i II optuženi imaju,kao pripadnici Specijalne diverzantske jedinice. Drugo, zašto bi on podstrekao I-optuženog na mržnju prema Hrvatima, ako sam optuežni kaže da on ima negativan stav u odnosu na Hrvate, zbog onoga šta su u ratu radili, (ubile su mu Ustaše brata i tetke i neke dobre drugove),ili pak, da podstrekava II i III-optužene iz čijih odbrana u istrazi proizlazi da su oni idući po selima Srema, konkretno u Kukujevcima, prikupljali od meštana podatke o ljudima koji su prohrvatski nastrojeni i koji su simpatizeri HDZ-a. Dakle, po oceni suda nije ni logično, ni životno da je IV-optuženi bio podstrekač. Uz to dokazi vezani za Krošlak Stevana su potvrdili odbranu IV-optuženog da on nije uopšte imao ni razloga ni motiva, da se ideja o verskoj mržnji i netrpeljivosti realizuje upravo na Krošlak Stevanu, Slovaku, za koga je utvrdjeno iz iskaza svedoka da je bio dobar čovek i da se nije bavio politikom. Iz iskaza svedoka kojima je sud verovao, (Krošlak Petar, Mijo, Krošlak Zuzana,), utvrdjeno je da je optuženi Živković bio u dobrim odnosima sa pok. Krošlakom, da mu je Krošlak pomagao, sa traktorom u obavljanju nekih poslova, da je pok. Krošlak dao glas Radikalnoj stranci na izborima, a čiji je predsednik u selu bio IV-optuženi.Kad se ovim utvrdjenim činjenicama dodaju i činjenice koje su utvrdjene iz iskaza svedoka Šafarik Branka i Gavrić Petra, kojima je sud u tom delu poverovao, onda se dolazi do zaključka, da nema dokaza da je IV-optuženi Živković bio podstrekač za izvršenje krivičnog dela izazivanje rasne i verske netrpeljivosti,mržnje ili razdora, a preko pok. Krošlak Stevana, da bi se iz Sota iselili pripadnici nesrpskih nacionalnosti. Tako je svedok šafarik Branko u svom iskazu potvrdio da je on bio predsednik Izvršnog saveta Mesne zajednice u vreme kada je Živković bio podpredsednik Opštine, i da on nikada nije ispoljvao netrpeljivost prema nekoj nacionalnosti, te da je bio angažovan oko bezbednosti u Selu. Svedok Gavrić Petar u svom iskazu, takodje potvrdjuje da se optuženi Živković zalagao za mir u Selu, da se borio da ne dodje do ekcesa u selu, da je bio aktivan u Mesnoj zajednici. Po oceni suda, takav čovek, kako ga opisuju svedoci, nije mogao istovremeno i da se zalaže za bezbednost i mir u Selu, i da raspiruje nacionalnu mržnju i razdor u tom istom Selu, a posebno ne preko pok. Krošlak Stevana, za kojeg je utvrdjeno da je bio u dobrim odnosima.

...

Sud veruje odbranu IV-optuženog iz istrage, da on izmanipulisan i da se na lukav način ušlo u njegovu kuću pod motivom, da se kod njega otvori kafana, i da III-optuženi dobija od njega podatke, te da se on bojao III-optuženog, pre svega bojao se da se njegovoj kćerci nešto ne desi. Ovakva odbrana IV-optuženog u istrazi je logična i životna, jer razumljivo je da se roditelj boji za sudbinu svoga deteta, i da ni jedan roditelj nebi želeo za svoju kćerku, mladu devojku, perspektivu u vezi sa ženjenjem žovekom. Uz to sam IV-opuženi je izneo i druge činjenice na osnovu kojih se kod njega pojavio strah u odnosu na III-optuženog, pa on tako u odbrani i kaže "da sam video da je III-optuženi ubio nekog, o ovome nebih smeo ništa da kažem". Ovo ima značaja, jer je IV-optuženi ćutao o onome šta mu je u razgovoru prilikom susreta u Šidu, rekao III-optuženi Nikolić Milan, u prisustvu II-optuženog "Šojke". Naime, IV-optuženi u svojoj odbrani kaže, da je tom prilikom III-optuženi Nikolić rekao da je napravljena greška sa njihove strane i da je u Sotu pogrešio Drašković Pavle,koji je pucao na Krošlaka, a da je u Kukujevcima, uradjeno stručno sa prigušivačem i u rukavicama.Dakle, optuženi Živković je znao, da je u pok. Krošlaka pucao Drašković, ali o tome nije nikom govorio jer se bojao III-optuženog. U ovakvoj njegovoj radnji, moglo bi se eventualno govoriti o drugom krivičnom delu - prikrivanju, ali za to delo protiv optuženog Živkovića nije podignuta optužnica, niti je dat opis takve radnje, da je on znao ko je izvršio krivično delo u Sotu, da je o tome ćutao.

Ovu činjenicu, da je optuženi Nikolić rekao da je u Sotu napravljena greška, potvrdjuje u svojoj odbrani i II-optuženi Vuković, pa po oceni suda i taj detalj ukazuje da nema dokaza da je umišljaj optuženog Nikolića bio da se Krošlak Stevan liši života.

Činjenica da se optuženi Živković plašio III-optuženog Nikolića, vidi se i prilikom suočenja koje je izvršeno u istrazi izmedju ova dva optužena. Naime, u tom suočenju optuženi Živković nije odredjen kao u prvobitnoj odbrani u pogledu razgovora,koji je izmedju njih vodjen u Šidu, a vezano za izvršena ubistva. Tačnije nije bio siguran ko je od njih dvojice, da li III-optuženi, ili II-optuženi zv."Šojka" rekao da je u bistvo u Sotu bilo greška, a da je trostruko ubistvo u Kukujevcima, izvršeno profesionalno i stručno, da bi na kraju rekao da zaključuje da je te reči ipak izgovorio "Šojka", i da je on kazao da je okrivljeni Pavle pogrešio u Sotu. Takvu izmenu u njegovoj odbrani sud ne prihvata, jer [redacted] nije logična. Nije logično da II-optuženi, obzirom na njegovo strahopošotovanje prema svom komadantu, III-optuženom, u njegovom prisustvu vodi glavnu reč i da se on izjašnjava o tako važnom dogadjaju,kao što je ovaj u Sotu.Uz to, i drugooptuženi [redacted] u odbrani kaže da je te reči izgovorio III-opuženi NIkolić, što mu sud veruje. Dakle, i ovo suočenje potvrdjuje napred naveden zaključak suda, da nijedan od tri optužena nije imao snage ni hrabrosti da u lice kaže III-optuženom ono za šta bi on mogao biti odgovoran.

Sud je cenio odbranu IV-optuženog Živković Petra, koju je dao na glavnom pretresu,kada je izmenio odbranu u odnosu na onu iz istrage, pa istu nije prihvatio.Neprihvatljiva je odbrana optuženog Živkovića sa istrage, da u njegovoj kući nije bilo reči o Krošlak Stevanu, da I i II-optužene uopšte nezna i da ih je prvi put video u istrazi, da se ne seća da su oni dolazili kod njega kući i da nije vodio razgovor sa III-optuženim o kojem je napred bilo reči, te da nije dao podatke za Krošlak Stevana. Naime, I, II i III-optuženi su saglasni u odbrani iz istrage, da su oni bili kod optuženog Živkovića u Sotu, I i II-optuženi su saglasni sa njegovom odbranom iz istrage, da im je upravo IV-optuženi dao podatke za Krošlak Stevana, da živi sam sa majkom, da je lovac i to podatke je dao na traženje III-optuženog, da im pruži odredjene podatke, da je govoreći u istrazi o razgovoru u Šidu, konkretno spomenuo "Šojku", jer je taj nadimak II-optuženog čuo u istrazi, te da je takvom odbranom u istrazi hteo da se osveti III-optuženom.Ovakva izmena odbrane je neprihvatljiva obzirom na niz detalja u odbrani IV-

...

optuženog koji detalji se slažu sa odbranama I i II-optuženog iz istrage, pa se ne može prihvatiti da je takve detalje izmišljao IV-optuženi da bi se osvetio III-optuženom, jer mu je zaveo kćerku i da bi ga što više teretio kako su mu to sugerisali u SUP-u.Ovaj zaključak suda se vidi u nizu detalja, i to: npr. kad govori o razgovoru u Šidu, on tačno uz nadimak "Šojka"! opisuje mladića, koji je bio sa III-optuženim - mršav mladić,a to upravo odgovara opisu II-optuženog,zatim u suočenju sa II-optuženim, IV-optuženi mu kaže da je on dolazio par puta sa III-optuženim, kod njega, dok je u suočenju sa I-optuženim, rekao da je on samo to veče,krajem marta 1993.godine bio sa Nikolićem kod njega, koji detalji se slažu sa odbranama navedenih optuženih. Ili pak detalj, oko obijanja kuće Gavrić Dragice, u razgovoru sa III-optuženim Nikolićem. Naime, on u odbrani kaže, da mu je povodom tog dogadjaja III-optuženi rekao "Jezik za zube", pa se onda opravdano postavlja pitanje, zašto je uopšte izmišljao i obijanje kuće Gavrić Dragice, ako to obijanje stvarno nije izvršeno, i ako on stvarno nije vodio razgovor sa III-optuženim, vezano za ovaj dogadjaj,jer se u podsvesti bojao da su to uradili ljudi III-optuženog. Sud smatra da je upravo istinita odbrana IV-optuženog u istrazi i da se on neosnovano na glavnom pretresu brani da je sve te detalje iznosio da bi teretio III-optuženog. Sud zaključuje, da je IV-optuženi upravo izmenio odbranu na glavnom pretresu, jer su i ostali optuženi pobijali svoje odbrane u istrazi, pa je pošao od životne logike- zašto on sam da ostane kod odbrane koju je dao u istrazi i da time svaljuje deo odgovornosti na ostale optužene, ako već oni sami u celini pobijaju navode optužnice i tvrde da nemaju veze ni sa jednim ubistvom.

Po oceni suda, IV-opuženi Živković Petar, uopšte nije imao razloga da menja svoju odbranu na glavnom pretresu, jer dokazi koji su izvedeni u ovom predmetu su išli u prilog njegove odbrane, da nije imao motiv niti razloga da se pritisak vrši na Krošlak Stevana, a da ta činjenica, da je dao podatke za pok. Krošlak Stevana, koje je od njega tražio III-optuženi, nije sama po sebi dovoljna, da se izvede zaključak da je on podstrekavao na rasnu i versku, netrpeljivost, ili mržnju u Selu Sot.Još jedan detalj ukazuje da je istinita njegova odbrana iz istrage. Naime, on u svojoj odbrani uistrazi govori da su u njegovu kuću dolazile mnogobrojne izbeglice , i da bi on u situaciji kad III-optuženi dodje sa svojim ljudima kod njega, govorio ovim izbeglicama da treba da odu, da bi on razgovarao sa gostima. Ovaj deo njegove odbrane,potvrdjuju u svojim iskazima svedoci Vlaisavljević Vlada i Vlaisavljević Milica, čije iskaze je sud pročitao i utvrdio da su oni kao izbeglice dolazile u kuću kod IV-optuženog, gledali bi zajedno TV program, a da bi bili zamoljeni od IV-optuženog, da odu, da bi on obavio neki razgovor. Oni dalje u iskazu kažu, da on njima tad nije rekao zašto treba da odu iz kuće.Svedok Vlaisavljević Vlado, dalje u iskazu kaže da je kod optuženog Živkovića dolazilo u kuću dosta ljudi i to kako u uniformi, tako i u civilu i da on te ljude nezna,nezna da li su oni iz Krajine,ili iz Srbije, ali zna da bi im optuženi Živković, kad takvi ljudi dodju rekao da treba da odu, pa su on i supruga odlazili iz njegove kuće. Sud je poverovao ovim svedocima, jer su oni objektivno izneli činjenice koje su im bile poznate. Sam Živković Petar, je u odbrani u istrazi rekao da je III-optuženi Nikolić od njega tražio da omogući njegovim ljudima, kad naidju da popiju kafu, malo posede, pa upravo detalji iz iskaza navedena dva svedoka ukazuju da je osnovana odbrana optuženog Živkovića da je dosta ljudi dolazilo kod njega u kuću, pa i III-optuženi sa njegovim ljudima.

...

Sud je pregledao pismene dokaze vezane za IV-optuženog Živković Petra,a to su zapisnici o pretresanju stana i to kako u Bačincima, tako i u Sotu od 12.1o.1993.godine, te potvrdu oprivremeno oduzetim predmetima, pa je utvrdjeno da je nakon lišavanja slobode IV-optuženog, izvršen pretres oba stambena objekta gde oboravi on i njegova porodica i da su oduzeti oni predmeti,koji konkretno za ovaj krivični predmet nemaju značaja. Naime, iz potvrde proizilazi da je izmedju ostalog oduzeta, jedna vazdušna puška,jedan okvir za AP, sa jednim metkom,7,62 mm, snajperica, što je bilo od značaja sigurno u krivičnom postupku koji je protiv njega vodjen za krivično delo iz čl. 33. st. 2. Zakona o oružju. Naime, iz izvoda iz kaznene evidencije za IV-optuženog sud je utvrdio da je on osudjivan za navedeno krivično delo 1994.godine. Sem ovog oružja, oduzet je i alat,ručni cirkular, motorna testera, što takodje nema značaja u ovom predmetu.

Supruga optuženog Živković petra, Živković Marija je koristila svoje pravo iz čl. 227. ZKP-a, pa na glavnom pretresu nije želela da svedoči, pa je sud rešenjem izdvojio zapisnik o njenom saslušanju iz istrage. Isto tako na prvom lgavnom pregresu kćerka IV-optuženog, svedok Živković Aleksandra - Sanja, je koristila pravo da ne svedoči na osnovu čl. 227. ZKP-a, tako da nije davala iskaz, a kada je pozvana na sledeći glavni pretres, nije pristupila jer senalazi u Kanadi, pa je odlučeno da se ona neće ponovo pozivati. Ista odluka doneta je i za oštećene Oskomić Zlaticu, Kovačević Muniku, i Oskomić Stipicu, za koje se dostava poziva vratila, sa naznakom da su se odselili u Republiku Hrvatsku, a to su potvrdili i pristupeli svedoci.

Sud je cenio iskaz svedoka Benković Anice, čiji iskaz je pročitan sa ranijeg glavnog pretresa, pa je iz iskaza ovog svedoka utvrdjeno da je osnovana odbrana I, II i III-optuženih iz istrage, da su njih trojica izlazili zajendo, družili su se, što upravo ova svedokinja potvrdjuje. Ona je radila kao konobarica u kafiću u Ilincima, gde se upoznala sa sva tri optužena, koji su dolazili,kako ona kaže često, u kafić. Dalje objašnjava da su oni dolazili nekada sva trojica zajedno, nekad dvojica, ili pak pojedinačno, te da je bila u dobrim odnosima sa njima. Svedokinja je po nacionalnosti Hrvatica i ona u svom iskazu govori o korektnom ponašanju svih optuženih, ona smatra da njih trojica nisu skloni da ugrožavaju druge ljude, te u iskazu kaže da bi ona mogla mirne savesti i bez bojazni da poveri svoju decu, da ostanu sa njima, nebi se plašila. Sud ovoj svedokinji veruje, to je njeno subjektivno osećanje, jer su sigurno optuženi u njenom prisustvu bili korektni i nisu ispoljavali nacionalnu mržnju u odnosu na nju, ali objektivne činjenice govore da su oni imali negativan stav prema Hrvatima i da su upravo zastrašivanja vršili kako bi se Hrvati, i pripadnici druge nesrpske nacionalnosti iselili i otišli u Hrvatsku.

Po oceni suda, značajan deo u iskazu ove svedokinje je činjenica da je ona sigurna da 9.aprila 1993.godine, optuženi Drašković se nije pojavio u tom kafiću. Naime, tog dana je njen rodjendan, ona po tome pamti da je to bio upravo taj datum, očekivala je I-optuženog, da bi ga počastila povodom rodjendana, ali da se on nije pojavio.Dva-tri dana posle toga datuma, ona je čula da je on u to vreme imao neku vezu sa Ruskinjom. Upravo za ovo veče - 9.4.1993.godine, kada je ubijen pok. Krošlak Stevan u Sotu, optuženi Drašković Pavle, se na glavnom pretresu, kada je izmenio svoju odbranu branio tvrdeći da ima alibi za to veče i da je bio pritvoren zajedno sa jednom devojkom,Ruskinjom, da je ona potom iz OUP-a Šid sprovedena u pritvor KP Doma.Ovakva izmenjena odbrana optuženog Draškovića, nije prihvaćena,jer je sud pribavio pismene dokaze kojim ovaj alibi nije potvrdjen.

...

Iz dopisa Vojne pošte Jankovci, broj 25/39o, od 29.5.1995.godine, sud je nesumnjivo utvrdio da je lo.4.1993.godine, oko 23 časa, optuženi Drašković pavle pritvoren od strane Vojne policije zbog remećenja javnog reda i mira i fizičkog napada na drugo lice.

Iz dopisa SUP Sremska Mitrovica, OUP Šid, od 29.6.1995.godine, sud je utvrdio da u dane 9. i lo. aprila 1993.godine, ni po kom osnovu u njihove prostorije nije priveden niti zadržan ni optuženi Drašković Pavle, a niti ženska osoba pod imenom Aleksandra, Ruska državljanka. iz ovog dopisa je dalje utvrdjeno, da to proizilazi iz njihove knjige - registra privedenih i zadržanih lica,koju oni vode, i u koju knjigu se obavezno upisuju datum i vreme privedenog ili zadržanog lica, te da bi sigurno ovakav dogadjaj, a kako se to Drašković branio, bio registrovan. u sklopu ova dva dokaza o tome da se ne može prihvatiti izmenjena odbrana optuženog Draškovića, je i dopis istražnog zatvora KP doma Sremska Mitrovica, pod brojem 64o-847, od 21.12.1995.godine, iz kojeg je sud dalje utvrdio da se kod njih u pritvoru nije nalazila devojka iližena po nacionalnosti Ruskinja sa imenom Aleksandra i to počev od 9.aprila, pa bilo kojeg dana posle ovoga, do konca aprila 1993.godine. Jednostavno, takvo lice kod njih u pritvoru nije bilo ni pre, ni posle navedenog datuma. Prema toj izmenjenoj odbrani optuženog Draškovića, devojka, Ruskinja - Aleksandra, je bila sprovedena u pritvor u Sremskumitrovicu, a da je to bilo stvarno tako, Istražni zatvor bi imao ovaj podatak. Ovde treba reći da je pre ovog dopisa od Odeljenja pritvora, sud dobio prvi dopis broj 64o/844, kao odgovor na traženje suda, o boravku ove devojke u pritvoru,pa je u tom prvom dopisu pogrešno dat odgovor za mesec oktobar 1993.godine, a ne za traženi april 1993.godine. Iztog prvog dopisa proizilazi da je u periodu od 14.lo.1993.godne, do 16.lo.1993.godine, kodnjih u pritvoru boravila strana državljanka Aleksenko Marina i to koju su priveli radnici SUP-a Sremska Mitrovica, na osnovu izveštaja o lišavanju slobode. Medjutim, podatak iz ovog dopisa nije značajan zaovaj predmet i za alibi prvooptuženog, koji je proveravan, paje zato sud ponovo tražio od KP doma podatak za april 1993.godine.

Dakle, navedeni pismeni dokazi ukazuju da je osnovana prvobitna odbrana optuženog Draškovića, data uistrazi, da je 9.4.1993.godine, on bio na mestu zločina u Sotu i da je on pucao i lišio života Krošlak Stevana. napred navedeni dokazi koji suocenjeni, a vezano za ubistvo pok. Krošlak Stevana, potvrdili su da je u ovom ubistvu optuženi Drašković Pavle, delovao kao izvršilac, on je sam doneo odluku, da pored zastrašivanja i liši života Krošlak Stevana, da je umišljaj optuženog Vuković gorana, bio samo zastrašivanje Krošlak Stevana, kao Slovaka i pripadnika nesrpske nacionalnosti. Navedeno ukazuje da nema dokaza, da je optuženi Nikolić Milan postrekao I i II optužene da sem zastrašivanja, izvrše i ubistvo pok. Krošlaka, kako bi to ubistvo "odjeknulo" i da nema dokaza o medjusobno postignutom dogovoru, izmedju optuženih, da I i II-optuženi zajedno liše života Krošlak Stevana. isto tako nema dokaza da je optuženi Živković petar podstrekao na raspirivanje nacionalne mržnje u Selu Sotu, I, II, i III-optužene, kakoto stoji u optužnici, a da se ovo zastrašivanje izvši preko Krošlak Stevana, pa da je tek nakon tog podstrekavanja od njegove strane, III-optuženi dalje vršio podstrekavanje I i II-optuženog, da ne samo zatraše Krošlak Stevana, - već da ga i liše života. Ovakav navod optužnice nije potvrdjen ni jednim dokazom. Očevidaca ovog zločina nema, tu su samo optuženi, a ni jedan od njih nije potvrdio ovakav navod optužnice ni u sjednoj svojoj izjavi.

...

Vezano za ovo krivično delo ubistva Krošlak Stevana uSotu, treba reći još i to, da je sudeće veće dana 21.3.1996.godine, izvršilo izdvajanje materijala sa video-kaseta, koji se ne može kao dokaz koristiti u ovom predmetu, koje izdvajanje je konstatovano u zapisniku od 21.3.1996.godine. Ovo izdvajanje je izvršeno povodom pravosnažnosti rešenja ovog suda od 22.12.1995.godine i rešenja Vrhovnog suda SR Srbije, broj Kž. II-19/96 od 2o.2.1996.godine. Iz ovog zapisnika je vidljivo da je materijal sa prve video-kasete, koja ima datum 12.1o.1993.godine,kompletno izdvojen jer se ne može koristiti kao dokaz. Snimak traje 32 minuta i 43. sekunde, predstavlja delimičnu rekonstrukciju, izvršenog krivičnog dela u Sotu, na štetu pok. Krošlak Stevana i to na osnovukazivanja I-optužcnog Drašković Pavla, a kojom radnjomnije rukovodio istražni sudija, već operativni radnik SUP-a Sremska Mitrovica Popadić Milan. Naime, tog dana optuženi Drašković Pavle je vodjen da pokaže mesto gde je baciopištolj, biojeprisutan istražni sudijaOpštinskog suda uŠidu, Milanković Miloš koji je trebao da izvrši uvidjaj, kao hitna radnja koja ne trpi odlaganje, a u cilju pronalaženja bačenog pištolja. medjutim, na ovoj prvoj video-kaseti se upravo vidi da ovu radnjunnije preduzimao istražni sudija, negosve vreme se optuženom Draškoviću, upravo obraća operativni radnik Popadić Milan, a istražni sudija se samo tu nlazi bez ikakvog učešća. Tom prilikom nije pronadjen pištolj, tako da nije bio ni jedan deo na toj video-kaseti, koji bimogao da ostane, kao dokaz - npr. deo fiksiranja pronalaženja pištolja, te je kompletna kaseta izdvojena. Istražni sudija Milanković nije nikad sačiniozapisnik o ovoj preduzetoj radnji, pa obzirom da u tom slučaju nisu poštovane odredbe Zakona okrivičnom postupku, sud je odlučujući o predlogu zamenika OJT-a Udicki Predraga, da se kao svedok sasluša istražni sudija,ocenio da je ovaj predlog suvišan. naime, po oceni suda, postavlja se pitanje ukom svojstvu bise on pozvao, da govori oovoj preduzetoj radnji 12.1o.1993.godine, koja nije uradjena zakonito. U svojstvuistražnog sudije nebi biopozvan, jer da je postupao kao istražni sudija, sačinio bi valjan zapisnik, zatim radnju biprеduzeo on, a nebi dozvolio da mu radnik SUP-a preduzima hitnju radnj,koja ne trpi odlaganje, i koju po ZKP-u može samoda preduzme istražni sudija. Drugo, po oceni suda nebi se mogao saslušati ni u svojstvu gradjanina, svedoka o tome šta je optuženi Drašković rekao prednjim, radniku SUP-a, jer se takva izjava njegova nebi mogla koristiti. S toga je sud odbio predlog za njegovo saslušanje.

Činjenica je da je tog 12.1o.1993.godine, operativni radnik SUP-a Sremska Mitrovica, Popadić Milan, prekoračio ovlašćenja koja ima prema ZKP-u, preduzimao radnju koju on ne može da preduzima, vršio delimičnu rekonstrukciju, ašto mu jeomogućio istražni sudija Milanković Miloš, zbog kojeg propustaje snimak koji traje više od pola sata morao biti izdvojen. Sud je takodje odbio predlog zamenika OJT-a Udicki Predraga, da se u dokaznom postupku, a vezano za ubistvo u Sotu, saslušaju kao svedoci ovlašćena službena lica MUP-a Srbije u eogradu, Zlatković Dragan i Milošević Dragan, na okolnost da su oni uz pmoć dektetora pronašli pištolj "Crvena zastava M-57",cal. 7,62 mm, na livadi koju je prethodno pokosioŠafarik Branko. Ovaj predlog je odbijen, iz razloga što je sud nakon detaljnog saslušanja Šafarik Branka iGavrićpetra, nesumnjivo utvrdio daje uzpomoć dektetora "Tetejac" pronadjen na toj livadikoja je košena tog dana, pabi saslušanje radnika SUP-a na istuokolnost bilo suvišno. Sem navedenih predloga, odbijen je ipredlog zamenika OJT-a, da se saslušaju ovlašćeni radnici SUP-a Sremska Mitrovica, Popović Milovan, Popadić Milan, Vuković Ljubiša i Jokić Rade, na okolnost - primene fizičke sile i prinude nad okrivljenima, te davanja otkucanog teksta sa izjavama, a kako su se branili optuženi na glavnom pretresu.

...

Ovaj predlog je odbijen , jer je sud preko drugih dokaza - to je lekarski izveštaj, te detalja iz odbrane optuženih, utvrdio da je neosnovana odbrana optuženih sa glavnog pretresa, da je postojala fizička sila i prinuda u istrazi i da su oni dobili"scenario" po kojem su morali da daju iskaze u istrazi, a o tome je bilo reči kod ocene ovih dokaza. Naime, bilo bi suvišno saslušavati na istu okolnost još četiri radnika SUP-a.

U cilju rasvetljavanja ove činjenice da li je bilo fizičkog maltretiranja I-optuženog, sud je odlučio da sasluša kako Novoselac Sašu, tako i drugog pritvorenika iz sobe, u kojoj je bio I-optuženi, a to je Henić Jovana. Medjutim, na glavnom pretresu, nakon saslušanja svedoka Novoselac Saše, i pribavljenog pismenog izveštaja od zatvorskog lekara, sud je odlučio da ne provodi dokaz saslušanjem svedoka Henić Jovana, tim pre što se dostava za njega vratila neuručena, sa naznakom da je nepoznat na adresi, a dobijen je izveštaj od SUP-a Indjija, da seHenić Jovan na adresu u Čortanovcima, nije pojavljivao od izlaska iz zatvora, tako da se nezna gde je sada. Traganje za ovim svedokom, samo bi po oceni suda dovelo do odugovlačenja ovog postupka koji je i pored toga dugo trajao, a radi se o pritvorskom predmetu,tim pre što je po istoj okolnosti sud imao iskaz jednog pritvorenika - Novoselac Saše.

Iz dopisa MUP Republike Srbije, SUP-a Sremska Mitrovica,od 15.11.1994.godine, sud je utvrdio da je pre lišavanja slobode, lo.lo.1993.godine, prvooptuženi bio podvrgnut poligrafskom ispitivanju, kojem ispitivanju je bio podvrgnuti II-optuženi,prilikom njegovog lišenja slobode, dok je na ovakvo ispitivanje optuženi Nikolić Milan vodjen 21.4.1993.godine.

Iz dopisa istog SUP-a, od 17.11.1994.godine, utvrdjeno je da je Vuković Goran zv. "Šojka", došao u SUP da se prijavi kao izvršilac krivičnog dela kradje - oduzimanja četiri točka sa putničkog vozila marke "Golf"i to odmah narednog dana po izvršenju ovog krivičnog dela, medjutim, tom prilikom II-optuženi nije ništa spominjao oko ubistva u Sotu i Kukujevcima. Naime, u jednom momentu, drugooptuženi je u svojoj odbrani tvrdio da se on sam prijavio, radnicima SUP-a i to nakon što mu se rodio sin, jer više nije mogao da taji te činjenice,oko ovih ubistava, odlučio je da živi normalno.Kasnije je on tu odbranu porekao a i navedeni dopis, ukazuje da on nije sam prijavio izvršenje ubistava u Sotu i Kukujevcima. Iz ovog dopisa proizilazi da je operativni radnik OUP-a Šid Kovljan Predrag koji je vodio razgovor sa II-optuženim zbog navedenog krivičnog dela kradje, znao da je raspisana lokalna potraga za Vuković Goranom i dr. pa su obavešteni radnici SUP.a Sremska Mitrovica, koji su preuzeli Vukovića, a nepsoredno pre njegovog lišavanja slobode.

Iz dopisa Vojnog odseka Medvedja od 19.6.1995.godine, utvrdjeno je u kojem vremenu u 1991.godini je optuženi Drašković bio učesnik u ratu.

Iz dopisa SUP-a Leskovac od 27.12.1995.godine, pod brojem 3806, sud je utvrdio koje godine i za koje krivično delo je ranije osudjivan optuženi Drašković Pavle. Iz izvoda iz kaznene evidencije za Vuković Gorana i Nikolić Milana, koji je dostavljen od SUP-a Kragujevac, 11.1.1996.godine, sud je utvrdio da ova dva optužena ranije nisu bila kažnjavana.

...

550

O dokazima koji su vezani za trostruko ubistvo izvršeno u Kukujevcima, u noći izmedju 29. i 3o.jula 1993.godine:

Iz zapisnika o uvidjaju istražnog sudije ovog suda broj Kri.3o/93, od 3o.jula 1993.godine, sud je utvrdio vreme i mesto, kuću u kojoj je izvršeno trostruko ubistvo, imena žrtava, da se radi o bračnom paru Oskomić Nikoli i Oskomić Agici, iz Kukujevaca, te starici Tomić Mariji, zatim položaj i mesto gde su zatečena navedena tri leša,kao i stanje u kojem su zatečeni, stanje stvari u prostorijama, gde se ubistvo dogodilo, zatim broj i raspored čaura, i zrna cal. 7,65 mm.Pregledom fotodokumentacije, koja je sačinjena prilikom ovog uvidjaja, utvrdjeno je da se radi o veoma lepo uredjenoj kući porodice Oskomić u Kukujevcima, Ul.Vladimira Nazora br. 4o. Navedena kuća ima pomoćnu zgradu, a u zapisniku o uvidjaju je konstatovano stanje u ovoj pomoćnoj zgradi - odsečen gajtan od telefona i kasetofona,pocepana lična karta na stolu, pocepane krpe , a u ostavi - špajzu, se vidi na ovoj fotodokumentaciji leš pok. Oskomić Nikole, sa zavezanim rukama i nogama.Ova fotodokumentacija ukazuje da se radi o jednom imućnom domaćinstvu, u dvorištu je snimljen i traktor ove porodice, tu su šupe, čardak, sve ono što jedno imućno poljoprivredno domaćinstvo ima. Fotodokumentacija o unutrašnjosti glavne kuće, gde su nadjeni leševi Oskomić Agice i Tomić Marije, razmešteni kreveti, te odeća u kojoj su bile ove dve žene u momentu ubistva, ukazuje da se ubistvo desilo u toku noći, u vreme kada su se obe pripremile za spavanje. Dalje je iz ove fotodokumentacije vidljivo da je telefon u predsoblju bio iskopčan iz zida.

Iz zapisnika o veštačenju MUP-a Novi Sad, Odelenje unutrašnjih poslova Sremska Mitrovica, od 14.1o.1993.godine, te pregledom fotodokumentacije, ovog izvršenog veštačenja sud je utvrdio da su sporne čaure koje su nadjene na licu mesta, ispaljene iz pištolja marke"Škorpion",koji je dostavljen 13.1o.1993.godine, radi veštačenja, i to cal. 7,65 mm, fabrički broj 24971, sa prigušivačem. Veštačenjem je utvrdjeno da sporne čaure i nesporne koje su dobijene ispaljenjem metka iz dostavljenog "Škorpiona" imaju identične bitne detalje u tragovima, a to znači da su ispaljene iz istog oružja tj. dostavljenog pištolja. Pregledom pištolja marke "Škorpion" cal. 7,65 sa prigušivačem koji je kao korpora-delikt zaveden u ovom sudu, nesumnjivo je utvrdjeno da se upravo radi o "Škorpionu" fabričkog broja 24971, za koji je utvrdjeno pomenutim veštačenjem da je iz njega pucano na mestu gde su nadjene sporne čaure, a to je u Kukujevcima.

Iz obdukcionog zapisnika Instituta za sudsku medicinu, Medicinskog fakulteta Novi Sad i to za Oskomić Nikolu, Oskomić Agicu i Tomić Mariju, te iz nalaza i mišljenja veštaka specijaliste za sudsku medicinu prof. Šovljanski Miroslava, i to kako pismenog, tako i usmenog sa glavnog pretresa, sud je nesumnjivo utvrdio kakve povrede su zadobila navedena lica, lokaciju i opis rana - prostrelnih rana, ostale povrede koje su nadjene, kao i nesumnjiv uzrok smrti za sva tri ubijena lica. Tako je za pok. Oskomić Nikolu utvrdjeno postojanje dve prostrelne rane i jedna ustrelna rana od vatrenog oružja, te da je njegova smrt nasilna i da je nastupila zbog razorenja i nagnječenja mozga, i krvarenja u moždane komore i da je u direktnoj uzročnoj vezi sa strelnim ranama glave.Sem ovih strelnih rana, iz navedenih dokaza, za Oskomić Nikolu, je utvrdjeno postojanje tri prskotine kože, u potiljačnom delu glave, zatim položaj ovih prskotina, kao i činjenica da nijedna nije dovela do preloma kosti. Iz nalaza veštaka

...

specijaliste za sudsku medicinu, je utvrdjeno da ove prskotine imaju karakter povreda nanetih tupinom mehaničkog orudja, i da su one mogle biti nanete i metalnim orudjem, kao što je cev, pajser, ili slično orudje. Po mišljenju navedenog veštaka, ova povreda bi mogla biti laka telesna povreda, jer nije dovela do preloma kostiju u ovom predelu. Još jedna činjenica, koja je bitna, je utvrdjena sudsko-medicinskim veštačenjem, a toje da sve povrede kodpok. Oskomić Nikole, imaju zaživotni karakter, te da nisu ustanovljena nikakva stanja niti oboljenja, koja su na bilo koji način mogla da utiču na nastajanje smrti. Iz obdukcionog zapisnika za njega utvrdjeno je da je u momentu smrti Oskomić Nikola, imao 1,512 g/kg alkohola, a u urinu je bilo 1,188 g/kg, pa je veštak dalje izveo zaključak na osnovu ove činjenice da je Oskomić Nikola bio na granici izmedju lakog i srednjeg pijanstva.

Iz navedenih dokaza za pok. Oskomić Agicu, sud je utvrdio da je prostrelna rana u predelu glave dovela do opsežnog povredjivanja velikog mozga i do prodora krvi u moždane komore, što je dovelo do smrti. Utvrdjeno je da pravac kanala ove rane ide od nazad prema napred. Sem ove prostrelne rane od vatrenog oružja, kod pok. Oskomić Agice, su nadjene povrede i to u vidu krvnih podliva na telu, oguljotine, i nagnječenja,utvrdjena je veličina ovih podliva i lokacija istih. Iz nalaza veštaka specijaliste za sudsku medicinu je utvrdjen mehanizam nastanka ovih podliva, pa je tako veštak za opisane podlive na nadlakticama i podlaktici leve ruke, izjavio da najčešće nastaju kao posledica pritiska vrhovima jagodica prstiju šake. Krvni podlivi u predelu dojke i desne lopatice, su mogli da budu naneti tupo-tvrdim orudjem, ali i udarom pesnice u ovaj deo, dok povreda na plcu oštećene Agice, je mogla da bude naneta pajserom,kao i povreda u vidu krvnog podliva 4 x 2 cm, na desnoj lopatici. Ove opisane povrede, krvni podlivi spadaju u grupu lakih telesnih povreda i nisu imale učešća u nastupanju smrti kod pok. Oskomić Agice.

Iz obdukcionog zapisnika za Tomić Mariju i nalaza pomenutog veštaka, prof. dr. Miroslava Šovljanskog, sud je utvrdio da je kod pok. Tomić Marije stare 87 godina, ustanovljena samo jedna prostrelna rana glave i to u potiljačnom delu, te da je smrt nasilna i da je nastla kao posledica razorenja mozga koje je nastalo zbog prolaska metalnog projektila koji idu od nazad prema napred kroz glavu, Tomić Marije i ide iz potiljka premačelu. Drugih povreda na telu pok. starice nije bilo.

Sud je u celosti prihvatio kao osnovan nalaz i mišljenje veštaka dr. Miroslava Šovljanskog , jer je on svoj nalaz dao na osnovu obdukcionih zapisnika, za sva tri ubijena lica, nalaz je dat objektivno i stručno jer je veštak sa dugogodišnjim iskustvom u ovoj oblasti, a ništa nije pobudjivalo sumnju u objektivnost njegovog nalaza.

Iz pismenog nalaza veštaka balističara, Jovanović Zorana, i usmenog nalaza sa glavnog pretresa, koji je pročitan, sud je utvrdio: povreda koju je zadobila pok. Oskomić Agica, načinjena je ispaljivanjem hitca iz pištolja sa prigušivačem, gde je otvor prigušivača bio udaljen od ulazne rane za jedan, dva cm. Povreda koju je zadobila pok. Tomić Marija načinjena je dejstvom projektila ispaljenog iz pištolja sa prigušivačem, gde je otvor prigušivača bio prislonjen u predelu ulazne rane.

...

Povrede koje je zadobio pok. Oskomić Nikola, nanete su takodje dejstvom projektila ispaljenih iz pištolja sa prigušivačem i to: prva rana u predelu levog obraza, i druga koja se nalazila u levoj obrvi, nanete su sa rastojanja od jednog-dva santimetra. Za treću ranu,koja je opisana kao prostrelna rana, ispod donje usne, sa desne strane lica, po veštaku balističaru, verovatno je naneta iz blizine, ali se o konkretnoj blizini za ovu ranu, veštak nije mogao preciznije izjasniti.

Veštak balističar se dalje izjašnjavao o položaju u kojem su mogle biti žrtve u trenutku ispaljivanja hitaca u njih, pa je tako veštak dao mišljenje da je u slučaju ranjavanja Oskomić Agice,i ona a i lice koje je ispalilo kritičan hitac, mogli su biti u stojećem položaju, ali je moguć i položaj da je pok. Agica, bila u klečećem položaju, sa pognutom glavom u napred, a lice koje je pucalo iza nje u stojećem položaju. Veštak nije isključio ni ležeći položaj sada pok. Agice i to na grudima, s tim da je potiljačni deo okrenut gore, a da lice koje je pucalo bude u klečećem savijenom položaju. Naime, u svim ovim polžajima, odnos kanala prostrelne rane i ose kanala cevi pištolja, (prigušivača), uvek je bio u istom odnosu. Sud je prihvatio mišljenje veštaka da je pok. Agica bila u klečećem položaju sa pognutom glavom unapred, a na osnovu činjenice da je imala u predelu kolena oguljotine i na osnovu odbrane I-optuženog Drašković Pavla, o čemu će biti kasnije reči.

Medjusobni položaj pok. Tomić Marije i lica koje je ispalilo kritični hitac, bio je blizak, u kontaktu, pa je po veštaku moguće da su oboje bili u stojećem položaju, s tim da je pok. Marija bila potiljačnim delom glave okrenuta prema otvoru na prigušivaču, kada je otvor prigušivača bo prislonjen na mestu ulazne rane. Moguć položaj je i da je pok. Marija bila u klečućem a lice koje je ispalilo kritični hitac u stojećem položaju. I kod ove pokojne, veštak nije isključio položaj da je pok. Marija bila u ležećem položaju sa grudnim delom i licem prema patosu,a lice koje je ispalilo kritični hitac u klečećem položaju,savijeno prema žrtvi. Obzirom da na pokojnoj Mariji nisu nadjene druge povrede, nema podataka da je ona uopšte bila oborena od lica koje je pucalo, sud je prihvatio mišljenje veštaka da je pok. Marija bila u stojećem položaju i to okrenuta potiljačnim delom glave prema otvoru na prigušivaču.

Iz nalaza veštaka za balistiku, Jovanović Zorana, su dalje utvrdjene osobine, automatskog pištolja "Škorpiona" cal. 7,65 mm, koji prilikom ispaljivanja, ispaljene čaure izbacuje vertikalno u vis, oko 7o-8o cm, a zatim unapred paralelno sa osom kanala cevi pištolja, koje čaure padaju ispred lica, koje je pucalo za oko jedan-dva metra.

Iz nalaza veštaka Zorana Jovanovića, je dalje utvrdjeno da je on prilikom rekonstrukcije u Kukujevcima izvršio ispaljivanje dva hitca iz pištolja "Škorpion" sa prigušivačem, i to onog koji je dostavljen sudu kao korpora-delikt,i da su lica koja su bila napolju, čuli te pucnje. Ova činjenica konstatovana je i u zapisniku o rekonstrukciji od 16.2.1994.godine. Veštak je ovo objasnio na sledeći način: Po pravilu, obzirom da je pucanje izvršeno sa prigušivačem, ti pucnjevi nisu trebali da se čuju, tačnije lice koje se nalazi na toj udaljenosti, kako je to pkkazano na rekonstrukciji, moglo bi da čuje neki tup zvuk, koji nebi moglo identifikovati,prepoznati, da je to zvuk prouzrokovan pucnjem iz vatrenog oružja. Naime, ovaj zvuk je bio nešto jače i jasnije nego što bi se čuo zvuk kada se vrši ispaljivanje sa potpuno ispravnim prigušivačem. Na osnovu toga veštak je izveo zaključak, da je funkcija prigušivača konkretnog delimično oštećena, zbog toga što mu eventualno fali, ili je oštećen neki od prstenova,ili je pak narušen njihov raspored.

...

543

Sud je u celosti prihvatio kako pismeni nalaz ovog veštaka, tako i usmeno obrazlaganje na glavnom pretresu, jer je veštak ovaj nalaz dao objektivno, imao je konkretni pištolj "škorpion" sa prigušivačem i sa njim vršio probna ispaljivanja metaka, bio je na rekonstrukciji dogadjaja 16.2.1994.godine, a imao je i medicinsku dokumentaciju o povredama - to je zapisnik o obdukciji i mišljenje specijaliste za sudsku medicinu, tako da je on potpuno i kompletno mogao da da svoj balistički nalaz na osnovu svih podataka u spisu.Uz to niko nije osporavao valjanost ovako datog balističkog nalaza.

U rasvetljavanju odlučne činjenice ko je pucao iz navedenog pištolja "škorpiona" sa prigušivačem i ko je izvršio ovo trostruko ubistvo u Kukujevcima, sud je pošao od odbrane I, II, i III -optženih u istrazi, koju je i u ovom slučaju prihvatio iz razloga koji su dati kod ocene odbrane za ubistvo počinjeno u Sotu, te iz činjenice ko se posle izvršenog ubistva starao o oružju kojim je ubistvo izvršeno, i na osnovu čijeg pokazivanja je "škorpion" sa prigušivačem nadjen.

Iz prepisa zapisnika o uvidjaju kao hitnoj istražnoj radnji, koju je preduzeo istražni sudija ovog suda Crnić Branko, 13.lo.1993.godine, te video-kasete od istog datuma, koja čini sastavni deo ovog zapisnika, sud je nesumnjivo utvrdio da je pištolj marke "škorpion" sa prigušivačem, zatim maska "fantomka" i par hiruških rukavica pronadjen umotan u jednu košulju na tavanu štale u dvorištu kuće u Ul. Proleterska broj 34 u Moroviću, vlasništvo žene dobrovoljca Ružić Blažimira i to upravo na mestu koje je označio drugooptuženi Vuković Goran, zv. "Šojka". Iz navedenog zapisnika je dalje utvrdjeno da je on tog 13.lo.1993.godine, u OUP-u Šid, izrazio spremnost da pokaže mesto gde je sakriveno oružje kojim je izvršeno krivično delo ubistva u Kukujevcima,pa je istražni sudija,upravo radi pronalaženja oružja i drugih predmeta vezanih za ovo trostruko ubistvo, u smislu čl. 156. st.1. ZKP-a, izvršio uvidjaj kao istražnu radnju,koja ne trpi odlaganje. Optuženi Vuković je prvo ekipu za uvidjaj odveo na reku Bosut u Moroviću, gde je pokazao da je pištolj bacio u reku. Na video-kaseti se jasno vidi kako on demonstrira ovo bacanje, stoji na jednom čamcu i zamahuje sa flašom (kao sa pištoljem) i baca je pokazujući gde je mogao pasti pištolj "škorpion". On odmah u kontaktu sa istražnim sudijom, govori da se radi o pištolju marke "škorpion" sa prigušivačem u kojem je bilo, 7-8 metaka kad ga je ostavio. Dok su čekali ekipu gnjuraca, optuženi Vuković odlučuje dakaže gde se stvarno nalazi "škorpion",pa se nakaseti vidi i taj deo, da je ekipa otišla sa obale reke Bosut, do kuće u ul. Proleterskoj 34 u Moroviću, jer je drugo-optuženi rekao da je na tavancu u tom dvorištu sakriven pištolj "škorpion". Na glavnom pretresu je odgledana ova video-kaseta, od 13.lo.1993.godine, i to nakon što je prethodno izdvojen deo materijala koji se ne može koristiti u ovom postupku, a to je onaj deo koji predstavlja delimičnu rekonstrukciju dogadjaja u Kukujevcima,jer delimična rekonstrukcija ne spada u radnju koja ne trpi odlaganje, s toga je taj deo zapisnički izdvojen i to 21.3.1996.godine.Dakle, na snimljenom video-materijalu koji predstavlja fiksiranje tragova izvršenja ovog krivičnog dela i koji se može koristiti kao dokaz u ovom postupku, jasno je vidljivo kako optuženi Vuković pored jednih merdevina koje vode na tavanac, rukom pokazuje gore prema tavancu i govori da se gore nalazi pištolj, a pošto je i tonsko snimanje, čuje se sve šta on kaže i odgovara istražnom sudiji. Nakon tog pokazivanja, čuje se konstatacija istražnog sudije da je na tom tavancu gde se popeo optuženi"Šojka " sa ovlašćenim radnicima SUP-a i krim. tehničarem, pronadjen pištolj "škorpion".Sam momenat pronalaženja se vidi, neko iz ekipe uzima jednu najlon kesu i vadi stvari iz nje, pa je vidljiva jedna košulja,koju ovo lice razmotava i vadi pištolj, crnu kapu sa prorezima,jedan par hiruških rukavica. Nakon toga se čuje istražni sudija koji konstatuje

...

564

šta je sve pronadjeno, pa kaže da je u pitanju pištolj marke "škorpion" sa prigušivačem, da se radi o fabričkom broju 24971 koji je broj vidljiv na ekranu, zatim se jasno vidi da je u okviru pištolja bilo lo metaka, jasno se vidi crna maska, tzv. "fantomka" i bele plastične hiruške rukavice. Dakle, iz ovog dokaza, izvoda iz navedenog zapisnika i ove video-kasete od 13.lo.1993.godine, nesumnjivo je utvrdjeno da je pištolj "škorpion" sa kojim je izvršeno trostruko ubistvo u Kukujevcima pronadjeno upravo na mestu koje je opisao II-optuženi vuković Goran. Ovaj dokaz se uklapa sa odbranom optuženog Vuković Gorana iz istrage, da je upravo on pištolj "škorpion" i navedene stvari sakrio u kuću njihovog dobrovoljca Ružić Blažimira u Moroviću. Dakle, taj deo odbrane nije usamljen i bez osnova, pištolj je nadjen na tom mestu. Isto tako optuženi Vuković je u istrazi izjavio da je on sa III-optuženim Nikolićem posle dogadjaja u Kukujevcima išao do mesta gde je pištolj bio bačen i da su ga potom odneli, a da ga je on krio jedno vreme u nekim ruševinama u Krajini. On je u toj odbrani u istrazi rekao da je pištolj kritično veče njemu dao III-optuženi Nikolić Milan, rekavši mu da pištolj daje upravo njemu, jer je u Sotu pogrešio Drašković Pavle. Sud smatra da je ovakva odbrana optuženog Vukovića istinita, i prihvata je, da je upravo on dobio pištolj od III-optuženog da bi kako su rekli on i I-optuženi, zastrašili porodicu Oskomić i time učinili da se oni isele, a potom za sobom povuku iseljenje i drugih Hrvata. Medjutim, deo odbrane optuženog Vukovića iz istrage, a koji se odnosi na dogadjanje u glavnoj kući i na ispaljivanje metaka iz ovog pištolja, sud ocenjuje kao potpuno neosnovanu. Sud nije poverovao optuženom Vuković Goranu da je njemu iz ruku ovaj pištolj "škorpion" oteo I-optuženi Drašković Pavle, jer da navodno on nije mogao da puca, kad mu je to Drašković naredio, jer taj deo njegove odbrane nije ni logičan, a ne uklapa se ni u prethodno izveden dokaz - video-kasetu, da je upravo on sakrio ovaj pištolj. Opšte je poznato da izvršilac svakog zločina, nastoji da prikrije tragove svoga krivičnog dela. Po oceni suda, razumljivo je zašto optuženi Vuković,prvo sakriva pištolj u Krajini, a potom ga donosi u mesto, u Selo Morović, gde se pištolj verovatno nikad nebi našao, da on nije rekao da je pištolj upravo tu. Analiza odbrane optuženog Vukovića o kojoj je bilo reči i kod dogadjaja u Sotu, ne ukazuje da je on po prirodi čovek koji hoće da pomogne drugom. Naprotiv, on u svakoj situaciji štiti sebe, i ako može, on deo svoje odgovornosti prebacuje na drugo lice. Kada se to ima u vidu, a to ječinjenica, onda se opravdano postavlja pitanje zašto bi on vodio brigu o pištolju "škorpion" iz kojeg je pucao Drašković Pavle, zašto bi se on sa III-optuženim vraćao na mesto gde je pištolj bačen, zašto bi ga posle nosio sam u Morović. Po oceni suda odgovor na ovo pitanje je logičan.Sve to on ne čini da bi štitio i pomogao I-optuženomDraškoviću, već da bi sakrio dokaz, pištolj iz kojeg je on pucao u poodicu Oskomić.

Sud prihvata kao osnovanu odbranu optuženog Drašković Pavla, da je iz pištolja "Škorpion" u kući u Kukujevcima pucao II-optuženi Vuković i da taj pištolj nije prelazio uopšte iz ruku II-optuženog, u ruke I-optuženog. Ovo je prihvaćeno iz dva razloga: kako zbog činjenice da je upravo optuženi Vuković sakrio pištolj u Morović, i da je on vodio brigu sve vreme, a to je više od tri meseca, tako i iz činjenice da su I i II-optuženi saglasni u pogledu pitanja koje to veče u ruci imao pajser.Optuženi Drašković priznaje da je on u ruci imao pajser, priznaje da je naneo povrede, udarcem pajsera Oskomić Nikoli, a ovo piznanje ima podlogu u obdukcionomnalazu i mišljenju veštaka prof. Šovljanski Miroslava. Odbrana optuženog Draškovića , da je hteo samo da zastraši Oskomić Nikolu, potvrdjuje se upravo navedenim medicinskim veštačenjemk da silina ovih udaraca, pajserom, nije bila takva da dovede do preloma kosti u predelu glave, gde su pronadjene tri prskotine.Po oceni suda, ovo ukazuje da

...

umišljaj I-optuženog nije bio da liši života Oskomić Nikolu,jer da je on to hteo, mogao je to uraditi udarcima pajserom, za koje je veštak jasno izjavio da može da prouzrokuje smrtonosne povrede.Medjutim, utvrdjeno je da su strelne rane kod Oskomića nastale zaživotno, što znači da ove pskotine nisu imale uticaja na nastupanje smrti,koja je nastala kao posledica strelnih rana.

I i II-optuženi su saglasni da su u kuću Oskomićevih došli samo u cilju zastrašivanja ove porodice, jer im je tako rekao III-optuženi i da su u tom cilju navukli kapuljače, "fantomke", te uzeli, II-optuženi pištolj, a I-optuženi pasjer iz kola III-optuženog.Obzirom na ovu saglasnot i činjenicu da niko od prva tri optužena nije rekao da su I i II-optuženi trebali da liše života porodicu Oskomić, to je sud i u ovom slučaju izveo zaključak da svako od njih trojice može da odgovara samo u granicama svog umišljaja.

I i II-optuženi su u odbrani u istrazi saglasni da su prvo bili ispod prozora te pomoćne zgrade, gde je pok. Oskomić Nikola slušao vesti, pa sučuli njegov negativni komentar, i da su zajedno ušli u tu prostoriju gde je on sedeo. Jedino njihove odbrane nisu saglasne u pogledu činjenice da li su ga zajedno vezali, i zajedno odneli do ostave, ili ne, pa je sud prihvatio prvu odbranu optuženog Draškovića, da su vezivanje ruku i nogu oštećenog izvršili zajedno,i da su ga zajedno odvukli do ostave. Po oceni suda neosnovana je odbrana II-optuženog Vukovića, da je sve ove radnje uradio sam I-optuženi, jer iz foto-dokumentacije se vidi da je pok. Oskomić bio od krupnijih ljudi. Uz to, ako se podje od njihove odbrane da su upravo došli zajedno da izvrše zastrašivanje ove porodice,onda nije logično da optuženi Vuković kao posmatrač stoji sa uperenim pištoljem, a da sve radnje obavlja I-optuženi Drašković.

I i II-optuženi su dalje saglasni u odbrani u pogledu činjenice da i u kuću ulaze, tako što I-optuženi ima pajser u ruci, a II-opuženi pištolj"škorpion" sa prigušivačem.
Medjutim, od momenta pojavljivanja pok. Oskomić Agice u hodniku,njihove odbrane se potpuno razlikuju, pa je sud kod odlučivanja kome da poveruje i čija je odbrana osnovana, pošao od toga, koji deo odbrane ima podlogu u dokazima. Upravo na osnvou toga što je sudsko-medicinskim veštačenjem i zapisnikom o obdukciji utvrdjeno, da je pok. Oskomić Agica imala sem prostrelne rane glave i povrede u vidu podliva i oguljotina na kolenima, sud nije prihvatio deo dobrane optuenog Draškovića, da oštećenu Agicu uopšte nije udario sa pajserom.On sam u prvoj odbrani priznaje da je oštećena Agica počela da vrišti kada ih je videla tako sa kapuljačama, a drugooptuženog sa pištoljem, da su obojica potrčali za njom i da ju je on uhvatio rukama za usta da ne vrišti, te da ju je gurnuo dole.Medjutim, potom kaže da je istrčao jer je video da se svetla pale. Ovaj deo njegove odbrane, da je ženu , Agicu gurnuo dole, potvrdjuje činjenica da su u predelu njenih kolena nadjene oguljotine, za koje je veštak upravo objasnio da su tako i mogle nastati, zatim činjenica je da ju je stvarno uhvatio za ruke, jer je ostao krvni podliv u predelu nadlaktice, zakoji je veštak objasnio da upravo nastaje pritiskom prstiju ruke. S toga, u daljem delu sud ne veruje optuženom Draškoviću, već smatra da je tačna odbrana II-optuženog Vukovića da je i pajserom optuženi udario oštećenu Agicu. Jedino po oceni suda nije je udario toliko puta i toliko snažno,kako je to u svojoj odbrani opisao II-optuženi Vuković. Naime, po nalazu veštaka Dr.Mi roslava Šovljanskog samo je povreda na palcu ruke mogla nastati usled udara pajserom u situaciji kada je

podigla ruku da se odbrani od udarca pajserom i krvni podliv 4 x 2 cm u predelu desne lopatice, mogao je nastati udarcem pajserom. Obzirom daje optuženi Drašković imao u ruci pasjer, sudje na osnovu ovih činjenica utvrdio da je on naneo ove povrede oštećenoj Agici, za koje je veštak dao mišljenje da se radi o lakim telesnim povredama. Ova činjenica takodje ukazuje da njegov umišljaj nije bio da liši života oštećenu Agicu, već samo da je tim manjim udarcima i onako sa kapuljačom zastraši i stavi do znanja da joj je život u opasnosti ukoliko se ne iseli iz Kukujevaca. Sud dalje prihvata odbranu optuženog Draškovića, da je potom on napustio kuću noseći pajser, i da je upravo na dvorištu čuo pucnje koji su dolazili prvo iz kuće, a potom iz pravca ostave, gde su ostavili Oskomić Nikolu. Rekonstrukcijom je utvrdjeno da je on mogao čuti ove pucnje, pa je sud utvrdio da je njegova odbrana osnovana, da je u kući ostao Vuković Goran i da je on ispalio hitac kako u Oskomić Agicu, tako i u Tomić Mariju.

U prilog zaključku suda, da je on tada napustio kuću i da je pobegao i da je odbrana I-optuženog osnovana, da nije uopšte imao kontakt sa staricom Tomić Marijom, ide činjenica utvrdjena na osnvou sudsko-medicinskog veštačenja i zapisnika o obdukciji, leša pok. Tomić Marije, a toje da sem prostrelne rane na telu pok. starice nisu nadjene nikakve druge povrede. Sud je utvrdio da se pok. Tomić Marija pojavila kada je čula vrisak pok. Agice, jer to je i životno, pa kada je videla maskirano lice sa pištoljem, to je bio II-optuženi, ona se okrenula od njega, sigurno prestrašena, u pokušaju da izbegne najgore. Medjutim, optuženi Vuković ispaljuje hitac i to tako što je prislonio prigušivač pištolja u potiljačni deo ove oštećene na granici sa vratom, sa leve strane, nakon čega ona pada na ledja, a optuženi Vuković napušta kuću i odlazi u pomoćnu zgradu, u ostavu, i ispaljuje tri hitca u Oskomić Nikolu.

Sud nije prihvatio izmenjenu odbranu optuženog Vuković Gorana na glavnom pretresu i tvrdnju da je pokazao mesto gde je pištolj "škorpion" bio sakriven na osnovu upustava, koje je dobio od radnika SUP-a i da su radnici SUP.a upravo znali gde je sakriven pištolj, jer su odmah otišli kod tog čoveka koje imao ključ od kuće, te da je on zato prvo sa radnicima SUP-a išao do te kuće u Moroviću bez istražnog sudije. Ovakva izmenjena odbrana se ne može prihvatiti iz sledećih razloga:

Prvo, samo je onaj ko je pištolj sakrio na taj tavanac u Moroviću, mogao da zna gde je pištolj sakriven, a to je upravo drugooptuženi Vuković. Drugo, koji bi razlog radnici SUP.a imali da ovaj pištolj baš podmetnu II-optuženom Vukoviću, ako su već imali lice koje im je kazalo gde je taj pištolj sakriven. Odvodjenje optuženog Vukovića bez istražnog sudije do ove kuće, je rasvetljeno iskazom svedoka, istražnog sudije Crnić Branka kojem je sud u celosti poverovao. On je objasnio zašto je prvo poslao radnika SUP.a sa II-optuženim da provere da li je pištolj na tavanu kuće u Moroviću, kako je to rekao na reci Bosut II-optuženi. Objašnjenje istražnog sudije je sasvim logično, naime, već je angažovana ekipa gnjuraca, koja je stigla u Šid i istražni sudija nije hteo da rizikuje i da vrati ekipu, dok se ne utvrdi da li je ta nova izjava optuženog Vukovića tačna ili optuženi Vuković izmišlja, kako bi ih odveo na pogrešan put. Isto tako iz iskaza istražnog sudije je utvrdjen i razlog zbog kojeg se ne slaže vreme koje je označeno u zapisniku o uvidjaju, kao hitnoj istražnoj radnji, od 13.10.1993. godine sa vremenom koji je kao početak snimanja bio vidljiv na ekranu, prilikom gledanja video kasete.

...

517

Naime, kamera beleži vremenom svaku radnju koju snima, i to uključi se tek kada je predmet koji treba da se snimi pronadjen, a on kao istražni sudija konstatuje sam početak preduzimanja istražne ranje. Uz to istražni sudija je dozvolio mogućnost da njihov sat nije bio u redu,obzirom da je na zapisniku konstatovano da je uvidjaj zaključen u 14,3o a kamera zabeležila da je snimanje završeno u 15,45 časova.

Sud je cenio iskaz svedoka Senić Nikole, kod kojeg je bio ključ od kuće Proleterska broj 34 uMoroviću,pa je iz njegovog iskaza utvrdio da nije osnovana odbrana optuženog Vukovića, da su radnici SUP-a od ranije znali da je pištolj sakriven na navedenom tavanu. Naime, svedok Senić Nikola je jasan u svom kazivanju, da sem tog puta, kada je pištolj pronadjen na tavancu, kod njega radnici SUP-a nisu nikad više dolazili. To je bio prvi i jedini put,kako tvrdi ovaj svedok i sud mu veruje.
To što su se radnici SUP-a obratili svedoku, pitajući ga da li je kod njega ključ od te kuće, je po oceni suda sasvim životno,jer njegova je kuća u prvom susedstvu,odmah preko puta ove kuće pa je logično kada se gazda neke kuće traži, da se svaki čovek obrati prvom komšiji.Kako je on imao ključ i od kapije i od ulaznih vrata, ključ je inspektoru predao, a svedok nije bio prisutan kada su pronadjene navedene stvari na tavanu, tako da o tome nije mogao da se izjasni.On je prepoznao II-optuženog i potvrdio da je II-optuženi išao u taj deo dvorišta gde je štala i gde je vršen pretres. Svedok dalje u svom iskazu govori o pretresu unutrašnjosti kuće, a koji je vršen unjegovom prisustvu. Medjutim, po oceni suda, taj deo nema značaja za ovaj krivični predmet.

Sud je ocenio da je ovaj svedok govorio istinu o činjenicama koje su njemu bile poznate.

Sud je cenio iskaz svedoka Ružić Blažimira, čiji iskaz je pročitan,pa je utvrdio da on nije bio prisutan , ali da je čuo da je na tavancu štale u kući koja je vlasništvo njegove supruge, nadjen pištolj "škorpion"kojim je izvršeno ubistvo u Kukujevcima. U tom prvom iskazu u istrazi, svedok je jasno izjavio da su kod njega ukuću dolazili njegovi drugovi "Šojka" i "Djeneral" jer i on je bio dobrovoljac, pa i ovaj detalj ukazuje da je upravo II-optuženi Vuković više išao sa III-optuženim nego štoje to išao I-optuženi.Medjutim, na glavnom pretresu svedok je delimično promenio svoj iskaz, pa je izjavio da su sva trojjica optuženih , I, II i III-optuženih znali za ovu kuću uMoroviću, i da su svi dolazili u tu kuću. Medjutim, sud ovakvu izjavu nije prihvatio, a poverovao je optuženom Draškoviću da on nije odlazio u ovu kuću u Morović, a da je sigurno III-optuženi bio u toj kući sa II-optuženim, pa su zajedno i odlučili da se "škorpion" upravo sakrije u ovukuću, gde u to vreme niko nije živeo.

Iz navedenog zapisnika istražnog sudije od 13.1o.1993.godine video-kasete sa istim datumom, te iz iskaza svedoka, istražnog sudije Crnić Branka, sud je dalje utvrdio da je majica o kojoj je opuežni Drašković govorio u svojoj odbrani u istrazi, pronadjena upravo na mestu pokazivanjuoptuženog Draškovića.Imajući u vidu ovaj dokaz, sud je prihvatio kao osnovanu odbranu optuženog Drašković Pavla, da je majicu sa sebe skinuo jer je bilo tragova krvi u predelu grudi, a njegovu odbranu na glavnom pretresu,da je ova majica podmetnuta , sud je ocenio kao potpuno neosnovanu.

...

568

Naime, iz navedenog snimka sa video-kasete od 13.1o.1993.godine, jasno se vidi da je optuženi Drašković Pavle, prvo dao opis odevnih predmeta koje je kritično veče u Kukujevcima imao na sebi, opis je dao istražnom sudiji Crnić Branku, pa izmedju ostalih je rekao da je imao na sebi obučenu majicu i dao opis te majice koja u potpunosti odgovara opisu majice koja je pronadjena u jednom kanalu obraslom šibljem, a u blizini benziske pumpe, na putu od Kukujevaca prema Šidu. Na snimku je konstatacija istražnog sudije, da je Drašković Pavle pronašao tu majicu, vidi se na betonskoj stazi upravo majica kratkih rukava, maslinasto-zelenkaste boje, na raskopčavanje u gornjem delu na tri dugmeta odkojih je jedno zakopčano. Za ovu majicu na toj video kaseti optuženi Drašković je jasno rekao istražnom sudiji da je to ta majica.

Nakon prikazivanja ove video-kasete, optuženi Drašković se na glavnom pretresu branio da je ta majica njemu bila podmetnuta, pa je rekao, "zašto kamera nije snimila momenat kada sam ja tu majicu pronašao, ukoliko sam je pronašao". Ovo je objašnjeno iskazom istražnog sudije Crnić Branka, da je to traženje majice trajalo vremenski i da sve to vreme kamera nije bila uključena, kada je pretraživan ovaj teren obrastao šibljem, te da se kamera uključila kada je majica pronadjena. Istražni sudija je dalje izjavio da je njemu neko od prisutnih radnika SUP-a rekao da je majjicu pronašao optuženi Drašković, te kada je sudija prišao tom mestu videoje majicu na betnojskoj stazi i tada je uključena kamera. Iz iskaza istražnog sudije proizilazi zaključak da nema osnova za tvrdnju optuženog Draškovića da je njemu ta majica podmetnuta od strane ove ekipe, koja je izašla na mesto gde je majica bačena.

I i II-optuženi su saglasni u odbranama u istrazi da je ovu majicu optuženi skinuo sa sebe, jer je na njoj bilo tragova krvi i da mu je optuženi Vuković dao gornji deo trenerke. Dakle, to je takodje jedan detalj gde su oni saglasni i koji po oceni suda ukazuje da je to upravo bilo tako, i da takva odbrana ne može da se da po nekom unapred pripremljenom "scenariju",kako su to na glavnom pretresu nastojali da prikažu. Taj deo odbrane da je majica bila sa tragovima krvi, a I-optuženi je objasnio u svojoj odbrani kako je došlo do tih tragova, potvrdjuje i nalaz veštaka Mirjane Štajner i to kako pismeni nalaz od 2o.1o.1993.godine, tako i njen usmeni nalaz sa glavnog pretresa koji je pročitan. Naime, veštačenjem, a na osnovu pregleda ove majice, i odredjivanja prisustva i porekla krvi, veštak Mirjana Štajner je dala mišljenje, da su sumnjivi tragovi na majici na prednjoj spoljašnoj strani, i da potiču od prskotine ljudske krvi. Veštak Mirjana Štajner je dalje objasnila, da zbog male količine krvi, ona nije mogla da odredi krvnu grupu osobe kojoj pripada ova krv i jedino što je sigurno, a to je da majica nije bila izložena nekim hemiskim reagensima, niti termalnim, kao što je npr. visoka temperatura i iskuvavanje, jer se u tom slučaju nebi moglo da odredi, ni da se dokaže da je krv ljudska. Isto tako veštak je u svome nalazhu objasnila da ona ne može da se izjasni koliko vremena je ova majica bila izložena napolju sa tim tragovima od ljudske krvi.

Po oceni suda veštak je objektivno dala svoj nalaz i to u granicama koje su bile moguće obzirom na dostavljeni materijal. Po oceni suda, činjenica da nije utvrdjena krvna grupa osobe čija je krv bila na majici, ne umanjuje vrednost ovog dokaza, jer iz odbrane optuženog Drašković Pavla,iz istrage koju je sud prihvatio, nesumnjivo proizilazi da je ova krv na majici bila krv oštećenog Oskomić Nikole nakon što ga je on povredio sa pajserom.Naime,on je rekao da su mu rukavice bile krvave, da se uhvatio u predelu grudi,pa je trag krvi ostao u tom delu na majici.

...

Na glavnom pretresu sud je pregledao majicu koja je dostavljena kao korpora-delikt i zavedena kod ovog suda, pa je neposrednim razgledanjem utvrdjeno da je ta majica identična sa majicom koja se vidi na pomenutoj video-kaseti. Pregledom knjige korpora-delikt utvrdjeno je da je ovom sudu dotavljena samo ta majica, pištolj "škorpion" sa prigušivačem, a da ostali predmeti koji su vidljivi na video-kaseti, a vezani su za izvršenje trostrukog ubistva u Kukujevcima, nisu dostavljeni. Za pajser, svoje rukavice i svoju masku optuženi Drašković je u istrazi rekao, da je uz put, bežeći iz Kukujevaca bacio i ovi njegovi predmeti nisu pronadjeni, sem majice koju je on imao na sebi. Medjutim, maska -crna i jedne hiruške rukavice su pronadjene na tavanu u Moroviću, to se jasno vidi na snimku, vidi se i ta jedna košulja u kojoj su svi predmeti bili zamotani, ali to nije dostavljeno zajendo sa "škorpionom".S toga je sud tražio od SUP-a da se dostave i ostali predmeti koji su pronadjeni u Moroviću, pa je SUP Sremska Mitrovica svojim dopisom od 21.4.1996.godine izvestio sud da su oni proverom preko Istražne tehnike MUP-a Srbija, koji su na licu mesta pronadjene predmete fotografisali, dobili podatak da se u njihovim magacinskim prostorijama ne nalaze ni "fantomka" ni hiruške rukavice, te da su oni to zajedno sa oružjem dostavili sudu.Medjutim, sudu nije dostavljena "fantomka" i hiruške rukavice, jer to bi bilo evidentirano u knjigu korpora-delikta, a što nije slučaj sa ovim predmetima. Nezavisno od toga, što sud nije imao priliku da izvrši neposredan pregled ovih predmeta - maske tzv. "Fantomke" i hiruških rukavica,utvrdjeno je gledanjem video-kasete da su ovi predmeti bili na tavanu kuće u Moroviću zajedno sa "škorpionom". Iz odbrane I i II-optuženih koji su dali iz istrage, utvrdjeno je da su upravo njih dvojica kritično veče u Kukujevcima immali na glavi crnu masku sa prorezima za oči i usta, u cilju zastrašivanja porodice Oskomić, a rukavice na rukama da nebi mogli biti otkriveni, kako je to priznao optuženi Drašković.

CEneći odbranu optuženog Drašković Pavla i Vuković Gorana, vezano za ovaj dogadjaj u Kukujevcima, sud je utvrdio da su oni u toku istrage u nekim delovima menjali odbranu, a to su delovi koji se odnose na III-optuženog Nikolić Milana i činjenicu da li ih je on kritično veče dovezao u Kukujevce, znajući da idu da zaplaše porodicu Oskomić,ili ne, te da il je dao i u kom cilju pištolj sa prigušivačem optuženom Vuković Goranu. Tako su I i II-optuženi saglasni u pravoj odbrani u istrazi da je III-optuženi Nikolić Milan njima rekao da treba njih dvojica da zaplaše porodicu Oskomić Nikole koji je bogat Hrvat u Kukujevcima,kako bi se on iselio i ostavio imovinu ovde. II-optuženi u toj svojoj prvoj odbrani, priznaje da je bio sa III-optuženim u Kukujevcima,kada su prikupljali podatke o bogatim Hrvatima, da su dobili informaciju za Oskomić Nikolu da je jedan od najbogatijih ljudi u Kukujevcima i da obradjuje oko loo jutara zemlje, da ima sina koji živi u Zagrebu i da živi u kući sa ženom i jednom starom tetkom, te da prikuplja priloge za hrvatsku vojsku i da pomaže HDZ.Obojica su saglasni da su pristali da ovo urade i da ih je u tom cilju optuženi Nikolić Milan dovezao putničkim auomobilom do Kukujevaca, pa kako su znali gde je kuća oštećenih Oskomića, kako to kaže II-optuženi, on i Drašković su tu ostali, a optuženi Nikolić je otišao, s tim što su se dogovorili da ih on sačeka u toku te noći na odredjenom mestu i odveze ih iz Kukujevaca. Da bi uspešno obavili posao zastrašivanja ove porodice, optuženi Nikolić je dao II-optuženom Vukoviću pištolj marke "škorpion" a I-optuženom Draškoviću je dao da iz automobila uzme pajser, a obojica su sa sobom imali i crne kapuljače i rukavice.Medjutim, kod suočenja sa optuženim Nikolić Milanom, i I i II-optuženi menjaju odbranu u pogledu ovih činjenica, tvrdeći da im III-optuženi Nikolić nije nikad rekao da treba da idu da zastraše porodicu Oskomić u Kukujevcima, da ih je to veče slučajno dovezao do Kukujevaca, jer je on išao u Kuzmin kod neke devojke, te da nije znao da oni idu da zastraše Oskomić Nikolu,kao i da nije bio dogovor izmedju njih da ih Nikolić sačeka.

...

Za pištolj marke "škorpion" II-optuženi Vuković u tom suočenju kaže da mu ga je dao III-optuženi u vreme ratnih dejstava u Borovu naselju. U tom istom suočenju II-optuženi Nikolić Milanu kaže da je on lično dobio podatke od raznih meštana u Kukujevcima za Oskomić Nikolu i to kad je razvozio gradjevinski materijal u ovom selu. Tako izmenjene odbrane I i II-optuženih sud nije prihvatio i ocenio isto kao i kod dogadjaja u Sotu, a to je da je zaključak suda da su se i I i II.optuženi plašili III-optuženog i da nisu u suočenju mogli, niti smeli da kažu nešto što bi teretilo III-optuženog, pa po cenu da odgovornost uzmu svaki na sebe. Tako II-optuženi uzima odgovornost na sebe da je on prikupljao podatke za takva lica, da bi posle u jednom momentu u odbrani u istrazi rekao da je ideju da se ide u Kukujevce dao optuženi Drašković, što je potpuno nelogično i ne može da se prihvati.Tako izmenjenim odbranama I i II-optuženi očigledno nastoje da pomognu III-optuženom Nikolić Milanu, koji nikada nije priznao daje podstrekao I i II-optužene da vrše ubistva Hrvata u cilju njihovog što bržeg iseljavanja. On se branio da to veče uopšte nije znao zašto I i II-optuežni idu u Kukujevce, i da ih je samo usput povezao, jer je on krenuo u Kuzmin kod jedne prijateljice, a dajih dvojica njemu nisu rekla zašto ostaju u Kukujevcima.Ovakva njegova odbrana se ne može prihvatiti, prvo jer sud smatra da je istinita odbrana I i II-optuženih koju su dali prilikom prvog ispitivanja i da je upravo ideja o zastrašivanju porodice Oskomić, potekla od optuženog Nikolića, koji ih je i odvezao u tom cilju do Kukujevaca. Drugo, nelogično je, obzirom na utvrdjene činjenice, koliko su se njih trojica družili,izlazili zajedno i to više II i III-optuženi, I i II-optuženi su jasno izjavili da su bili ljuti kada su videli da ih III-optuženi nije sačekao, i da su mu to i rekli kada su se sreli posle dogadjaja u Kukujevcima, pa se ne može prihvatiti odbrana III-optuženog da oni uopšte nisu razgovarali šta se dogodilo prethodne noći u Kukujevcima.

Povodom izvršenih ubistava u Kukujevcma, još jedan detalj ukazuje da je optuženi Drašković bio iskreniji u svojoj odbrani i da je tačna njegova izjava da je u porodicu Oskomić pucao optuženi Vuković iz pištolja, a ne on. To je detalj prilikom suočenja, sa II-optuženim, kada je konstatovana burna reakcija optuženog Draškovića, koji je hteo da fizički nasrne na II-optuženog, kada mu je ovaj u suočenju rekao da je on - Drašković, pucao iz pištolja marke "škorpion". U životu tako burno reaguje čovek koji zna da je istina, koju je on izneo, a da ovaj drugi ne govori istinu.

Sud je poverovao odbrani II-optuženog Vukovića, da je to veče on dobio od III-optuženog "škorpion" i da mu je rekao III-optuženi da pištolj daje njemu, jer je u Sotu pogrešio Pavle, pa da nebi ponovo došlo do iste greške, te da je upravo Nikolić posle ovog ubistva u Kukujevcima, išao sa II-optuženim da uzmu "škorpion" sa mesta gde ga je II-optuženi bacio i da su kasnije se njih dvojica dogovorili da pištolj Vuković odnese i sakrije na tavanu kuće dobrovoljca Ružić Blažimira. III-optuženi je imao razloga da ide sa II-optuženim po ovaj pištolj, jer je i njemu bilo u interesu da se pištolj skloni, saznao je od optuženih za izvršeno ubistvo u Kukujevcima,on je njih dvojicu podstrekao da odu u kuću kod Oskomića i da ih zastraše i on je dao pištolj II-optuženom Vukoviću. Činjenica je da je III-optuženi Nikolić dao II-optuženom pištolj sa prigušivačem, pa se postavilo pitanje zašto je dao pištolj sa prigušivačem, ako je samo rekao I i II-optuženima da izvrše samo zstrašivanje ove porodice. Po oceni suda, odgovor na ovo pitanje se nalazi u činjenici da je pre ovog dogadjaja, optuženi Drašković iz pištolja"Tetejca" pucao u Krošlak Stevana, da je III-optuženi to znao, i da je rekao da je to bila greška. Činjenica je da su se sva tri pucnja u Sotu

...

čula i da su prvi susedi pok. Krošlaka odmah dotrčali u dvorište pok. Krošlaka, tako da je ta situacija bila veoma rizična za I i II-optužene, koji su vrlo lako tu mogli biti uhvaćeni, a III-optuženi zna da ih je upravo on poslao i da zastraše Krošlak Stevana. Uz to, ne može se izgubiti iz vida da je dogadjaj bio u toku 1993.godine, dakle, u vreme ratnih dejstava u blizini Sela Kukujevaca, gde je trebao da se obavi ovaj zadatak, i da se zbog opšte situacije moglo očekivati da čovek kod koga se upadne u kuću može da u cilju svoje zaštite, takodje upotrebi vatreno oružje, pa bi u takvoj situaciji ako oružje upotrebi i napadač, postojala manja mogućnost da isti bude otkriven, ako koristi pištolj sa prigušivačem. Kada se ove okolnosti uzmu u obzir, kao i da nijedan od optuženih nikada nije rekao da ih je III-optuženi poslao i da liše života porodicu Oskomić, onda se po oceni suda ne može izvesti zaključak koji bi bio teži po trećeoptuženog - a to je da davanje pištolja sa prigušivačem predstavlja podstrekavanje na ubistvo izvršeno konkludentnom radnjom.

Vezano za umišljaj III-optuženog Nikolić Milana, u odnosu na dogadjaj u Kukujevcima, treba reći da je sud utvrdio iz odbrana II i IV-optuženih u istrazi, da je komentarišući o ubistvima u Kukujevcima, III-optuženi rekao, da je to uradjeno stručno i profesionalno, u rukavicama. On je to rekao u sklopu komentara za ubistvo Krošlak Stevana, za koje je rekao da je greška i da je pogrešio Pavle Drašković. Po oceni suda, ovaj komentar III-optuženog ukazuje da je on znao kako su ubistva u Kukujevcima izvršena, ('sa rukavicama i maskama, sa pištoljem, sa prigušivačem'), da se on jednostavno saglasio sa tim da je ova tročlana porodica pobijena, ali da to nije dokaz da je on hteo da se ovi ljudi pobiju i da je takva upustva dao I i II-optuženom. Činjenica da je on znao ko je izvršio i ovo trostruko ubistvo, ukazuje da bi on mogao odgovarati za krivično delo prikrivanja, ali opis tog dela nije bio u optužnici za njega, tako da u tom pravcu sud nije imao mogućnosti da utvrdjuje i njegovu krivicu za to delo.

Na osnovu ovog što je rečeno za III-optuženog Nikolić Milana, sud je izveo zaključak da on može biti odgovoran samo u granicama svog umišljaja i samo za ono za čega ima dokaza, i što se nalazi u činjeničnom opisu optužnice, a to je upravo krivično delo izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora i netrpeljivosti iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. KZJ, u podstrekavanju i to uproduženom trajanju, jer je on podstrekao I i II-optužene da ovu nacionalnu mržnju ... raspiruju prvo u Sotu, a potom u Kukujevcima i to tako da izvrše zastrašivanje, prvo Krošlak Stevana, a potom posle nešto više od četiri meseca i u Kukujevcima, porodicu Oskomić i to ozbiljnom pretnjom i ugrožavanjem sigurnosti,kako bi se ubrzalo iseljavanje pre svega Hrvata, a potom i pripadnika drugih nesrpskih nacionalnosti sa ovih područja, jer bi ta zastrašivanja "odjeknula".

Kod opredelenja suda da su odbrane opuženog Draškovića i Vukovića sa glavnog pretresa neosnovane, i da su upravo u odbranama u istrazi iznosili detalje jer su bili na mestu i ovog zločina u Kukujevcima, sud je imao još jedan dokaz, a to je zapisnik o rekonstrukciji ovih ubistava Kukujevcima od 16.2.1994.godine. Naime, iz navedenog zapisnika, te pregledom dokumentacije koja je sačinjena prilikom ove rekonstrukcije, utvrdjeno je da su oba optužena detaljno opisala i pokazala svoje kretanje od momenta ulaska u dvorište kuće u Ul. Vladimira Nazora broj 4o,pa do momenta kad su to dvorište napustili.

...

Oba optužena su tu na rekonstrukciji pokazali u kući odakle se pojavila oštećena Oskomić Agica, opisali su u pomoćnoj zgradi gde je i kako maltretiran Oskomić Nikola, kao i špajz gde je ostaovezan. Jedino ni jedan od njih nije pokazao položaj u kojem je bila pok. Tomič Marija u trenutku kada je u nju ispaljen hitac,jer se tu potpuno razlikuju njihove odbrane. Naime svaki za sebe tvrdi da je izašao a da je onaj drugi koji je ostao pucao u staricu. Na fotografiji se vidi da I i II-optuženi to sasvim odredjeno pokazuju, pa i ova rekonstrukcija ide u prilog zaključka sudu, da su oni to mogli tako da pokažu upravo iz razloga, jer su u noći izmedju 29.i 30. jula 1993.godine, njih dvojica zajedno bili na ovom mestu u Kukujevcima.

Iz nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatara pok. dr. Srbilasva Mihajlovića i dr. Božimira Savića, sud je utvrdio da su I i II-optuženi i u vreme izvršenja krivičnog dela u Kukujevcima, bili potpuno uračunljivi,te da nema elemenata za bilo kakvo smanjenje njihove uračunljivosti. Psihijatriskim veštačenjem, i psihološkim veštačenjem, po veštaku psihologu Cvijanović Milanu, sud je utvrdio da ni kod jednog od ova dva optužena, nema ništa patološko, ništa što bi izlazilo iz okvira normalnosti. Oba psihijatra su saglasna da nema elemenata koji bi ukazivali da I i II-optuženi boluju od neke trajne, ili privremene duševne bolesti, niti da je u pitanju osoba zaostalog duševnog razvoja. Iz nalaza psihologa je utvrdjeno kakve su intelektualne sposobnosti I i II-optuženih,kao i da je optuženi Drašković emocionalno uravnotežena osoba, bez znakova impulsivnosti, koje nebi mogao da kontroliše, a da kod II-optuženog postoji povećana socijalna osetljivost, ali i dalje u okviru kategorije normalnsoti.

Veštak neuropsihijatar Božimir dr Savić, je u svom usmenom nalazu na glavnom pretresu dao mišljenje da se ništa ne menja u nalazu ni u situaciji ako se utvrdi da je optuženi Drašković bio pod uticajem alkohola u vreme kada je izvršio neko od krivičih dela iz optužnice. Ovakav njegov nalaz je u saglasnosti i sa mišljenjem veštaka neuropsihijatra pok. Srbislava Mihajlovića,koji je objasnio, da alkohol za izvršenje krivičnog dela u Sotu nema uticaja, obzirom da je optuženi Drašković ispalio tri hitca i ako tom prilikom nije bio ugrožen od strane pok. Krošlak Stevana. Za krivično delo u Kukujevcima on je dao obrazloženje da alkohol nebi doveo do smanjenja uračunljivosti s obzirom na iskustvo I-optuženog, iz prvog krivičnog dela. Sud je prihvatio ove nalaze veštaka, pa i pored činjenice, što veruje I-optuženom, da je u toku tog dana konzumirao alkohol, taj alkohol nije doveo do smanjenja njegove uračunljivosti. I-optuženi Drašković preduzima niz svesnih radnji to veče u Kukujevcima, koje po oceni suda takodje ukazuju da popijeni alkohol u toku dana nije imao uticaja na njegove postuke u toku te noći. Uz to, njegovo sećanje je potpuno očuvano na kompletan dogadjaj u Kukujevcima.

Odbrana je stavljala primedbu na nalaz neuropsihijatra dr Božimira Savića i psihologa Milana Cvijanovića, sa obrazloženjem da nisu dovoljno vremena veštaci posvetili ovom veštačenju, te da psiholog u svom pismenom nalazu nije naveo koje testove i metode je koristio. Na ovu primedbu odbrane, psiholog je usmeno izneo koje testove je obavio,te objasnio da ih nije naveo u pismenom nalazu, da se isti nebi opterećivao suvišesa stručnim izrazima, dok je veštak Božimir Savić objasnio da je on imao apsolutno dovoljno vremena, da dobije podatke koji su mu bili potrebni za svoj nalaz, da u konkretnom slučaju nije bilo razloga da se izvrši kliničko ispitivanje, a posebno ne neko labaratorijsko.

...

štak je objasnio da je on obavio razgovor sa I i II-optuženima, koji tvari predstavlja psihijatriski pregled ambulantnog tipa,koji mu je bio svim dovoljan da da nalaz bez kliničkog ispitivanja. Sud je prihvatio oba jašnjenja ova dva veštaka, te njihove nalaze ocenio kao objektivne i ručne.

Na osnovu napred utvdjenog činjeničnog stanja, sud smtra da je kazano da je optuženi Drašković Pavlo izvršio krivično delo ubistva rošlak Stevana u Sotu iz niskih pobuda, iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog akona Srbije, a da je dokazano da je II-optuženi Vuković izvršio krikrivična dela ubistva iz niskih pobuda u kukujevcima, na štetu Oskomić ikole, Oskomić Agice i Tomić Marije - iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog akona Srbije. U radnjama oba optužena, se sadrže kako objektivni tako i ubjektivni elementi navedenog krivičnog dela. Oba optužena su bila svesna a pucanjem iz vatrenog oružja u vitalne organe navedenih oštećenih lica, ože da nastupi smrt, a oni su upravo njihovu smrt hteli, pa su po oceni uda postupali sa direktnim umišljajem u lišenju života navedenih lica. irektan umišljaj kod optuženog Draškovića, se vidi iz činjenice da on spaljuje tri hitca u telo pok. Krošlak Stavana, dakle sigurno želi njegovu mrt, a Vuković Goran ispaljuje po jedan hitac direktno u glavu pokojnih skomić Agice i Tomić Marije i to kod prve žene, prigušivač pištolja je bio jedan-dva cm, od potiljka, gde se nalazi ova strelna rana, a u slučaju kod ubijene starice, prigušivač je prislonio u potiljačni deo glave, dok je u treću žrtvu Oskomić Nikolu ispalio tri hitca iz pištolja i to sva tri u predelu glave. Sve ovo ukazuje da je i optuženi Vuković postupao sa direktnim umišljajem. Oba optužena su navedena ubistva izvršila iz niskih pobuda i to:optuženi Drašković je lišio života Krošlak Stevana, Slovaka, da bi to ubistvo"odjeknulo" i da se ubrza iseljavanje pripadnika nesrpske nacionalnosti iz Sota, a drugooptuženi Vuković je porodicu Oskomić lišio života samo zato što su Hrvati, da bi to ubistvo "odjeknulo" i ubrzalo iseljavanje pre svega Hrvata, a potom i drugih nesrpskih nacionalnosti iz Kukujevaca. Obzirom da nije dokazan navod optužnice, da je postojao prethodni dogovor izmedju optuženog Draškovi ć Pavla i Vuković Gorana, u cilju zajedničkog lišavanja života ovih lica, sud je svakog od njih oglasio krivim u granicama sopstvenog umišljaja. Tako je optuženi Drašković Pavle oglašen krivim za ubistvo Krošlak Stevana iz niskih pobuda, a Vuković Goran je oglašen krivim za navedeno trostruko ubistvo iz niskih pobuda, izvršeno u Kukujevcima. Sa druge strane, zbog nepostojanja dokaza da su delovali kao saizvršioci, sud je na osnovu čl. 35o. tač. 3. ZKP-a oslobodio optuženog Draškovi ć Pavla za ubistvo iz niskih pobuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. KZ Srbije, učinjeno na štetu Oskomić Nikole, Oskomić Agice i Tomić Marije, dok je primenom istog propisa, - čl. 35o. tač. 3. ZKP-a Vuković Goran, oslobodjen da jekao saizvršilac učestvovao u ubistvu iz niskih pobuda Krošlak Stevana u Sotu.

Sa druge strane, kako je iz provedenih dokaza utvrdjeno da je u slučaju Krošlak Stevana, umišljaj kod Vuković Gorana bio u izazivanju rasne, verske, nacionalne mržnje, razdora ili netrpeljivosti i to ugrožavanjem sigurnosti Krošlak Stevana kako bi se ovaj iselio iz Sota,to je sud II-optuženog Vukovića oglasio krivim za krivično delo iz čl.134. st. 2. u vezi st.1. Krivičnog zakona Jugoslavije.

...

lan 134. KZ Jugoslavije, u prvom stavu predvidja dve radnje izvršenja ovog ivičnog dela - izazivanje, ili raspaljivanje nacionalne mržnje, trpeljivosti medju narodima i nacionalnim manjinama,koji žive u SRJ. Po eni suda u konkretnom slučaju, radi se o raspaljivanju nacionalne mržnje i trpeljivosti, jer obzirom na ratnu situaciju te 1993.godine, ta trpeljivost konkretno u odnosu na pripadnike nesrpskih cionalnosti je postojala, pa su upravo II-optuženi u Sotu preko Krošlak evana, a I-optuženi u Kukujevcima preko porodice Oskomić, hteli da raspale ć tu postojeću netrpeljivost i da ugrožavanjem sigurnosti navedenih ipadnika nesrpskih nacionalnosti - u Sotu Slovaka, a u Kukujevcima Hrvata, ave do znanja da im je život ugrožen i da treba da napuste to poručje. te potom povuku iseljavanje i ostalih pripadnika nesrpske nacionalnosti, po eni suda nesumnjivo se radi o čl.134. st. 2. u oba slučaja, jer u Sotu tuženi Vuković ima crnu kapuljaču i tako maskiran iznenada izlazi pred k. Krošlak Stevana, a u Kukujevcima, optuženi Drašković ima takodje crnu anomku" na glavi, a pri tom i pajser, kojim nanosi i povrede Oskomić koli i Oskomić Agici, jasno im stavljajući do znanja da im ježivot u asnosti i da treba d se isele. U oba slučaja, optuženi upravo hoće da akav način, to zastrašivanje pripadnika nesrpskih nacionalnosti "odjekne" i ubrzaju njihovo iseljavanje sa ovih područja. S toga je sud oglasio rivim optuženog Drašković Pavla za kriv. delo iz čl.134. st. 2. u vezi t.1. KZJ učinjeno u Kukujevcima, a optuženog Vuković Gorana za krivično elo iz čl.134. st. 2. u vezi st.1. KZJ učinjeno uSotu.

Sem navedenih krivičnih dela, kao što je to napred već izneto, okazano je da je optuženi Drašković Pavle izvšrio i krivično delo iz čl. 3. st. 2. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji, a Vuković Goran i rivično delo kradje iz čl.165. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, činjeno na štetu Ilić Nebojše (pravni zaključak je za ova dela sud dao na tračni 49. i 5o. ove presude).

Sa druge strane, po oceni suda nije dokazano da je III-optuženi ikolić Milan podstrekao I i II-optužene na četvorostruko ubistvo iz niskih obuda iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona SR Srbije, a učinjeno na štetu Krošlak Stevana u Sotu, Oskomić Nikole, Oskomić Agice i Tomić Marije u ukujevcima, pa ga je sud zbog nedostatka dokaza primenom čl. 35o. tač. 3. ZKP-a oslobodio od optužbe za podstrekavanje četvorostrukog ubistva. Istovremeno sud smatra da izvedeni dokazi ukazuju da je III-optuženi Nikolić Milan podstrekao I i II-optužene da ugrožavanjem sigurnosti, ozbiljnim pretnjama i prinudom izvrše pritisak na Hrvate i na pripadnike drugih nesrpskih nacionalnosti u selima zapadnog dela Srema, da ih zastraše, tako da napuste ta sela i da to zastrašivanje "odjekne" kako bi se ubrzalo njihovo iseljavanje. Dakle, podstrekao ih je da raspaljuju nacionalnu mržnju i netrpeljivost u tom delu SRJ - u Zapadnom Sremu, ugrožavanjem sigurnosti, pa se u njegovim radnjama sadrže kako objektivni, tako i subjektivni elementi krivičnog dela iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona Jugoslavije u podstrekavanju, a u produženom trajanju. Radi se o produženom krivičnom delu, jer postoji kontinuitet izmedju zastrašivanja izvršenog u Sotu, a potom i u Kukujevcima, izvršeno je u kratkom vremenskom razmaku, a sa istim ciljem, da se ubrza iseljavanje, pre svega Hrvata, a potom i pripadnika drugih nesrpskih nacionalnosti.

...

U konkretnom slučaju optuženi Nikolić Milan je delovao kao podstrekač, jer je iznoseći svoju ideju optuženom Drašković Pavlu i Vuković Goranu, da na teritoriji SR Jugoslavije u selima Zapadnog Srema, pretežno nastanjenim hrvatskim i drugim nesrpskim življem, ozbiljnim pretnjama i prinudnom treba vršiti pritisak na Hrvate i na pripadnike drugih nesrpskih nacionalnosti da napuste ta sela, te da zastrašivanja "odjeknu" i ubrzaju iseljavanje, naveo I i II-optuženog da upravo oni ovu njegovu ideju realizuju i to prvo u Sotu, a potom u Kukujevcima. Na osnovu takvog podstrekavanja III-optuženog, koji je I i II-optuženima dao i oružje za zastrašivanje ovog nesrpskog življa, I i II-optuženi su doneli odluku da urade to što je III-optuženi od njih tražio. III-optuženi Nikolić Milan je postupao sa umišljajem, on je bio svestan svog samog podstrekavanja, bio je svestan da navodi I i II-optužene da izvrše ovo krivično delo izazivanja nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti,čije izvršenje je ion sam hteo, pa je zato I i II-optuženima i dao sredstva izvršenja ovog krivičnog dela, a u drugom slučaju - u Kukujevcima, ih je i dovezao putničkim automobilom, da izvrše pritisak na porodicu Oskomić, imućne Hrvate,kako bi se iselili, ostavili imovinu ovde, a za sobom povukli iseljenje i ostalih Hrvata. Zbog navedenog sudje III-optuženog Nikolić Milana oglasio krivim, za krivično delo iz čl. 134. st. 2. u vezi st.1. KZJ, a u vezi čl. 23. Krivičnog zakona Jugoslavije - u podstrekavanju u produženom trajanju, jer ovo je krivično delo izvršeno od strane podstreknutih lica, I-optuženog u Kukujevcima, a II-optuženog u Sotu.

Činjenični opis optužnice vezano za III-optuženog Nikolić Milana dao je sudu mogućnost da III-optuženog oglasi krivim za ovo krivično delo za koje je bilo dokaza, a da pri tom ne povredi identitet presude i optužbe.

Kako u toku ovog postupka ni jedna činjenica pobudjivala sumnju u uračunljivost optuženog Nikolić Milana, sud je izveo zaključak da je on ovo krivično delo izvršio u uračunljivom stanju, bio je svestan da podstrekavanjem navodi I i II-okrivljenog na izvršenje krivičnog dela, i mogao je da upravlja svojim postupcima.

U odnosu na IV-optuženog Živković Petra, napred utvrdjeno činjenično stanje ukazuje da nema dokaza za navode optužnice u odnosu na njega, da je on izvršio podstrekavanje I, II i III-optuženih z izvršenje krivičnog dela iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. KZ Jugoslavije, a u vezi čl. 23. KZJ, (Bliže objašnjenje ovkvog pravnog zaključka suda je već dato na strani 62 i 63 presude). S toga je sud u odnosu na IV-optuženom primenom čl. 35o. tač.3. ZKP-a doneo oslobadjajuću presudu za krivično delo iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. KZJ, a u vezi čl. 23. KZJ, učinjeno u Sotu.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne,koju treba izreći optuženima za navedena krivična dela, sud je cenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja, pa je kao olakšavajuću okolnost I,II i III-optuženima, uzeo njihove porodične prilike, a to je da su sva trojica oženjeni, I i II-optuženi imaju jedno maloletno dete, a III-optuženi je otac dvoje maloletne dece, zatim I i II-optuženi su bez stalnog zaposlenja, bez imovine, a i III-optuženi je bez imovine, zatim II i III-optuženi ranije nisu osudjivani. Činjenicu daje I-optuženi ranije bio osudjivan, sud nije uzeo kao posebno otežavajuću okolnost, obzirom da je bio osudjivan za krivična dela protiv imovine, a ne za krvne delikte, pa je ta osudjivanost uzeta samo kao činjenica koja ukazuje da je on u svom životu imao ranije sukob sa zakonom. Na strani II i III-optuženog sud nije našao otežavajuće okolnosti. U sklopu ovih okolnsoti sud je utvrdio pojedinačne kazne I i II-optuženima, pa je tako

...

optuženom Drašković Pavlu, za krivično delo iz čl. 47. st. 2. tač. 2. Krivičnog zakona Srbije, učinjeno na štetu pok. Krošlak Stevana, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od osam godina, za krivično delo iz čl. 33. st. 2. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji, kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Za krivično delo iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona SR Jugoslavije, sud je I-optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 godine, ceneći pri tom društvenu opasnost izvršenog krivičnog dela i samog optuženogkao izvršioca tog dela, koji je u raspirivanju nacionalne mržnje, preko porodice Oskomić, sem zastrašivanja izvršio i povredjivanje ovih lica i to: naneo je lake telesne povrede sada pok. Oskommić Nikoli i Oskomić Agici, a pok. Oskomić NIkolu je surovo zlostavljao - zajedno sa II-optuženim mu je vezao i ruke i noge, pa ga je tako vezanog sa pajserom udario po glavi pri tome ga ispitujući o njegovom sinu u Zagrebu, pitajući ga zašto se ne seli u Hrvatsku.Taj način izvršenja ovog krivičnog dela je po oceni suda morao doći do izražaja kod utvrdjivanja kazne za ovo delo, za koje je kao najmanja kazna zaprećen zatvor od jedne godine. Naime, ovo delo optuženog Draškovića ima veću težinu u odnosu na isto takvo delo, koje je optuženi Vuković izvršio u Sotu, gde se on samo pojavio sa"fantomkom" na glavi, i da tako uz I-optuženog koji je imao pištolj, poveća osećanje pok. Krošlaka o sopstvenom ugrožavanju. Pri tome,optuženi Vuković nije preduzeo ni jednu radnju koja bi bila direktno upravljena na povredjivanje pok. Krošlak Stevana, što je bio slučaj u Kukujevcima, od strane optuženog Draškovića. S toga je sud optuženom Vukoviću za krivično delo iz čl. 134. st. II, u vezi st. 1. Krivičnog zakona Jugoslavije, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Za krivično delo kradje iz čl. 165. st. 1. KZ R Srbije, učinjeno na štetu Ilić Nebojše, sud je utvrido Vuković Goranu kaznu zatvora u trajanju od 3 meseca, što predstavlja zakonski minimum za ovo krivično delo. Sud je ocenio da ima razloga za zakonski minimum, obzirom da je Ilić Nebojša obeštećen i da nije zainteresovan zakrivično gonjenje drugooptuženog. Z

Zakrivična dela ubistva iz čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Republike Srbije, i to učinjeno na štetu Oskomić NIkole, Oskomić Agice i Tomić Marije, sud je II-optuženom Vukoviću, utvrdio kaznu zatvora od po osam godina, za svako ovo ubistvo. Za krivično delo ubistva iz niskih pobuda, čl. 47. st. 2. tač. 4. Krivičnog zakona Republike Srbije, zakon propisuje kao najmanju kaznu zatvora od deset godina.Sud je u konkretnom slučaju za navedena krivična dela iz čl. 47. st. 2. tač. 4. KZ RS, i optuženom Drašković Pavlu i optuženom Vuković Goranu utvrdio kazne primenom odredaba o ublažanju kazne, čl. 42. tač. 2. KZ Jugoslavije, te utvrdko za svako krivično delo ubistva iz niskih pobuda, kaznu zatvora u trajanju od 8 godina. Kao osobito olakšavajuću okolnost po osnovu koje je sud izvršio ovo ublažavanje kazne, sud je cenio I i II-optuženima da su bili mladi u vreme izvršenja ovih teških krivičnih dela, I-optuženi je imao 26 godina, a II-optuženi nepune 23 godine, da su obojica bili u ratu kao dobrovoljci u toku 1992.godine i 1993.godine, i izložili opasnosti svoje živote ostavljajući pri tom svoju porodicu, pri tom gledajući razne strahote koje je ratni vihor nosio sa sobom. Ova okolnost, situacija u kojoj su izvršena krivična dela, je cenjena i kod odmeravanja kazne optuženom Nikolić Milanu, pa je njemu sud izrekao kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci, za krivično delo iz čl. 134. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakona SR Jugoslavije, u podstrekavanju, a u produženom trajanju.

Primenom odredaba o sticaju, čl. 48. st. 2. KZ Jugoslavije, sud je optuženog Drašković Pavla osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od lo godina, a optuženog Vuković Gorana na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

...

Ovde treba reći i to da čl. 4. st. 1. Krivičnog zakona SR Jugoslavije, propisuje da se na učinioca krivičnog dela primenjuje zakon koji je važio u vreme izvršenja dela.U stavu 2. istog Zakona, ako je posle izvršenja krivičnog dela, izmenjen zakon jednom ili više puta, primenit će se zakon koji je blaži za učinioca.Predmetna krivična dela su učinjena u aprilu i julu mesecu 1993.godine. U vreme izvršenja ovih krivičnih dela, bila je na snazi odredba u Saveznom zakonu, koja je predvidjala mogućnost izricanja smrtne kazne,odnosno kazne zatvora u trajanju od 2o godina,kao zamena za smrtnu kaznu (čl. 38. st. 2. KZ SRJ.).Medjutim, Zakonom o izmenama Krivičnog zakona SRJ, koje izmene stupaju na snagu 31.decembra 1993.godine, brisane su odredbe o smrtnoj kazni (č.. 37. st. 2) i kazne zatvora od 2o godina, kao zameni za smrtnu kaznu (čl. 38. st. 2.). Od 31. decembra 1993.godine, kada su prestale da važe opšte odredbe KZ SRJ, o mogućnosti izricanja smrtne kazne, pa do stupanja na snagu Krivičnog zakona Republike Srbije, 22.jula 1994.godine, postojala je pravna praznina u odnosu na mogućnost izricanja smrtne kazne, odnosno kazne zatvora u trajanju od 2o godina, kao zamena za smrtnu kaznu. Naime, Krivičnim zakonom Republike Srbije,otklonjena je ova pravna praznina, ponovnom mogućnošću izricanja navedenih kazna. Obzirom da je došlo od izvršenja krivičnih dela do presudjenja do izmene Krivičnog zakna, po nalaženju ovog suda morala se uzeti blaža pravna situacija za oba optužena, a u smislu čl. 4. st. 2. Krivičnog zakona SR Jugoslavije, pa se iz tog razloga u konkretnom slučaju nije se mogla izreći ni smrtna kazna, niti kazna zatvora u trajanju od 2o godina, kao zamena za smrtnu kaznu, bez obzira što se radi o veoma teškim zločinima,te što je na strani II-optuženog u pitanju trostruko ubistvo iz niskih pobuda.

U izrečenu kaznu zatvora sud je I, II, i III-optuženima, na osnovu čl. 5o. st. 1. KZJ, uračunao vreme provedeno u pritvoru i to I-optuženom počev od 12.1o.1993.godine, a II i III-optuženima počev od 13.1o.1993.godine.

Na osnovu čl. 69. KZJ prema optuženom Drašković Pavlu je izrečena mera bezbednosti oduzimanjem predmeta i to: pištolja proizvodnje "Crvena zastava " tipa M-57, cal. 7,62 mm, fabrički broj 212147,kao i municije i to: jedan metak za AP cal. 7,62 mm, sa posebnim zrnom i 66 metaka za AP, cal. 7,62 mm. Prema II-optuženom je izrečena ista mera bezbednosti s tim što je od njega oduzet pištolj marke "škorpion" cal. 7,65 mm, fabrički broj 24971, sa prigušivačem, sa kojim je izvršio krivično delo u Kukujevcima.

Odluka o troškovima u ovompostupku doneta je primenom čl. 98. st. 3. ZKP-a, pa je sud obavezao I, II i III-optužene, da solidarno nadoknade sudu trošak krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 4.862,oo dinara, jer se nastali troškovi moraju jedinstveno posmatrati, nije moguće opredeliti pojedinačni deo troškova za svakog od optuženih. Trošak u ukupnom iznosu od 4.862,oo dinara, čine izdatci za naknadu putnih troškova i troškova nagrade veštaka u istrazi i to: za neuropsihijatra pok. Srbislava dr Mihajlovića, zatim specijaliste za sudsku medicinu Dr Šovljanski Miroslava, balističara Jovanović Zorana, veštaka mag. Mirjana Štajner, kao i naknade i troškovi navedenih veštaka i sa glavnih pretresa, s tim što je na poslednjem glavnom pretresu isplaćena naknada i nagrada neuropsihijatru Dr Božimiru Saviću i pslihologu Cvijanović Milanu. Zatim u ove troškove dolaze i troškove svedoka i to: kako u istrazi, - Krošlak Mije, Krošlak Petra, Dovček Mije, Dovček Željka, Horvat Ivana, Ružić Blažimira, tako i troškovi ovih istih svedoka na glavnom pretresu, a plus toga i troškovi svedoka koji su saslušavani u toku glavnog pretresa, a to je Senić Nikola, Šafarik Branko, Gavrić Petar, Benković Anica. Sem navedenih troškova tu su i troškovi branilaca po službenoj dužnsoti u istrazi, advokata Urukalo Stojana i pok. Nevene Mihajlović. Sem ovih troškova, sud je obavezao optužene - I, II i III-

...

558

ižene, da plate paušal svaki po 5oo,oo dinara, imajući pri tome u vidu ženost i trajanje postupka sa jedne strane i imovno stanje ovih optuženih druge strane.

Predsednik veća - sudija,
Gordana Bogosavljević s.r.

ižničar,
tić Cvijeta s.r.

Za tačnost otpravka:

VNA POUKA: Protiv navedene presude, dozvoljena je žalba u roku od 15 tnaest) dana, od dana prijema presude Vrhovnom sudu Srbije u Beogradu, a em ovog Suda. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primeraka za sud i anke.
za žalbu optuženima i licima koja mogu izjaviti žalbu u korist optuženih, e od dana uručenja otpravka presude optuženima.

NA:

resudu dostaviti:

OJT-u,
I i II-optuženima na istražni zatvor ovde,
III i IV -optuženima na kućnu adresu.
braniocima: 1. adv. Guberina Veljko Beograd,
2. adv. Radulović Ilija Šabac,
3. adv. Vukasović Nenad Beograd,
4. adv. Marković Zvonko Kragujevac,
5. adv. Jelkić Olivera ovde,
6. adv. Sretenović Dragorad, ovde

aledar 15 dana.

ana, 12.6.1996.godine

Sudija,

Primljeno	14.6.96		
Prepisano	14.VI		
[illegible]vnjeno			
[illegible]emljeno			